

**ELECCIONS
AL PARLAMENT
DE CATALUNYA**

21 DE DESEMBRE DEL 2017

PROGRAMA ELECTORAL

I ÍNDEX

INTRODUCCIÓ	4.-
1. UN DESENVOLUPAMENT ECONÒMIC DINÀMIC EN UN TERRITORI SOSTENIBLE	6.-
2. VALORS, CULTURA I EDUCACIÓ PER A UNA CIUTADANIA PLENA	45.-
3. PER UNA SOCIETAT INCLUSIVA, MÉS JUSTA I COHESIONADA	73.-
4. UNA DEMOCRÀCIA FORTA: DEFENSA DEL QUE ÉS PÚBLIC, POLÍTICA I INSTITUCIONS AL SERVEI DE LA CIUTADANIA	111.-
5. CATALUNYA I ESPANYA: LA SOLUCIÓ ÉS FEDERAL	133.-
GUIA DE CONTINGUTS	142.-

INTRODUCCIÓ

ACORD I CANVI

Catalunya ha quedat desorientada. Els embats de la crisi econòmica, el procés independentista i l'evidència de la corrupció política han deixat el país sacsejat i presa del malestar, davant el risc d'una gran degradació econòmica, social i política. Hem viscut massa anys en un laberint de falses expectatives que no han portat enlloc i que ha justificat que tant el govern de la Generalitat com el govern d'Espanya incomplissin les seves obligacions envers Catalunya. L'independentisme i el PP s'han retroalimentat en una escalada que ha dut el descrèdit a les institucions, i el govern de la Generalitat a la presó, problemes greus de convivència i oblit dels grans reptes socials i econòmics del país. Més deute sense inversió ni més despesa social, finances intervingudes, mercat laboral precaritzat, empobriment i desigualtat creixents i serveis públics amb dificultats és el balanç d'aquest període.

Cal doncs sortir del laberint, girar full i obrir una nova etapa. Una nova etapa que abordi amb valentia els problemes i els dèficits de Catalunya i aporti l'esperança de temps millors construïts entre tots i per a tots. Temps d'acord i de canvi.

Acord i canvi per garantir alhora creixement i redistribució en la sortida de la crisi i revertir les velles i noves desigualtats i l'empobriment dels treballadors. Acord i canvi per evitar la divisió i la fractura emocional dels catalans i reconstruir la plena convivència entre ciutadans que es respecten i col·laboren. Acord i canvi per regenerar la nostra democràcia i tornar el crèdit a les nostres institucions polítiques, amb la restitució i l'ampliació de l'autogovern de Catalunya al capdavant.

Amb aquest esperit, conscients de la dificultat i la transcendència del moment que viu Catalunya però també segurs de la seva capacitat i voluntat de superació i convençuts que la nostra proposta d'acord i canvi és el que realment necessita el país, els i les socialistes de Catalunya presentem el nostre programa per a les eleccions al Parlament de Catalunya 2017.

El programa s'estructura en 5 eixos que abarquen tots els àmbits de la vida social i l'activitat política. El primer engloba les propostes per impulsar la dinamització de l'economia en un marc de treball amb drets i en un territori sostenible. Innovació i economia 4.0, transició energètica i economia verda, reforma fiscal, finalització de les infraestructures i suport als sectors productius són els principals objectius d'aquest eix. Els eixos segon i tercer plantegen les propostes encaminades a la plena ciutadania, a la igualtat d'oportunitats i a la cohesió social, és a dir, a procurar que totes les persones que viuen a Catalunya puguin tenir cobertes les seves necessitats bàsiques i alhora desenvolupar al màxim totes les seves capacitats. Assoliment de valors compartits (integració, solidaritat, laïcitat, memòria històrica, participació...), convivència lingüística, habitatge assequible i serveis públics universals de qualitat, accés a la cultura i a tots els recursos de formació i igualtat home-dona resumeixen el conjunt d'objectius en aquests àmbits. El quart eix articula les propostes per enfortir la nostra democràcia, incloent-hi la seva dimensió europea. Integritat i ètica pública, reforma electoral, justícia eficient, seguretat preventiva, municipalisme transformador i una Europa social i federal formen el nucli dels nostres objectius de reforma institucional per a Catalunya.

Finalment, l'eix cinquè aborda la crisi de relació entre Catalunya i Espanya proposant la solució federal: un gran acord entre catalans i entre els catalans i la resta d'espanyols per reformar la Constitució Espanyola i convertir Espanya en un estat federal plurinacional com a culminació de l'actual model territorial autonòmic.

Alhora, l'aplicació de totes aquests eixos, objectius i propostes concretes respondrà als sis criteris que els i les socialistes entenem com a bàsics per governar les institucions i administracions del nostre país d'acord amb l'exigència de la ciutadania del segle XXI. Aquest criteris són: la **corresponsabilitat** entre ciutadania, agents socials i poders públics a l'hora de tirar endavant programes i projectes; la **sostenibilitat** mediambiental per no hipotecar les generacions futures; la valorització i el lideratge del **servei públic** com a motor d'innovació i garantia d'igualtat; l'**eficiència i el rigor** en la gestió dels recursos; la **transparència** perquè l'administració és de tots i perquè no hi pot haver res a amagar sinó errors a corregir; i la **federalització** que prioritza la proximitat del govern en un marc de plena lleialtat institucional. En el nostre programa de govern, el model de governança, la capacitat de gestió i la viabilitat de les propostes són tant importants com els seus objectius i continguts. Com es governa és sovint la clau per assolir-los.

Es tracta doncs d'un autèntic programa de govern, que entoma amb ambició transformadora però des del rigor i el realisme, sense fugides endavant, els grans reptes de la societat catalana per tornar-li l'estabilitat imprescindible i progressar de veritat socialment i econòmica com a país. Un progrés que arribi a tothom, un progrés que sigui el d'un sol poble, divers però unit. Un progrés que ens comprometem a mesurar d'aquí a quatre anys amb 10 indicadors senzills però molt clars. Deu indicadors sobre el canvi real de Catalunya, que serà un fet si tenim:

1. Un país més lector i, per tant, més culte, tolerant i predisposat al diàleg.
2. Un país més abocat a la ciència, autèntic motor de futur.
3. Un país més sà i saludable, ben alimentat i esportiu.
4. Un país sense nens i avis que pateixin, sense pobresa infantil ni vellesa angoixada.
5. Un país per caminar i descobrir la personalitat i la dignitat de tots els nostres pobles i barris.
6. Un país més digital, sense fronteres tecnològiques.
7. Un país de nou obert i participatiu, a l'alçada d'una ciutadania exigent, activa i cooperativa.
8. Un país de treball, de dret al treball i de treball amb drets.
9. Un país finalment connectat, amb infraestructures competitives per a passatgers i mercaderies.
10. Un país molt segur, previsor i tranquil.

Tota la nostra experiència com a col·lectiu humà i com a organització política, tota la nostra trajectòria en la lluita antifranquista, en el naixement de la democràcia i de l'autogovern, en la transformació municipal i en el govern de les nostres institucions, tot el nostre coneixement de la realitat social de tots i cada un dels racons del nostre país, els posem de nou a través d'aquest programa al servei de Catalunya en aquestes hores difícils amb la ferma voluntat d'oferir una nova esperança. L'esperança del dia després. L'esperança de l'acord i el canvi.

1. PER UN DESENVOLUPAMENT ECONÒMIC DINÀMIC EN UN TERRITORI SOSTENIBLE

La Catalunya que volem és una societat cohesionada amb un desenvolupament econòmic sostenible i una democràcia forta. L'objectiu últim del nostre programa econòmic és crear ocupació estable i la sostenibilitat ambiental que permetin realitzar un projecte de vida autònoma a la nostra i les següents generacions, així com la lluita contra la pobresa i les desigualtats com a prova de què sortim de la crisi i no només de la recessió, com a demostració de la nostra voluntat de canvi al servei de tota la ciutadania.

La legislatura vinent ens proposem marcar el rumb dels canvis econòmics i de l'Estat del Benestar del nostre país, prioritzant un canvi de model productiu i la reconstrucció dels nostres serveis públics. Volem recuperar el temps perdut per un Govern que no governa per a la ciutadania, tot construint un nou futur que recuperi el benestar perdut i que tingui respostes davant el context històric de canvis disruptius que vivim avui en la nostra societat i en la nostra economia. Avui, Catalunya no té un model econòmic clar ni compta amb el lideratge imprescindible per avançar en la recuperació econòmica i fer que aquesta elimini les desigualtats que s'han agreujat durant aquests anys. Tenim clares les nostres prioritats per tirar endavant una sortida de la crisi justa i digna per a tothom i també som conscients i volem gestionar la realitat que ens anem trobant, que és significativament diferent de la realitat que vàrem deixar abans d'entrar-hi.

En els darrers anys, mentre els efectes de la crisi feien estralls en la societat catalana, els successius governs de Convergència, primer amb el PP i després amb ERC i la CUP, han aplicat polítiques equivocades, de retallades lineals de la inversió pública sense cap reforma, han reduït la despesa social per càpita i han generat un enorme volum de deute públic, sense haver realitzat cap inversió important ni estratègica per al país. Fa set anys que Catalunya està paralyzada per les aspiracions independentistes d'aquells que ens han governat i han girat l'esquena a les necessitats i els problemes reals de la ciutadania, que anava empobrint-se mentre la macroeconomia ressorgia.

Catalunya ha iniciat una fase de recuperació després de set anys d'una greu crisi que ha transformat el nostre model econòmic i social com a país. El PIB català se situa en taxes properes al 3,5% a finals del 2016, hem passat d'una taxa d'atur del 22% de la població activa el 2014 al 15,28% el primer trimestre del 2017 i la darrera dada de la taxa de variació anual de l'IPC és del 2,8%. Tanmateix, cal constatar que avui es treballen encara menys hores efectives que les que es treballaven abans de l'inici de la crisi, s'ha incrementat la temporalitat extensiva i un ús no sempre volgut de la jornada laboral a temps parcial. La paradoxa és que aquest creixement no és la conseqüència d'una bona gestió del Govern de la Generalitat, que ha dedicat les seves energies només a agitar el procés i incrementar el conflicte amb el Govern d'Espanya ni tampoc per la gestió del Govern d'Espanya, sinó pels vents favorables de l'economia mundial: baixada dels preus del petroli, política financera del BCE i inseguretat a la Mediterrània que afavoreix la nostra oferta turística.

Estem sortint de la crisi, sí, però amb una societat més desigual, més injusta i més empobrida: la fractura entre aquells que més tenen i les classes populars se situa en límits insostenibles, la taxa de risc de pobresa supera el 19% i avui tenir feina no significa treballar l'endemà i ni tan sols, en molts casos, permet subsistir. Les polítiques liderades per les dretes, nacionals i estatals, han contribuït en aquesta acceleració de les desigualtats i com a resultat, la precarietat laboral i social, la manca d'igualtat d'oportunitats i la inseguretat són els principals problemes als quals cal donar resposta. La generació d'activitat econòmica, el repartiment de la riquesa i la creació d'ocupació són les úniques eines que poden garantir el dret de cada persona a viure dignament.

A més, som molt conscients que ens cal integrar i analitzar els efectes socials, econòmics i ambientals de les nombroses noves tendències, tecnologies i paradigmes de la nostra vida social i econòmica, que van apareixent any a any en aquest nou món molt més digital i connectat; molt més desigual i global; molt més insostenible energèticament i ambientalment; i portador de risc i alta precarietat als llocs de treball tradicionals i en general a l'economia de la majoria de les famílies. A Catalunya, a més, ho hem de fer en un moment en què la ciutadania ha volgut que fos d'alta complexitat política. Això fa difícil la cerca dels consensos, però també fa encara més imprescindible el lideratge per tirar endavant un model majoritari que dibuixi amb garanties el nostre futur econòmic a llarg termini. Des de la nostra responsabilitat com a representants de la ciutadania no només hem de corregir l'esquerda social que ha deixat malmesa a la societat catalana, sinó també avançar cap a un model que ens faci créixer i impulsi un nou estil de vida més just, equitatiu, sostenible, tecnològic, sa i col·laboratiu, a partir de polítiques que donin resposta als nostres reptes socials i ambientals, serveixin d'estímul per a la innovació, el desenvolupament econòmic i l'ocupació i aprofitin les oportunitats que ens ofereixen els canvis tecnològics.

Volem donar oportunitats a les persones i garantir la cohesió social i territorial per créixer com a país i com a societat. Volem una veritable sortida de la crisi per a tothom, un creixement just i digne per a tothom i només amb un creixement inclusiu, que vagi acompanyat de polítiques que facin possible un repartiment més equitatiu de la riquesa i recuperin l'economia social de mercat, podrem consolidar un sistema econòmic i social just i sostenible a llarg termini. Per aquest motiu proposem sis eixos que inspiraran les polítiques del nostre programa de govern per corregir, en el menor temps possible, l'esquerda social que ens ha deixat la crisi i continuar avançant en la recuperació econòmica i la consolidació del model econòmic que propugnem:

1r. Agenda per la Igualtat. Volem una societat amb més igualtat on els ingressos i les despeses públiques tinguin un objectiu fonamental: la millora de la qualitat de vida dels ciutadans i les ciutadanes de Catalunya. I on les accions públiques en l'educació, la salut, la inclusió social, les polítiques d'ocupació i d'habitatge siguin la clau per evitar les desigualtats. Treballarem perquè la ciutadania catalana estigui altament preparada per fer front als reptes del segle XXI. Adreçarem tots els nostres esforços contra les desigualtats, perquè no es culpabilitzi l'individu més feble i no es pretengui resoldre les problemàtiques socioeconòmiques només amb subsidis, sinó amb la creació d'igualtat d'oportunitats.

2n. Economia 4.0. Impuls a sectors industrials i de serveis avançats, no competint pels baixos salaris i sí prioritzant la innovació. Creixement a partir d'una economia eficient i competitiva,

on el mercat sigui real i no vingui determinat pels privilegis de les grans empreses que, darrere un pretès liberalisme, amaguen el més gran dels intervencionismes; on la productivitat sigui el resultat d'aquesta competència i eficiència com a capacitat de millora continuada i els guanys es puguin distribuir entre empresa i treballadors, superant la precarització laboral que impedeix que la recuperació arribi a tothom. Les administracions públiques han de tenir un important paper en l'impuls al creixement econòmic a partir de polítiques actives d'ocupació i formació, que garanteixin llocs de treball estables i de qualitat; d'estratègies de desenvolupament local i coordinació territorial; i de noves polítiques d'innovació aplicades a les polítiques socials i econòmiques.

3r. Transició energètica i economia verda. La sostenibilitat social i ecològica i la lluita contra el canvi climàtic són la garantia d'una Catalunya més justa i igualitària per a les generacions presents i futures. Ens comprometem a dissenyar col·lectivament noves polítiques eco-sostenibles i a executar una agenda de mesures realment transformadores, concretes i ambicioses, provocant canvis al teixit productiu per fer-lo ambientalment sostenible, tant en la producció de béns com en la construcció de noves infraestructures, en què aposti per la transició energètica i les polítiques ecosostenibles per avançar cap a una economia circular de residu zero més eficient i competitiva.

4t. Reforma fiscal equitativa basada en la redistribució de la riquesa, la justícia social i el reconeixement de l'esforç de les persones, que augmenti la càrrega impositiva en les rendes més altes i que actuï com a mecanisme distributiu a través de la provisió de serveis públics que assegurin una redistribució afavoridora amb més equitat, perseguint el frau i convertint l'elusió fiscal en una conducta social i culturalment reprovable a més de judicialment punible.

5è. Una societat més europeïtzant per recuperar la visibilitat de Catalunya a les institucions. La Unió Europea no és el problema, sinó part de la solució que ben segur s'ha quedat a mig construir, però que ha donat resposta a molts dels problemes que tenim. El nostre país ha de ser un impulsor de l'europeisme, apostant per reformes que incideixin en un model de federalisme fiscal en aquest espai comú econòmic i també cultural i social.

6è. Una societat exigent, activa i resolutiva. La crisi ens ha ensenyat que sense la xarxa social i comunitària, aquesta hagués estat molt més agressiva. Promourem i incentivarem la cooperació i la col·laboració, sense que sigui una fraudulenta substitució d'allò què és responsabilitat dels governs amb qui caldrà ser exigent perquè compleixin la seva part del contracte, entre generacions, estaments socials i culturals a fi de resoldre problemes individuals que permetin millorar la qualitat de vida de les comunitats. Apostarem per una economia que respecti la diversitat, incentivant l'economia que no es mou únicament per la maximització de beneficis. Drets dels consumidors, economia social i economia col·laborativa.

Des del ple al Parlament de Catalunya dels dies 6 i 7 de setembre, quan es va intentar derogar l'Estatut d'Autonomia i la Constitució, a Catalunya s'ha creat una situació d'inseguretat jurídica que ha generat un conjunt de conseqüències econòmiques que amenacen amb l'aparició d'una nova situació de recessió que incidirà, de forma directa, en les capes més afectades per la llarga crisi i a les quals encara no havien arribat els efectes de la recuperació.

Les darreres setmanes, l'economia catalana ha patit una sotragada important: a l'entorn de 2.000 empreses han canviat la seva seu social fora de Catalunya, cercant estabilitat política i seguretat jurídica. Varen començar el trasllat els dos bancs catalans més importants i els han seguit empreses grans i pimes, que representen aproximadament el 30% del PIB català i de l'ocupació. En el primer mes hem patit una caiguda de l'activitat turística d'un 15%, d'un 20% del comerç i del consum.

El nombre d'empreses que traslladen les seves seus socials fora de Catalunya creix, també aquelles que canvien la seu fiscal, que és un segon pas. El risc és que després d'aquest segon pas, ens trobem amb empreses que canvien les seves direccions operatives o, fins i tot, la producció. El risc existeix fins que Catalunya no s'estabilitzi políticament i torni a la legalitat per generar confiança i seguretat a l'economia.

1.1 DRET AL TREBALL I TREBALL AMB DRETS

L'atur i les precàries condicions laborals són les doloroses cicatrius socials de la crisi econòmica. Per a nosaltres, el treball és el principal instrument de progrés social i econòmic de les classes populars i mitjanes i per això situarem la creació d'ocupació de qualitat i la millora de l'existent com l'eix de la nostra acció. La gestió realitzada pels governs de dretes ha fet que la recuperació de l'economia no es tradueixi en un creixement proporcional de llocs de treball decents. La situació de precarietat i desocupació present mentre durava la crisi s'ha convertit en el nou model econòmic del nostre país: el treball *low cost*. Ens trobem en un moment on tenir treball ja no és sinònim de poder viure amb dignitat.

Ara que s'ha esgotat la legislatura i tot i créixer l'ocupació, s'observa una manca d'oportunitats per a molts i a més tenim sobre la taula nous problemes: precarització de les condicions de treball, creixement de l'atur de llarga durada, increment de les persones sense prestació per desocupació o manca de vies eficaces per al reciclatge i l'orientació professional que permetin incorporar la majoria social a la transformació del mercat de treball i a les noves competències requerides. A més, en els darrers anys, hem vist com es retallaven els recursos destinats a l'acompanyament de les persones en els seus trànsits laborals al Servei Públic d'Ocupació de Catalunya, justament quan més calia un bon servei públic d'ocupació que generés oportunitats per a la millora de l'ocupabilitat per als ciutadans i les ciutadanes que havien perdut la seva feina. D'altra banda, veiem en aquest marc de precarietat com els accidents en el treball s'incrementen i s'explota a aquelles persones que treballen com a falsos autònoms i falsos becaris. També veiem com les persones aturades de llarga durada i els joves són els col·lectius més castigats, que pateixen unes taxes d'atur i una manca d'oportunitats que minen el projecte de vida de milers de famílies d'arreu de Catalunya.

Davant d'aquesta situació, ens comprometem a fer dels poders públics un motor de la generació d'oportunitats i garants dels drets dels treballadors i les treballadores, comptant amb els agents socials i econòmics a través del diàleg social.

O1. AGENDA PEL TREBALL I LES NOVES OPORTUNITATS

Farem del creixement econòmic, la revolució tecnològica i el treball digne la combinació per aconseguir un desenvolupament econòmic sostenible i més equilibri social. Cal retornar als nivells d'ocupació i salarials d'abans de la crisi. Orientarem totes les decisions a la creació d'ocupació de qualitat amb més qualificació i més estabilitat. Per això, promourem un creixement equilibrat, sostenible amb el medi ambient i incluiu socialment, lliure d'explotació i de qualsevol discriminació. Recuperarem el diàleg social estable i rellevant en l'actuació pública, així com els pactes entre govern, sindicats i empresariat amb l'objectiu d'assolir més i millor treball.

P1. Agenda pel Treball i les Noves Oportunitats. Aprovarem en els primers sis mesos de Govern, mitjançant el diàleg amb els agents socioeconòmics i el món local, l'Agenda pel Treball i les Noves Oportunitats, un programa marc d'ocupació i reactivació econòmica sostenible amb l'objectiu de reduir l'atur i contribuir a fer un teixit productiu més sostenible. L'acord contindrà les mesures, el calendari i el pressupost compromès per dur-les a terme. S'establirà el mecanisme de diàleg social que vetllarà pel seguiment i el compliment de les mesures contingudes a l'Agenda.

- 1.1. Les prioritats seran la **disminució de l'atur fins arribar a les actuals taxes europees**, per aconseguir els objectius de la UE de la plena ocupació. Ho farem amb la incorporació de treballadors i treballadores en llocs de treball de qualitat i amb salaris dignes, el suport al treball autònom i a les micropimes, l'emprenedoria i l'economia social.
- 1.2. Prioritzarem les mesures adreçades a millorar la qualificació professional de les persones aturades i especialment la dels joves, les dones i les persones aturades de llarga durada, incrementant l'oferta de formació professional i garantint l'accés a l'avaluació i l'acreditació de l'experiència professional. Les persones amb discapacitat rebran el reforç necessari ja sigui al treball protegit o a l'empresa ordinària.
- 1.3. Pel que fa al **treball autònom i les micropimes**, les prioritzarem en els programes de qualificació davant els canvis tecnològics i el suport en el seu creixement.
- 1.4. Elaborarem un programa específic de foment i protecció del *non profit* i de l'economia cooperatives.
- 1.5. Facilitarem les contractacions estables en empreses d'economia social i empreses ordinàries de menys de 10 treballadors.
- 1.6. Pel que fa a les polítiques sectorials, i de manera complementària, **avaluarem el Pacte per a la Indústria**, tot potenciant la reindustrialització, integrant els elements d'inversió, innovació i internacionalització per tal que, en la línia de la Declaració del Pacte + Indústria, esdevingui un conjunt de polítiques per a l'impuls industrial, amb els agents econòmics i socials, que permeti desenvolupar un procés d'actualització permanent del model productiu amb garanties de seguretat jurídica i estabilitat.
- 1.7. Promourem un **Pla de Promoció d'Ocupacions Verdes** amb el sector empresarial i els sindicats que, conjuntament amb els ajuntaments, procuri sistemes familiars, veïnals i de ciutat per mobilitzar recursos públics i privats que suposin la creació de més de 50.000 ocupacions i un estalvi energètic del 20% del consum habitual. Donarem suport

a la creació d'ocupació "verda", mitjançant l'impuls d'activitats relacionades amb la rehabilitació d'habitatges (ascensors, adequació a les dificultats de mobilitat interior), millora de l'eficàcia i eficiència energètica (canvi de finestres, aïllaments) d'habitatges, edificis i locals, inclosos els de titularitat municipal, així com la introducció de clàusules mediambientals en els contractes públics.

O2. DRET AL TREBALL DIGNE I PER A TOTHOM

La creació de llocs de treball és la primera preocupació de la ciutadania de Catalunya, preocupació que compartim i que fem nostra com a prioritat de la nostra acció de govern. Per això volem denunciar la passivitat que ha caracteritzat l'acció del Govern català els darrers anys. Volem fer del SOC una fàbrica de més i millors oportunitats d'ocupació per als treballadors i les treballadores que cerquen o canvien de feina. Cal posar a disposició de totes les persones en recerca de feina l'acompanyament en tot el procés de recerca de feina procurant una atenció personalitzada i acurada a les necessitats de cada persona. El món del treball està canviant i el nostre deure és facilitar l'adaptació dels treballadors i les treballadores a la nova realitat, proporcionant formació, dotant-los d'instruments de recerca de feina, de noves competències, i impulsant projectes que generin noves oportunitats.

P2. Qualifica't per a una bona feina. Potenciarem la **formació com a element de capacitat i oportunitat** dels treballadors i les treballadores amb les següents mesures:

- 2.1 Posada en marxa d'una **oferta formativa de reciclatge** professional per fer front als profunds canvis que es produeixen en el teixit productiu, conjuntament amb empreses, centres universitaris i de formació professional.
- 2.2 Posada en marxa d'un **pla de formació** per assegurar que les persones desocupades tinguin accés al títol de Graduat en ESO. El pla de formació serà flexible i partirà dels coneixements acreditats per la ciutadania.
- 2.3 **Pla d'acreditació.** Garantirem un itinerari per a l'acreditació professional de les habilitats i competències per les persones desocupades que faci més de 6 mesos que estan l'atur o les persones ocupades amb un contracte temporal.
- 2.4 **Pla de competències digitals** fins a aconseguir la plena alfabetització digital. Es prioritzaran les persones dels col·lectius més desfavorits.
- 2.5 **Pla de qualificació en la tecnologia de la indústria 4.0.** Cal incorporar el jovent i les persones treballadores en les tecnologies emergents: ens estem jugant el futur del país i de les persones.

P3. Impulsarem mesures per als col·lectius més afectats per la crisi:

- 3.1 Convertir el **programa de Garantia Juvenil** en una eina per aconseguir la inserció estable al mercat laboral, proporcionant llocs de treball, pràctiques o formació que resultin de valor per al futur laboral dels i les joves.
- 3.2 Promoure **programes de segona oportunitat formativa** per a joves desocupats, sense el Graduat en ESO, per tal de formar-los en sectors emergents i amb demanda de treballadors i treballadores.

- 3.3 Posar en marxa un **Pla de Reemplaçament Jove**, incentivant els contractes relleu davant la jubilació per tal de donar oportunitats als i les joves i així evitar l'amortització de llocs de treball.
- 3.4 Un **Pla de Xoc contra l'atur** per als i les joves (complementant el programa de Garantia Juvenil) per a persones aturades de llarga durada i per a majors de 55 anys, per tal d'incorporar al mercat de treball en un temps raonable a les persones que busquen la seva primera feina, evitant així la cronificació de l'atur, i reincorporar a l'activitat laboral com més aviat millor a aquelles persones que han perdut la feina, impedit períodes prolongats de permanència en la desocupació.

P4. Apostarem per fer del **Servei Públic d'Ocupació** l'eix vertebrador de les polítiques actives d'ocupació:

- 4.1 **Reforçar el Servei d'Ocupació** amb una bona cartera de serveis i la personalització real del servei amb l'objectiu d'aconseguir una persona tutora o consellera laboral per tal que esdevingui el servei integral que treballadors i empreses necessiten i que col·labori amb el món local i agents socioeconòmics. Gestionarem de manera integrada les polítiques actives amb un procés àgil, modern i sense duplicitats, mitjançant el SOC, incrementant els recursos destinats als serveis d'ocupació.
- 4.2 Garantir com un dret subjectiu l'**acompanyament individualitzat a cada persona desocupada** en la prestació dels serveis ocupacionals en la seva recerca de feina. Cada persona aturada tindrà una atenció única i integral que utilitzarà activament per garantir trànsits ràpids cap al treball i per mantenir-se en el sistema d'ajuts.
- 4.3 Desenvolupar un procediment integrat amb tots els serveis i professionals concernits en la **Renda Garantida de Ciutadania**.
- 4.4 Desplegar la **descentralització del SOC** en el territori per afavorir la seva aproximació a les persones desocupades per la seva activació personal i alhora com a plataforma de concertació i integració de tots els operadors del sistema de polítiques actives, per millorar en el context concret les seves actuacions.
- 4.5 Crear i regular el sistema d'informació que reculli tota la informació relativa a la formació professional cursada i a les competències professionals acreditades per una persona que permeti expedir un **carnet personal de qualificació** amb la finalitat que les persones puguin acreditar-se davant qualsevol actor o operador del sistema laboral i formatiu.

P5. Davant els reptes que afronta el món del treball i els canvis tecnològics associats, portarem el debat al **Consell de Relacions Laborals i al Consell de Treball Econòmic i Social** i posarem en marxa un grup expert que assessori en les polítiques sectorials i d'ocupació i en el conjunt del sistema laboral. Assegurarem que la digitalització, les noves activitats i les noves formes de treball respectin els canvis necessaris per tal d'aconseguir que els drets i les condicions laborals siguin dignes i contribueixin fiscalment segons la riquesa que generen.

O3. TREBALL AMB DRETS: SALARI, JORNADA, ESTABILITAT I SALUT

La precarització, l'abús laboral i l'economia submergida s'han estès al nostre mercat de treball, passant de ser l'excepció a la normal general i provocant una davallada en els drets laborals més bàsics, el treball low cost és una feina sense drets. Avui estan en qüestió els elements troncats de la relació laboral: el salari, la jornada, l'estabilitat en l'ocupació o la preservació de la salut en el treball en funció d'on treballis i el contracte que tinguis. S'ha retrocedit dècades en la tutela dels drets dels treballadors. Cal utilitzar al màxim les capacitats competencials i les polítiques de la Generalitat per tal de combatre la devaluació de les condicions de treball, garantint els drets dels treballadors i les treballadores i assegurant que la seva salut no es posa en risc en desenvolupar la seva feina.

P6. Facilitarem la coordinació amb totes les instàncies implicades en les actuacions i intervencions en matèria de seguretat, salut laboral i prevenció de riscos laborals a Catalunya. Volem aconseguir que la competència executiva de la Generalitat en aquest àmbit sigui una referència en una gestió executiva excel·lent en la protecció de la salut en el treball i la seguretat sense riscos personals a la feina.

P7. Posarem en marxa un **pla contra la sinistralitat laboral: Tolerància Zero**, assegurant la formació de treballadors i treballadores i empresaris i empresàries en matèria de salut i seguretat en el treball, així com el compliment de les obligacions legals en aquest àmbit.

P8. Posarem en marxa un **Pla Especial d'Inspecció i reforçarem la dotació de recursos de la Inspecció Laboral** com a garant del compliment de les condicions laborals, per combatre l'abús laboral i l'economia submergida. Els objectius prioritaris seran:

- 8.1 Vigilar les **condicions de treball fonamentals** i els **abusos i els fraus** en les noves formes de fugir del dret del treball.
- 8.2 Aflorar les **malalties professionals** i garantir que les accions preventives en el camp de la vigilància de la salut s'ajusten al que legalment està establert.
- 8.3 Incrementar el seguiment sobre la posada en marxa dels **Plans d'Igualtat** i de les mesures d'igualtat de gènere contemplades als convenis.
- 8.4 Definir un pla específic de **seguiment i control dels convenis de pràctiques** extracurriculars i del treball efectivament realitzat per becaris i becàries.
- 8.5 Alinear els recursos de la Inspecció, millorar la coordinació i fer un pla de difusió massiva per donar a conèixer a tots els treballadors i les treballadores els seus drets i les vies per denunciar-ne abusos.
- 8.6 Compartir amb els actors socials més representatius els objectius d'aquest pla per evitar l'abús laboral i la competència deslleial.

P9. La defensa de la **igualtat entre homes i dones** és un eix comú en totes les polítiques que volem promoure, entre d'altres:

- 9.1 Lluitar contra la **bretxa salarial** entre homes i dones, fent realitat que tothom cobri igual salari a igual dedicació i responsabilitat.

- 9.2 Impulsar campanyes de conscienciació a les empreses i a la ciutadania, situant la igualtat d'oportunitats com a estratègia empresarial.
- 9.3 Potenciar la tasca de la **Comissió d'Igualtat del Consell de Relacions Laborals de Catalunya**, com a mecanisme per garantir l'acord entre els agents socials i econòmics i avançar en la igualtat d'oportunitats i la conciliació a través de la negociació col·lectiva.
- 9.4 **Reforçar el suport econòmic i tècnic** a les empreses de més de 30 persones treballadores que implementin un pla d'igualtat i flexibilitzin l'organització del temps de treball de tot el seu personal; i a aquelles de més de 100 que incorporin la figura professional de l'agent d'igualtat com a responsable d'impulsar i avaluar les mesures d'igualtat dins l'empresa.
- 9.5 Dissenyar **programes integrals per millorar l'ocupabilitat de les dones especialment vulnerables** per tal d'afavorir la seva inserció laboral.
- 9.6 Fomentar la participació de **dones en professions tècniques** en les quals estan subrepresentades.
- 9.7 **Promoure l'emprenedoria entre les dones** i facilitar la materialització i èxit dels seus projectes empresarials, a partir d'accions formatives de mentoria i de creació de xarxes.
- 9.8 Estimular, conjuntament amb les administracions locals i comarcals, **l'activitat econòmica i laboral de les dones del món rural**, tenint en compte la seva diversitat i les seves realitats.
- 9.9 Incorporar la **paritat als càrrecs de màxima responsabilitat pública i als òrgans col·legiats** de Catalunya i promoure una representació equilibrada de dones i homes en els òrgans de direcció de les empreses i del tercer sector social.
- 9.10 Fomentar la implicació i participació activa dels homes com a element imprescindible per tal de continuar aconseguint avenços socials, i no principalment legals, en matèria d'igualtat entre dones i homes, amb l'objectiu d'avançar en la igualtat, aconseguint unir els homes i les dones en la lluita per la igualtat.

P10. L'accés al mercat de treball és una de les principals barreres que es troben les **persones amb discapacitat**. Per això reconeixem el dret de les persones amb discapacitat a treballar en igualtat de condicions amb les altres; el dret a tenir l'oportunitat de guanyar-se la vida mitjançant un treball lliurement triat o acceptat en un mercat i un entorn laborals que siguin inclusius i accessibles a les persones amb discapacitat. Hem de salvaguardar i promoure l'exercici del dret al treball, fins i tot per a les persones que adquireixen una discapacitat durant l'ocupació, i hem d'adoptar les mesures pertinents.

- 10.1 Promoure amb **polítiques específiques l'ocupació de les persones amb discapacitat**, tant en l'empresa ordinària com en els Centres Especials de Treball (CET).
- 10.2 Situar la persona en el centre i, mitjançant un acord social, **reformular el treball protegit i el treball amb suport** per garantir el dret al treball de les persones amb discapacitat i de les que tenen més dificultats d'inserció laboral.
- 10.3 Vetllar pel compliment de la quota legal de reserva del 2% i del 3% a les administracions públiques per a llocs de treball ocupats per persones amb discapacitat i pel compliment de la normativa vigent.

- 10.4 Establir accions perquè les empreses facin les **adaptacions necessàries en els llocs de treball** perquè hi puguin treballar les persones amb discapacitat.
- 10.5 Promoure l'emprenedoria entre el col·lectiu i la constitució i continuïtat de cooperatives.
- 10.6 La Inspecció de Treball tindrà entre el seu pla d'acció **perseguir qualsevol tipus de discriminació per motius de discapacitat** pel que fa a totes les qüestions relatives a qualsevol forma d'ocupació.
- 10.7 Protegir els **drets de les persones amb discapacitat** en igualtat de condicions amb les altres: condicions de treball justes i favorables, igualtat d'oportunitats i de remuneració d'igual valor, condicions de treball segures i saludables i protecció contra l'assetjament.

P11. Impulsarem un model d'ocupació de qualitat que partirà de l'**exemplaritat de la mateixa administració**, tant en la contractació que efectui com en la que subcontracti.

P12. Pràctiques formatives en empreses. La participació dels i les estudiants joves i no tan joves en pràctiques formatives en empreses esdevé un element clau en les polítiques de formació professional adreçades a la qualificació dels treballadors i les treballadores per una economia del coneixement. Totes les pràctiques han de ser *qualificants*, és a dir, han de ser part d'un procés formatiu reglat: universitari, de formació professional superior i inicial o per a l'ocupació. Han de tenir uns objectius d'aprenentatge clars i explícits que es corresponguin amb la naturalesa del treball a desenvolupar i la durada de les pràctiques, han de ser acreditables acadèmicament i han de tenir un seguiment per part de la institució educativa, la qual és corresponsable juntament amb l'empresa del seu correcte funcionament.

Per tal de desenvolupar el sistema de pràctiques formatives en empreses, impulsarem mesures per:

- 12.1 **Millorar la qualitat de les pràctiques** qualificants a les empreses, formant i acreditant els tutors i les tutores d'empresa dels i les estudiants de cicles d'FP inicial i superior, del mòdul de pràctiques dels certificats de professionalitat i de les pràctiques acadèmiques externes curriculars en els estudis universitaris. A més, per donar transparència al sistema, crearem una base de dades pública de les pràctiques.
- 12.2 Millorar la **figura de l'estudiant en pràctiques**, assegurant unes condicions compartides, entre elles una beca mínima d'acord amb l'IRSC proporcional al nombre d'hores de les pràctiques.
- 12.3 Mentre no es modifiquen els Reial Decrets que els regulen, apostarem per **passar del becari al treballador en pràctiques**, desincentivant les pràctiques no laborals per a joves amb titulació i sense experiència, així com alguns casos de pràctiques acadèmiques extracurriculars en els estudis universitaris a través de la Inspecció Laboral. La via habitual per accedir al mercat de treball per a les persones amb titulació i sense experiència professional ha de ser el contracte en pràctiques quan el que fan és treball com la resta de la plantilla.

O4. CONVERTIM IDEES INNOVADORES EN PROJECTES EMPRESARIALS COMPETITIVS

En els darrers anys, hem vist com el nombre de treballadors i treballadores autònoms s'ha incrementat considerablement, sent aquesta una nova forma d'autoocupació. Cal garantir que no s'utilitza aquesta figura per precaritzar i externalitzar costos i que pugui gaudir de drets laborals dignes. Davant la nova realitat que vivim, s'ha de verificar que el treball autònom ho és per voluntat pròpia i posar els mecanismes necessaris per tal que pugui accedir a fonts de finançament, assessorament o formació en prevenció de riscos laborals.

P13. Constituïrem el **Consell del Treball Autònom de Catalunya**, integrat per la Generalitat, les organitzacions sindicals i empresarials més representatives registrades a Catalunya, com a espai de diàleg i consulta per impulsar el conjunt de reivindicacions dels treballadors i les treballadores autònoms i definir les línies d'actuació en matèria de treball autònom.

P14. Farem un **Pla per a la Cultura Emprenedora a Catalunya** per difondre-la als centres d'educació primària, secundària, formació professional i a les universitats, així com a persones desocupades, persones afectades per reestructuracions empresarials o persones treballadores de sectors amb poc valor afegit.

P15. Posarem en marxa una estratègia d'**impuls als emprenedors i creadors tecnològics**, que inclogui mesures fiscals, reguladores, financeres i de suport específiques, amb l'objectiu d'incentivar la creació de start-ups tecnològiques lligades a l'economia digital i internet.

P16. Reforçarem programes d'ajuda i **suport als nous autònoms** com la Xarxa Emprèn, millorant els mecanismes i serveis de suport i orientació a les persones emprenedores durant els tres primers anys de vida del negoci i mirarem d'ampliar la xarxa d'inversors privats i *business angels*.

P17. Promourem la creació d'un **programa de relleu generacional** per facilitar la continuïtat per part de joves aturats dels negocis d'autònoms propers a la jubilació, a partir de mesures d'informació, formació, bonificacions fiscals i adaptació i millora dels contractes de relleu.

P18. Iniciarem programes d'**ajudes per a emprenedors i emprenedores sense recursos** i impulsarem serveis d'acompanyament a les necessitats de finançament davant les entitats locals de crèdit i la creació de fons locals per a la creació d'empreses.

P19. Treballarem per **garantir l'accés al crèdit a les emprenedors i els autònoms**, tant en l'inici com en el desenvolupament de la seva activitat i promovent la igualtat de gènere, i implementarem mecanismes de seguiment de la gestió dels crèdits atorgats per les societats de garanties, l'Institut Català de Finances (ICF) i l'agència de competitivitat Acció.

O5. UN ACORD CATALÀ PEL TREBALL DE QUALITAT

La reforma laboral del PP i de l'antiga Convergència ha desequilibrat la relació de forces entre treballadors i empresaris. La precarització, les facilitats per acomiadar, la degradació de la

negociació col·lectiva o la reducció de les mesures per conciliar han atacat el cor de les relacions laborals. Proposem tornar a equilibrar aquestes relacions impulsant la derogació de la reforma laboral del PP i aprovant un Nou Estatut dels Treballadors amb el consens dels agents socials com a carta de drets laborals. Per això, promourem un Acord Català pel Treball de Qualitat amb els següents objectius a impulsar:

P20. Reforçarem la **negociació col·lectiva** com a mecanisme de garantia dels drets dels treballadors i les treballadores i com a instrument d'igualtat i de millora de la redistribució de la riquesa i d'optimització de l'organització a l'empresa.

P21. Promourem un **salari mínim** que estigui al 60% del salari mitjà en els pròxims tres anys.

P22. Minimitzarem els accidents **laborals** mitjançant un fort sistema de prevenció, creant un ambient de treball saludable i sense riscos.

P23. Impulsarem **una iniciativa catalana per a la reforma de l'Estatut dels Treballadors** com a aportació al debat al conjunt de l'Estat.

P24. Impulsarem la **reforma de la Llei d'Ocupació**, que garanteixi un sistema protector adequat per a les persones desocupades i alhora un conjunt d'accions que permetin millorar l'ocupabilitat de les persones que eviti l'atur de llarga durada o molt llarga durada.

P25. Impulsarem la reforma de la **Garantia Juvenil** de manera que respongui als objectius pels quals s'ha creat el programa i a les demandes i necessitats del jovent.

1.2 INGRESSOS SUFICIENTS PER ALS SERVEIS PÚBLICS I EL PROGRÉS SOCIAL

La nostra economia es desenvolupa els darrers anys de manera intensa després de la pitjor crisi econòmica en dècades, al mateix temps que les desigualtats socials continuen creixent. Continuem en moments d'especials dificultats amb un deute públic molt important i creixent, només pels factors externs a la nostra economia. En aquestes circumstàncies, volem posar l'èmfasi en esgotar els marges competencials per fer un sistema fiscal el més progressiu i equitatiu possible al servei de la reducció de les desigualtats socials, contribuint a fer una economia més dinàmica que concentri els creixements en sectors on s'elevi el valor afegit. Tanmateix, les polítiques conservadores dels successius governs de Catalunya han erosionat la cohesió social del nostre país, amb més precarietat i més famílies desprotegides, i han limitat també la competitivitat de la nostra economia. Aquest model de recuperació econòmica no és sostenible ni ens ajudarà a sortir de la crisi sense perdre qualitat de vida i capacitat productiva.

El socialisme proposa una reforma del nostre sistema fiscal a partir d'una gestió eficaç i justa de les polítiques d'ingressos amb major progressivitat, incrementant la recaptació i perseguint el frau i l'elusió fiscal; una reordenació de la despesa pública eficient que garanteixi la sostenibilitat de l'Estat del Benestar i la creació de riquesa; i un creixement econòmic sostenible basat en la innovació, el coneixement i la igualtat d'oportunitats. La redistribució de la riquesa, la justícia social i el reconeixement de l'esforç són els principis que han de regir la

política fiscal en una societat en què l'activitat de les persones ha d'estar per sobre d'allò que poden heretar o acumular. És per això que els instruments de política fiscal han de contribuir a repartir de forma justa les càrregues impositives i reduir les desigualtats, reactivar l'economia i la creació d'ocupació i garantir l'accessibilitat i la qualitat dels serveis públics.

Però no només millorant la gestió i perseguint el frau hi haurà prou per garantir la qualitat dels nostres serveis públics: negociarem un nou model de finançament i contribuïrem al disseny d'un sistema fiscal per al conjunt d'Espanya que doti de més recursos el sector públic i vagi reduint progressivament la distància en la inversió en serveis públics que mantenim amb la Unió Europea.

O1. UNA FISCALITAT CATALANA PROGRESSIVA I EQUITATIVA

Més enllà del sentit de l'equilibri i la justícia social, la política d'ingressos i despeses de la Generalitat ha de permetre generar més recursos i redistribuir la riquesa per garantir la igualtat i la cohesió social, i atendre el més urgent: la suficiència dels serveis públics i l'impuls de l'activitat econòmica. Defensem una nova política fiscal progressiva que simplifiqui el nostre sistema tributari i recuperi el principi d'equitat tant vertical, que pagui més qui més guanya, com horitzontal, a igual nivell de renda, tributació similar. Tenim per davant un procés de consolidació fiscal exigent que ens ha de permetre reduir el deute, complir amb els objectius del dèficit i garantir el benestar general dels ciutadans i les ciutadanes.

P1. Impulsarem una **Reforma fiscal** orientada a assolir un sistema impositiu més just i progressiu que ens permeti incrementar la recaptació dels recursos fiscals propis, a partir de:

- a. La modificació del tram autonòmic de **l'impost sobre la renda de les persones físiques**, amb l'objectiu de reduir els tipus mínims, suavitzar els tipus de les rendes mitjanes i incrementar els tipus de les rendes més altes
- b. La modificació de l'impost de **successions i donacions** per retornar als nivells d'ingressos del 2010, a partir d'una reducció significativa i selectiva dels beneficis fiscals derivats de la normativa catalana.
- c. La modificació de **l'impost de patrimoni**, establert en el Decret Llei 7/2012, per tal que gravi de manera més intensa els grans patrimonis, com a pas previ i transitori a l'establiment d'un impost a la riquesa.
- d. Com a estratègia per fomentar l'eficiència energètica i la reducció dels gasos hivernacle, implantarem una **reforma fiscal verda** que millori les figures impositives i la seva capacitat de recaptació pel que fa a la imposició mediambiental. L'objectiu d'aquestes noves figures impositives serà la millora de la qualitat ambiental i també de l'economia en el seu conjunt en actuar com a motor de canvi del comportament dels agents econòmics.
- e. La revisió dels **diversos beneficis fiscals** que aplica la Generalitat i l'eliminació d'aquells que són clarament regressius.
- f. La millora de la gestió tributària en relació a **l'impost sobre els habitatges buits** establert per la Llei 14/2015.

- g. La recuperació de **l'impost sobre dipòsits bancaris**, definit per la Llei 4/2014, de 4 d'abril, de l'impost sobre els dipòsits a les entitats de crèdit, i l'impuls de l'impost sobre transaccions financeres (ITF).
- h. L'estudi de figures impositives que permetin dotar els programes que seran necessaris per afrontar els canvis al mercat laboral com a conseqüència de la robotització.

P2. Impulsarem una reordenació de la despesa pública a partir d'un **Pla de Racionalització de la despesa de l'Administració de la Generalitat** que introdueixi mesures d'eficiència i avaluació de la despesa i prioritzi les polítiques socials i de reactivació econòmica.

O2. CONTRA LES PRÀCTIQUES FISCALS FRAUDULENTES

El frau i l'elusió fiscal són la principal distorsió del sistema econòmic i un obstacle per a la recuperació econòmica. Per a nosaltres aconseguir una major equitat del sistema tributari implica també lluitar de forma decidida contra les pràctiques fiscals fraudulentas i aquesta serà, per tant, una de les nostres prioritats. A més de ser judicialment punible, volem convertir el frau i l'elusió fiscal en conductes socialment i culturalment reprovables davant el deteriorament de l'administració tributària i de la consciència fiscal de la ciutadania, que percep com a normals aquest tipus de pràctiques per la laxitud de les sancions i la impunitat dels infractors.

P3. Desenvoluparem un **Pla de prevenció i reducció del frau fiscal** per lluitar de manera decidida contra el frau, l'evasió fiscal i l'economia submergida que millori la consciència fiscal de la ciutadania i que actuï de forma inequívoca contra els paradisos fiscals, gravant els desplaçaments geogràfics dels beneficis que duen a terme algunes multinacionals.

P4. Per millorar l'eficàcia dels òrgans de gestió tributària, impulsarem la **constitució del consorci** que disposa l'article 204.2 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, de participació paritària de l'Agència Estatal d'Administració Tributària i de l'Agència Tributària de Catalunya per coordinar la gestió, la recaptació, la liquidació i la inspecció dels impostos de l'Estat recaptats a Catalunya.

P5. Millorarem la consciència fiscal de la ciutadania, **fent pública la llista de defraudadors** i no aprovant amnisties fiscals.

P6. Impulsarem, junt amb els i les socialistes al Congrés dels Diputats, la **modificació de l'article 305 del Codi Penal** perquè s'agreugin les penes en els delictes fiscals.

P7. Elaborarem una **estratègia de lluita contra l'economia submergida**, que incrementi les inspeccions, endureixi les sancions per als infractors i fomenti la coordinació entre les administracions.

1.3 LA SOSTENIBILITAT SOCIAL I ECOLÒGICA, LA LLUITA CONTRA EL CANVI CLIMÀTIC I L'EQUILIBRI TERRITORIAL

La sostenibilitat social i ecològica i la lluita contra el canvi climàtic són la garantia d'una Catalunya més justa i igualitària per a les generacions presents i futures. Per això, ens comprometem a dissenyar col·lectivament noves polítiques ecosostenibles i a executar una agenda de mesures realment transformadores, concretes i ambicioses, en el marc de les àmplies competències que contempla l'Estatut d'Autonomia del 2006 en temes de sostenibilitat, planificació i execució de polítiques energètiques i mediambientals. I ho farem tenint en compte els municipis, com a peça clau en el desplegament de les diferents polítiques sobre el medi ambient, l'energia, l'aigua (subministrament, conques fluvials i costes), la biodiversitat, l'economia circular, l'urbanisme sostenible, la fiscalitat verda, la mobilitat, el transport públic i la contaminació atmosfèrica.

Compromesos amb els 17 objectius de desenvolupament sostenible de les Nacions Unides i amb els del COP21 de lluita contra el canvi climàtic, farem de la mitigació i adaptació al canvi climàtic una prioritat del Govern i un dels factors d'impuls econòmic del país i de creació de llocs de treball.

O1. LLUITEM CONTRA EL CANVI CLIMÀTIC: LA FI DE L'ERA FÒSSIL I NUCLEAR

Més enllà de lluitar per reduir les emissions de CO₂, segons els compromisos del CP21 per aconseguir no augmentar la temperatura del planeta, apostem per acabar amb l'era fòssil i nuclear, reduint progressivament l'ús de combustibles fòssils i dels materials d'aquesta procedència. Estem convençuts que canviar el model d'una economia basada en els combustibles fòssils a una economia molt baixa en carboni no és un cost, sinó una oportunitat per avançar cap a la nova indústria 4.0 i la creació de nova ocupació local. Per aconseguir-ho, cal desenvolupar polítiques de mitigació, així com plans d'adaptació davant la incontrovertible realitat del canvi climàtic.

P1. Proposarem el **tancament dels reactors nuclears**, a la fi del cicle de vida pel que van ser dissenyats (40 anys), de manera que el darrer reactor haurà d'estar tancat el 2027. També farem la reconversió de les instal·lacions de les plantes en instal·lacions de producció i emmagatzematge de sistemes d'energia renovable i com a dipòsits temporals dels residus generats, mentre no hi hagi un magatzem centralitzat.

P2. Desenvoluparem la **nova Llei Catalana de Lluita contra el canvi climàtic** a partir de l'elaboració d'un **nou Pla d'Acció català contra el canvi climàtic** (2018/2050), que desenvolupi les polítiques actives que contempla la Llei i la inclusió dels pressupostos del carboni en el finançament de les actuacions incloses en el Pla d'Acció.

P3. Activarem el **Comitè d'Experts recollit a la Llei de Canvi Climàtic**, que avaluarà el compliment de la Llei i les polítiques actives contra el canvi climàtic i que elaborarà informes per al Parlament.

P4. L'Institut Català de Finances crearà **instruments de finançament d'inversió verda**.

P5. Crearem un instrument financer de projectes de reducció i compensació de la petjada de carboni, coordinat amb una reforçada **Oficina Catalana del Canvi Climàtic**.

O2. LA BIODIVERSITAT, ELS ESPAIS NATURALS I L'AIGUA, DRETS FONAMENTALS

Apostem per la preservació i el foment de la biodiversitat com a elements clau d'una Catalunya viva, capaç de garantir els ecosistemes i avançar cap a un model d'economia verda i de desenvolupament econòmic sostenible per a les generacions presents i futures.

L'aigua no només com un recurs natural, sinó com un dret universal de les persones i, per tant, s'ha de garantir una gestió pública i transparent de les grans infraestructures, les conques i el seu subministrament. La preservació dels recursos naturals i el patrimoni natural ha de ser compatible amb les necessitats socioeconòmiques de la nostra societat i del país.

P6. Impulsarem una **Llei de Biodiversitat i Patrimoni Natural**.

P7. **Impedirem la privatització dels recursos naturals i el patrimoni natural públic**, com a garantia de la preservació del medi i com a oportunitat per fomentar nous sectors econòmics i socials sostenibles.

P8. Posarem en marxa un **Pla d'usos dels boscos catalans**, que garanteixi la continuïtat de les masses boscoses i la millora dels seus hàbitats, aprofitant les oportunitats econòmiques sostenibles (biomassa, recursos forestals, ramaderia compatible, etc.) Per gestionar el territori natural i els boscos **fomentarem la figura de Custòdia del Territori**.

P9. Volem donar resposta a la ciutadania i posicionar-nos de manera clara en la defensa dels animals com a éssers amb capacitat de sofrir, sentir por i patir ansietat. Hi ha dades científiques suficients per admetre que el dolor i el sofriment en els animals són experiències reals, tant a nivell perceptiu com emocional i hem de ser conscients que som garants de prevenir-les i alleugerir-les. Per aquest motiu, **fomentarem l'erradicació de la violència i el maltractament dels animals en totes les seves expressions**, seguint el que recull la Declaració Universal dels Drets dels Animals, que va ser adoptada per la Lliga Internacional dels Drets de l'Animal el 1977, proclamada l'any següent i posteriorment va ser aprovada per l'Organització de les Nacions Unides (ONU) i per l'Organització de les Nacions Unides per l'Educació, la Ciència i la Cultura (UNESCO).

P10. Considerem la protecció i defensa animal un bé per si mateix i, per tant, necessari i enriquidor en l'evolució ètica i moral de la societat. En conseqüència, promourem la defensa dels drets dels animals reafirmant, tal com es declara a la legislació catalana, la **consideració dels animals com a éssers vius dotats de sensibilitat**.

P11. Crearem **campanyes de conscienciació sobre els drets dels animals, la tinença responsable de mascotes, el respecte a la biodiversitat, etc.** Farem un especial esforç amb campanyes destinades a la infància on s'estengui el reconeixement dels animals com a éssers

vius dotats de sensibilitat i el respecte a tota forma de vida. Fomentarem també la presència als canals públics de comunicació de la Generalitat de Catalunya de programes amb perspectiva animalista a favor de la defensa dels drets dels animals amb especial dedicació al públic infantil i juvenil. Dins d'aquest esforç pedagògic inclourem el foment de l'adopció d'animals i desincentivarem la compra.

P12. Potenciarem **mesures de foment de la renaturalització de les ciutats, les infraestructures verdes i la resiliència urbana**, per ajudar a recuperar els espais verds i la creació de nous hàbitats.

P13. Proposem una **tarificació social** dirigida a aquelles persones que, per manca de recursos, no poden fer front a la factura de l'aigua per protegir les llars vulnerables en risc d'exclusió social.

P14. Impulsarem la **derogació del Pla hidrològic de la conca de l'Ebre**, per buscar el consens social i territorial que garanteixi el cabal ecològic del riu i la protecció del delta i que el faci compatible amb altres usos, com l'agrari.

P15. Revertirem la **privatització d'Aigües Ter-Llobregat**, que va contra el sistema de gestió del cicle de l'aigua i els drets de la ciutadania i els municipis.

P16. Impulsarem un **Pacte Nacional sobre l'Aigua**, que garanteixi els cabals de les conques fluvials i estableixi una gestió adequada dels recursos hídrics a Catalunya.

P17. Garantirem el **dret a l'aigua com a bé col·lectiu**.

P18. Farem una **diagnosi de l'estat de les nostres platges i costes i l'impacte de l'escalfament climàtic** i un **Pla de prevenció i preservació** d'aquests espais.

O3. LA TRANSICIÓ ENERGÈTICA, CAP A UNA CATALUNYA 100% RENOVABLE I AUTOSUFICIENT

Defensem un model energètic 100% d'origen renovable, distribuït i ciutadà. Un nou sistema d'energies netes i renovables que reduirà les importacions energètiques de combustibles fòssils, les emissions de CO₂ i els costos de l'energia. Per tant, impulsarem la política de transició energètica entre les prioritats de l'estratègia de Govern de la Generalitat. Aquest nou model energètic té l'oportunitat de construir un model de gestió i governança menys centralitzat, més transparent i democràtic, que garanteixi el dret al subministrament energètic a tota la ciutadania i sigui una autèntica oportunitat econòmica per a Catalunya. Per aquesta raó, el sector públic ha de tenir un paper clau en la seva construcció i el seu desenvolupament.

P19. Fomentarem la **creació de micro-xarxes** que permetin la integració de diferents actors i activitats (administració pública, ciutadania i indústria) i la incorporació del vehicle elèctric.

P20. Coordinarem i pactarem les **polítiques renovables amb els municipis** i implicarem als micropobles en el disseny i l'execució del nou model energètic de Catalunya, com a

oportunitat per reequilibrar la població i l'economia de Catalunya, compatible amb el respecte al paisatge i la biodiversitat.

P21. Impulsarem **el Pacte Nacional per a la Transició Energètica**, que serà el full de ruta cap a una Catalunya 100% renovable i que serà l'antecedent d'una nova Llei catalana de transició energètica.

P22. Elaborarem un **nou Pla d'energia català (2018/2025)**, que vinculi la Llei Catalana de Canvi Climàtic i el Pacte Nacional per a la Transició Energètica i que fomenti l'eficiència energètica i l'ús de les energies renovables, especialment solar i eòlica.

P23. Establirem diferents mesures de **suport a les instal·lacions fotovoltaïques d'autoconsum ciutadà, comercial i industrial** com la simplificació i unificació dels tràmits administratius de les instal·lacions, la bonificació o subvenció d'equips i accions d'eficiència energètica i de producció d'energia renovable i l'atorgament de préstecs a interès 0 a les persones físiques i fórmules d'economia social sense afany de lucre que s'impliquin en la producció, comercialització i consum d'energia renovable.

P24. Crearem un **Pla de Barris per fomentar la rehabilitació energètica d'entorns urbans** especialment envellits, que ajudi a lluitar contra la pobresa energètica i a renovar els nostres barris.

P25. Revisarem i donarem nou impuls al **programa de creació de Zones de Desenvolupament Prioritari d'Energia Eòlica**.

P26. Impulsarem l'**IREC** (Institut de Recerca d'Energia de Catalunya), com a instrument d'investigació dels nous sectors d'energia renovable, en col·laboració amb les universitats i les empreses.

P27. Rebutgem l'extracció d'hidrocarburs per **fractura hidràulica** (fracking).

04. POLÍTiques Rurals, Garantia dels Drets de Ciutadania

El medi rural i l'equilibri amb la ciutat és necessari per fer un país cohesionat i fer arreu que la vida sigui sostenible. Cal tenir en compte el medi rural a l'hora de legislar, de planificar i de prioritzar recursos. El medi rural és molt més que conreu i pastura. Volem fixar la població al territori i que entre tots contribuïm a la cura del medi i el patrimoni a partir d'un model de desenvolupament rural que faci possible la generació de llocs de treball. Hem de fer atractiu aquest sector a la gent i sobretot al jove dels territoris rurals perquè aquesta activitat no desaparegui, però cal donar-los-hi també l'oportunitat de quedar-s'hi dedicant-se a qualsevol altra activitat escollida i amb les mateixes garanties que al món urbà. Al món rural, la ciutadania ho és de ple dret i per aquest motiu el nostre projecte ha d'apostar clarament per un model basat en l'equitat territorial, la interdependència, la subsidiarietat, la cooperació, la complementarietat i la solidaritat entre els territoris i la seva ciutadania.

Emmarquem aquestes polítiques en el conjunt de mesures que es defineixen com una estratègia per a la transició cap a una economia ecològica, establint els equilibris territorials que ajudin en la consecució de la sostenibilitat ambiental, demogràfica i social. Fem valdre els recursos de les zones de muntanya i de les seves poblacions com a elements indispensables i estratègics en el compliment dels acords de París.

P28. Farem una **nova Llei catalana del territori i l'urbanisme**, que permeti desenvolupar un urbanisme sostenible, que limiti l'expansió del territori urbanitzable, preservi els espais naturals i el litoral, aposti per unes ciutats compactes, permeti la seva renaturalització i contempli la instal·lació de les noves infraestructures energètiques renovables, necessàries per implantar un nou model energètic 100% renovable.

P29. Tornarem a fer de la **millora de camins una política preferent a fi i efecte de garantir l'accés a pobles i explotacions**.

P30. Garantirem **l'accés a les tecnologies de la informació i la comunicació** arreu de les comarques rurals de Catalunya.

P31. **Adequarem la legislació vigent als petits municipis** i al món rural, sigui amb lleis específiques o incloent articulats concrets a la ja existent.

P32. Negociarem amb el Govern de l'Estat un calendari de **pagament de les expropiacions de terres** per a la construcció de carreteres i altres infraestructures.

P33. Impulsarem accions que garanteixin la **supervivència de les agricultures i la ramaderia extensiva de muntanya i de zones desafavorides**, desenvolupant mesures que facilitin l'accés als mercats i els seu desenvolupament tecnològic.

P34. Impulsarem la **gestió eficient i correcta de la fauna salvatge**, amb l'establiment de criteris i directrius a seguir pels titulars dels espais cinegètics, amb la coordinació de les funcions dels Serveis Territorials i dels agents rurals per fer un control cinegètic efectiu de les poblacions.

P35. Avaluarem i presentarem una proposta de millora del funcionament dels **acompanyaments a les reserves nacionals de caça**.

P36. Impulsarem i aprovarem un **Projecte de Llei de Caça de Catalunya**.

P37. Desplegarem el **Cos d'Agents Rurals** a través d'acords.

P38. **Acostarem els serveis públics bàsics a les zones rurals** per evitar la despoblació.

P39. Destinarem recursos i impulsarem el Pla General de Política Forestal de Catalunya per millorar **l'aprofitament forestal, a través de la biomassa i la silvicultura**.

05. MOBILITAT SOSTENIBLE, MÉS I MILLOR TRANSPORT PÚBLIC

Volem assolir un model de transport públic de qualitat a Catalunya que garanteixi una mobilitat eficaç, assequible i sostenible. Les infraestructures de transport han d'estar clarament orientades a l'economia productiva i al servei públic, per millorar les condicions de vida de la ciutadania i mantenir-se com a motor econòmic i instrument d'ordenació i cohesió territorial. Ens comprometem, doncs, al seu manteniment i a la seva millora, perquè siguin socialment justes, econòmicament viables i mediambientalment sostenibles.

P40. Desenvoluparem la **Llei de Finançament de Transport Públic** i, en especial, els seus mecanismes de finançament.

P41. Farem un **Pla d'Accessibilitat Nacional** per desenvolupar les actuacions necessàries per fer un transport públic accessible. Tant als vehicles com a les instal·lacions.

P42. Millorarem la **qualitat dels actuals serveis de transport interurbà gestionats per la Generalitat**: reforç de la plantilla d'inspeccions dels serveis, indicadors i transparència de la qualitat del servei, més facilitat per realitzar les queixes, contundència en l'aplicació de sancions per incompliment dels serveis, millora de la informació a les parades i xarxes socials.

P43. Impulsarem la **implementació de la T-Mobilitat**, amb la màxima celeritat, per aconseguir un sistema tarifari més just i equitatiu del transport públic, mantenint les tarifes socials.

P44. La finalització de la L-9 i L-10 i els perllongaments de la L-1, L-2, L-3 i L-4 del metro, així com les línies de FGC, la connexió del Trambaix i del Trambesòs i la segregació de carrils bus-vao són essencials per al foment i la millora del transport públic.

P45. Treballarem amb claredat per la **mobilitat sostenible** amb un model de mobilitat on es tendeixi a què en l'àmbit urbà la majoria dels desplaçaments es facin a peu o en bicicleta de manera còmoda i segur, a què els desplaçaments més llargs es facin en transport públic col·lectiu (autobús, tramvia, metro, tren) i a què el vehicle privat (cotxe i moto) es reservi per als desplaçaments esporàdics, prioritzant les modalitats sostenibles (ús compartit, propietat compartida, vehicles elèctrics o híbrids, autònoms).

P46. Fomentarem un **Pacte d'Estat a Catalunya i Espanya per tenir un model tarifari únic i sostenible de totes les vies de peatge** i proposarem la recuperació de les concessions i el pagament per ús (vinyeta) per assegurar el manteniment i les inversions futures.

P47. Desenvoluparem un **Pla Estratègic de la Bicicleta** que fomenti la creació de xarxes pedalables al territori de Catalunya.

P48. Impulsarem la **Smart Mobility** i la recerca aplicada a la mobilitat amb l'Impuls dels **Sistemes Intel·ligents de Transport**, amb especial interès a les zones urbanes (tant grans com petites), augmentant la recerca i la innovació en les tecnologies del vehicle connectat i mobilitat intel·ligent que permetin millorar la seguretat, l'eficiència, l'accessibilitat i l'equitat de tots els mitjans de transport (a peu, bici, transport públic). Posicionarem Catalunya com a regió que promou la innovació de les ITS aplicades als usuaris vulnerables de la mobilitat (vianants i ciclistes) i el transport a la demanda, amb l'estudi i implantació d'aquests sistemes sobretot en zones rurals o periurbanes.

P49. Garantirem la **qualitat de l'aire** a la regió metropolitana de Barcelona en benefici de la salut dels ciutadans i ciutadanes que hi viuen. Aplicarem mesures de restricció de circulació dels vehicles més contaminants en tota la xarxa viària i les ciutats en els episodis de contaminació elevada i fomentarem la retirada progressiva de la circulació dels vehicles vells contaminants, amb l'aprovació d'un Pla nacional de suport al canvi de vehicle de combustible fòssil per un vehicle de tracció elèctrica, focalitzant essencialment els esforços a la mobilitat associada a la Distribució Urbana de Mercaderies i a les flotes de vehicles de serveis tant públics com privats.

P50. Aprovarem un **nou Pla PIRVEC** amb objectius, ambicions i recursos econòmics més adients perquè sigui una eina efectiva i no merament propagandística per impulsar la mobilitat elèctrica a Catalunya, amb ajuts a la recàrrega.

P51. Impulsarem que **les flotes de vehicle de les administracions públiques siguin principalment elèctriques**. Per això, la renovació constant d'aquestes flotes serà obligatòriament amb vehicles elèctrics, predominantment carregats amb energia renovable.

O6. MODERNITZACIÓ DE LES INFRAESTRUCTURES A CATALUNYA

Una ubicació estratègica de Catalunya a l'arc mediterrani, fa que siguem una de les principals àrees de desenvolupament econòmic d'Europa, amb uns sectors industrials, de transformació agroalimentària i turístics molt potents. Per aprofitar totes els avantatges d'aquesta posició territorial, però també de les oportunitats que ofereix avui una economia oberta i global, calen unes infraestructures adaptades al territori amb capacitat d'atreure inversions i que ajudin al creixement de la producció i de l'ocupació en els diferents sectors econòmics.

En els darrers set anys, marcats per uns pressupostos restrictius, la caiguda del conjunt de la inversió pública en infraestructures de totes les administracions a Catalunya ha estat evident, percentualment superior a les mitjanes de caigudes en el conjunt de la Unió Europea.

Defensem que la prosperitat de Catalunya també depèn de les seves infraestructures en la mesura que aquestes tenen una incidència real en la productivitat, la qualitat i l'eficiència del sistema econòmic del país. Per això cal fer un esforç de modernització de les infraestructures a Catalunya, atès que seguim mantenint necessitats no satisfetes en transport en matèria de ferrocarril, carreteres, ports i aeroports, si ens comparem amb altres regions europees similars, i tenint en compte que en les actuals ja s'observa un nivell de congestió que poden frenar el potencial de creixement de l'economia catalana.

P52. Les inversions de l'Estat en infraestructures a Catalunya i l'execució de les mateixes s'ha d'equiparar l'aportació de Catalunya al PIB respecte del total. Proposarem que la **inversió de la Generalitat en matèria d'infraestructures** en els pròxims quatre anys arribi al 3% del PIB.

P53. El **Corredor Mediterrani és fonamental per al desenvolupament econòmic i social de Catalunya** i també d'Espanya. Vetllarem perquè l'execució del Corredor Mediterrani, que enllaçarà els ports d'Algesires, Cartagena, València, Tarragona i Barcelona cap a Europa a través del Sud de França, sigui una realitat i no es demorin les inversions compromeses.

P54. Les infraestructures aeroportuàries i portuàries són claus en l'activitat productiva i la internacionalització de l'economia, una part important de la competitivitat en depèn d'ells. És necessari i així ho seguim plantejant i defensant, tal com ja preveu l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, que **els aeroports i els ports tinguin plena autonomia de gestió** perquè puguin definir, amb la participació d'administracions i institucions més properes, les seves estratègies als interessos del territori.

P55. El **servei ferroviari de Rodalies i Regionals** segueix rebent un volum d'inversió clarament insuficient per millorar la seguretat, la fiabilitat i l'augment de les prestacions. Exigirem a l'Estat, sense més demores, el compliment dels compromisos d'inversió.

P56. Revisarem el **Pla d'infraestructures Ferroviàries de Catalunya**, per integrar tots els operadors i les modalitats ferroviàries (Metro, FGC, Renfe i Tramvia) i elaborarem un pla d'inversions creïble i necessari per millorar-les.

P57. Iniciarem un procés d'implementació de **sistemes "Smart Road" carretera intel·ligent**, que augmenti el nivell tecnològic de la xarxa viària.

1.4 NOVES POLÍTQUES ECONÒMIQUES PER UN NOU MODEL DE PROGRÉS SOCIAL

Des del 2010, l'estratègia de desenvolupament econòmic, industrial, comercial i turístic ha estat deixada en la inèrcia i, en molts casos, abandonament. Catalunya, com altres regions europees, necessita un nou relat econòmic compartit pel teixit productiu i el govern que ens expliqui qui som, com ens guanyem la vida, quins vectors mouen la nostra activitat productiva i en quines coses som especialment competitius a escala global. A més, ens cal integrar i analitzar els efectes socials, econòmics i ambientals de les nombroses noves tendències, tecnologies i paradigmes de la nostra vida social i econòmica, que van apareixent any a any en aquest nou món molt més digital i connectat; molt més desigual i global; molt més insostenible energèticament i ambientalment; i portador de risc i alta precarietat als llocs de treball tradicionals i en general a l'economia de la majoria de les famílies. A més, ho hem de fer en un moment d'alta complexitat política i polarització que fa difícil la recerca dels consensos, però també encara fa més imprescindible la descoberta d'un model majoritari que dibuixi amb garanties el nostre futur econòmic a llarg termini.

Conscients que estem en un context històric de canvis disruptius en la nostra societat i economia, volem no només dissenyar una sortida de la crisi justa i digna per a tothom, sinó que sabem que la realitat en què ens trobem és significativament diferent de la que vàrem deixar abans d'entrar-hi i cal repensar i actuar de manera innovadora. Els poders públics han d'implicar-se en trobar una òptima direcció per a la nostra economia, actuant en les debilitats i potenciant les fortaleces per tal de fer una transició cap a un nou estil de vida que aprofiti totes les oportunitats que ens aporten aquells canvis i sense deixar ningú endarrere. Una reflexió i presa de decisió col·lectiva, que compartim amb moltes altres regions del món, especialment a través de l'estratègia comuna amb la resta de regions de la Unió Europea en estreta cooperació amb les diferents administracions i governs que actuen al nostre territori.

01. RECUPERAR LA CONFIANÇA I RECUPERAR EL CRÈDIT REPUTACIONAL

Els fets esdevinguts a Catalunya entre el 6 i 7 de setembre i el 27 d'octubre d'enguany han provocat una situació preocupant a l'economia i per extensió a la societat catalana d'incertesa i falta de confiança en el futur. A Catalunya assolir la confiança com a societat i un alt crèdit reputacional en el món ens ha costat anys i esforços. Hem promogut una societat com a espai de convivència, de seguretat, d'oportunitats i de competitivitat. Probablement, el moment més àlgid d'aquest procés va ser la celebració dels Jocs Olímpics l'any 1992 on els ciutadans van creure en les seves capacitats i potencialitats com a col·lectiu i, en conseqüència, el món es va fixar en l'atracció que generava el nostre país. Ni abans ni després dels Jocs el camí va ser fàcil, doncs mantenir-se és sovint molt més difícil que arribar. Per tant, caldrà no deixar de pedalejar per gaudir d'un alt nivell d'atracció cap a l'exterior, ens calien infraestructures i encara ens calen, ens calia projectes i encara ens calen, però teníem confiança en nosaltres. Si hi ha un fet que identifica aquesta situació, després dels Jocs, va ser l'obtenció del Mobile World Congress l'any 2006, Barcelona era seu i encara ho és de la fira de telecomunicacions més important del món i es va assolir per la confiança que teníem en nosaltres, en superar els obstacles més difícils i en trobar solucions de consens a les posicions més divergents.

Tot això està en vies de trencar-se, però les eleccions del 21 de desembre poden ser una oportunitat per invertir la tendència de la sortida d'empreses de Catalunya, del fre a les inversions i de recuperar novament la confiança en nosaltres i el crèdit reputacional perdut davant del món. Ens cal estabilitat política garantir la seguretat jurídica que ens permeti de nou generar confiança.

P1. Proposarem un acord que visualitzi davant del món una societat travada i unida en front de les adversitats, un acord entre el sectors productius, organitzacions empresarials, els sindicats, les universitats, els centres de recerca, les ciutats i el Govern de la Generalitat que n'haurà de ser el promotor. **Un acord que garanteixi la seguretat jurídica, l'estabilitat política, les infraestructures, el personal qualificat i motivat i les oportunitats de negoci, però també de recerca i d'atracció de talent, que en definitiva faci de Catalunya un punt de referència dins d'Europa,** col·laborant activament en la construcció d'aquest projecte comú que és la Unió Europea que és on ens juguem el nostre futur.

02. LA INNOVACIÓ AL CENTRE DE L'ACCIÓ DEL GOVERN

La innovació és l'element central pel creixement de les organitzacions i empreses i element inspirador per a una cultura ciutadana més desperta i orientada al canvi i a l'adaptació a l'entorn. El Govern conservador català ha tingut una idea i voluntat d'actuació molt poc ambiciosa, actuant com si només fos la fase final d'un procés lineal que s'origina en l'àmbit de la recerca científica i el desenvolupament tecnològic, no facilitant que arribés a ser palanca de competitivitat i de desenvolupament econòmic.

Tot i això, i malgrat el Govern, Catalunya s'ha consolidat com un dels nodes de recerca de la Unió Europea i cal consolidar-lo. I ara també cal posar el focus en conjuminar indústria i recerca, concentrant les polítiques d'innovació, alineant-les amb objectius de país i amb el

lideratge públic. Això farem: recuperar un rol proactiu des del Govern i l'administració pública en l'impuls de la innovació i el desenvolupament de Catalunya. No només hem de cobrir aquelles funcions del sistema d'innovació i competitivitat a les quals no arriba el mercat, sinó que indicarem la direcció de l'ecosistema orientada a la recerca de les noves tendències per millorar la vida de tothom, que integri les noves tecnologies digitals disruptives i que, a la vegada, ajudi a resoldre grans reptes que tenim actualment com a societat.

P2. Aliances innovadores per transformar el país. Desenvoluparem una política d'innovació integral orientada a missions socials, econòmiques i ambientals. Ho farem identificant i construint 3 aliances innovadores que suposaran un projecte col·lectiu, que ens defineixen com a país i com a societat, motiu d'il·lusió, orgull i optimisme. Seran palanques de recerca i d'innovació, desenvolupament econòmic i ocupació a través de la cocreació de nous mercats i ecosistemes innovadors de l'era digital, junt amb l'empresa i els agents de coneixement i tecnologia; un pas endavant en l'aposta per un estil de vida més sostenible i resilient energèticament; i una voluntat de resoldre radicalment alguns dels principals reptes socials que tenim com a societat. Les aliances ens permetran impulsar sectors estratègics de la nostra economia que volem que generin llocs de treball de qualitat.

Les tres aliances basades en missions a mitjà termini i els àmbits sectorials i empresarials als quals involucra:

- **Aliança per l'habitatge del present i del futur.** Missió: reduir un 30% la dependència externa d'energia a les Il·lars de Catalunya, acabar amb l'infrahabitatge a Catalunya i oferint habitatge assequible. Àmbits sectorials on innovar: construcció, urbanisme, habitat, energia, desenvolupament comunitari, TIC, gestió pública, cooperació interadministrativa.
- **Aliança per a l'alimentació saludable.** Missió: reduir un 30% l'obesitat (o malnutrició) infantil i juvenil. Àmbits sectorials on innovar: alimentació, nutrició, salut, esport, infància i joventut, educació i lleure.
- **Aliança per a la mobilitat sostenible.** Missió: reduir un 50% l'emissió de CO₂ a les àrees metropolitanes de Catalunya. Àmbits sectorials on innovar: automoció, motor, transport col·lectiu, construcció civil, urbanisme, logística, energia, educació, esport, aparcaments.

P3. Mobilitzarem recursos a través de l'ICF per impulsar projectes d'R+D+i en tres línies prioritàries: una línia per a la reconversió industrial basada en missions, una línia per a l'impuls de la pime innovadora i una línia per a l'equilibri territorial, amb especial sensibilitat per les zones agràries, la seguretat alimentària i la cura dels recursos naturals. Aquesta inversió pública ha d'aixecar-ne de privada (en una ràtio d'1:2) i estarà condicionada a col·laborar amb universitats i centres tecnològics del sistema i en col·laboració amb altres regions de la UE i altres països.

P4. Impulsarem un **pla específic de suport a la PIME innovadora**, que reculli sòlidament una aposta sensible per a les empreses de menys dimensió que mostrin un esperit innovador. Inclourà instruments de finançament específics, lluita contra el frau i la morositat, assegurarem a la contractació pública la capacitat de les pimes per competir en igualtat de

condicions, incentius a la contractació del seu personal innovador, simplificació administrativa i un programa d'integració de les mateixes en els grans ecosistemes innovadors orientats a missions.

P5. Revisarem críticament, i consensuadament amb els agents de l'ecosistema, la RIS3CAT, entesa com a estratègia paraigües d'innovació i competitivitat industrial. Per fer-ho, ens comprometem a:

- 5.1. **Millorar el sistema de governança del sistema d'innovació i ocupació,** que no ha existit de manera creïble des de fa anys, on siguin representats actors rellevants de la quàdruple hèlix (sectors públic, privat, acadèmic i societat civil) i on la participació i coordinació entre els diferents lideratges públics i privats i l'esforç constant per europeïtzar els nostres clústers i ecosistemes innovadors permeti maximitzar l'arribada de fons i inversions al nostre territori i assolir l'objectiu d'arribar al 3% d'inversió en R+D sobre el PIB el 2020.
- 5.2. Amb l'objectiu de tenir un espai de referència científic per al disseny, seguiment i avaluació de polítiques públiques d'innovació i desenvolupament territorial, coordinar les polítiques de **generació i divulgació del coneixement en innovació i desenvolupament territorial a Catalunya,** articulant, premiant i posant direccionalitat als diferents grups de recerca de l'àmbit existents a Catalunya.

P6. Impulsarem EURECAT com a centre tecnològic de referència capaç de mediar entre el sector empresarial i el sistema de recerca. EURECAT també generarà oportunitats d'innovació per a grups de pimes, oferint-los i finançant la resolució de reptes d'empreses tractores de sectors estratègics o d'organitzacions públiques amb necessitats socials, ambientals i econòmiques.

P7. Impulsarem un programa de foment i divulgació de la ciència i la innovació, a l'escola, a l'administració pública, a les organitzacions productives i a la ciutadania en general, amb l'objectiu de despertar vocacions científiques i donar valor social a aquests dos vectors (la ciència i la innovació), tenint en compte el concepte de *recerca i innovació responsable* (RRI), que pretén millorar la relació entre la ciència i la innovació amb la societat, fent ciència i innovació amb la societat i per a la societat i aconseguir la participació de la ciutadania. **Promourem els estudis i el nombre de graduats en Ciència, Tecnologia, Enginyeria i Matemàtiques (STEM)** com a garantia de capacitat de resposta de la nostra societat als canvis tecnològics que ja estan succeint. Farem un èmfasi especial, amb programes específics, en les vocacions científiques per part de les dones.

O3. UN COMPROMÍS AMB LA RECERCA: REACTIVACIÓ ECONÒMICA I COHESIÓ SOCIAL

L'educació superior i els parcs científics i tecnològics són prioritaris per a la reactivació econòmica i la cohesió social. La ciència, la tecnologia i la innovació són factors essencials per a l'increment de la riquesa i el benestar de la societat. Unes universitats més innovadores són també els espais idonis per fomentar l'esperit emprenedor i investigador del seu alumnat, és a dir, del futur professional del nostre país.

Treballarem per disposar d'una nova política de recerca i fomentarem una transformació profunda del sistema de transferència científica i tecnològica a Catalunya amb l'objectiu de garantir un desenvolupament econòmic més competitiu, sostenible i socialment just.

P8. Crearem un **sistema integral d'incentius per enfortir i desenvolupar la transferència científica i tecnològica cap al teixit productiu** i cap a la societat en el seu conjunt que contempli ajuts econòmics i tècnics en el món universitari i en les empreses receptores, mecanismes de reconeixement als investigadors, la promoció de la cooperació públic-privada nacional i internacional, i el foment de la creació i el desenvolupament de patents.

P9. **Proposarem una nova política global de recerca** que impliqui un programa d'urgència per garantir l'augment del finançament públic de la recerca; contempli la recerca com a un sistema complex i dinàmic que ha de servir a la societat i ser competitiu en l'àmbit internacional; faci efectiva, viable i transparent la carrera investigadora; mantingui les infraestructures de recerca bàsiques per poder continuar produint ciència de qualitat; ofereixi especialment suport a la recerca bàsica i aplicada que es desenvolupa en el si dels grups d'investigació, si bé ha de donar suport a tots els àmbits on es produeix i transfereix la recerca; i garanteixi mecanismes de captació i retenció de talent.

P10. **Dissenyarem un Pla de retorn dels científics "exiliats"** afavorint que aquells científics i aquelles científiques que han hagut de marxar a d'altres països per les retallades en inversió científica tinguin l'opció de tornar.

P11. Realitzarem un **Pla per als Parcs científics i tecnològics de Catalunya** que permeti fer una diagnosi i una pla de futur que permeti millorar el seu finançament, competitivitat i atracció de l'activitat científica, econòmica i emprenedora.

O4. L'INSTITUT CATALÀ DE FINANCES, UN AUTÈNTIC INSTRUMENT PÚBLIC D'INVERSIÓ

La recent crisi financera mundial, la mateixa crisi econòmica d'Espanya i Catalunya i la crisi bancària per al qual el país ha estat rescatat amb fons europeus ha canviat dràsticament el marc de referència en el qual l'ICF s'havia dissenyat i articulat; portant, també, en certa mesura a una crisi d'identitat i de fites a la mateixa entitat en la qual es troba immersa. Els ambiciosos reptes que la institució s'havia marcat, tant en l'àmbit orgànic com econòmic, han topat amb la realitat i han estat reptes fracassats. Orgànicament, la creació d'una entitat de crèdit pública té un caràcter tècnic, inqüestionable, però també, és necessari un acord Generalitat- Govern Espanya que faciliti i normalitzi el sorgiment i l'articulació d'aquestes institucions en l'àmbit autonòmic.

Econòmicament, el paper anticíclic que l'ICF havia de jugar per intentar apaivagar els efectes de les crisis econòmiques no ha estat entre les prioritats del Govern: cada cop menys volum de crèdit tot i els anuncis governamentals. Durant els anys més durs de la crisi, des del 2010 fins al 2016, el balanç de la institució registra una tendència constantment decreixent, caient dels 5.330M€ fins als 2.887M€. L'ICF i les empreses del seu grup no han aprofitat totes les

oportunitats i els reptes que la crisi econòmica actual han posat al seu davant, abandonant el rellevant paper de catalitzador econòmic que havia tingut al llarg dels seus 30 anys d'història.

Rellançarem l'ICF, mantenint els criteris que el situen fora del perímetre de la consolidació fiscal de la Generalitat, fent d'ell un instrument útil per al desenvolupament econòmic, la innovació, el creixement i l'ocupació a Catalunya. Per això proposem:

P12. Farem una **reforma orgànica interna** que reequilibri el pes dels membres que nomena el Govern en els òrgans decisoris de la institució en aquelles qüestions estratègiques. Reforçarem el criteri i el control públic en aquests aspectes, sense perdre l'objectivitat i la professionalitat en les decisions de risc.

P13. Establirem **mecanismes de control i supervisió en l'àmbit de control parlamentari sobre les empreses públiques** en general i de l'ICF en particular.

P14. Impulsarem les sinergies entre les diferents entitats públiques i coordinarem l'acció pública de suport empresarial, creant una **única finestra per dirigir coordinadament les diferents iniciatives de suport** (Acció, ICF...), basat en l'actual plataforma de comunicació de l'ICF a Finempresa.

P15. Facilitarem **crèdits a l'activitat dels treballadors autònoms i als emprenedors**, tant per impulsar l'inici d'activitats com el seu desenvolupament posterior.

P16. Crearem una **línia de finançament per fer viables els projectes vinculats amb la lluita contra el canvi climàtic**. Establirem una unitat de facilitació de projectes de finançament integrals (*project finance*) en suport amb l'Oficina Catalana del Canvi Climàtic.

P17. Crearem d'una **línia de finançament per fer viables projectes de R+D+i** vinculats preferentment amb projectes de reconversió i reorientació industrial, finançament de projectes innovadors en pimes i reequilibri territorial vinculat amb l'entorn rural i agrari, seguretat alimentària i cura dels recursos naturals.

P18. Millorarem les línies **de finançament específica per al sector agroalimentari**, per facilitar l'accés al crèdit d'iniciatives de creació, consolidació, creixement o innovació en el sector.

P19. Impulsarem l'activitat de capital risc, focalitzant l'esforç en les **empreses innovadores i start up** tant tecnològiques com en iniciatives en empreses tradicionals.

P20. Aprofitarem les eines tecnològiques a l'abast per crear **nusos d'informació i plataformes de comunicació** que posin en comú recursos públics i necessitats empresarials.

P21. Crearem una **línia de finançament dirigit a la recuperació del pla d'habitatge i de rehabilitació d'edificis**.

P22. Impulsarem accions de **reforma i adaptació interna** per millorar l'eficiència de l'acció financera de la institució, millorant tots els procediments de gestió interna.

P23. Revalorarem el **projecte de bancarització de l'entitat**, buscant les complicitats i facilitant acords de col·laboració amb altres institucions públiques d'altres Comunitats.

O5. PER UNA INDÚSTRIA SOSTENIBLE, GENERADORA D'OCUPACIÓ I ADAPTADA A LA TRANSFORMACIÓ DIGITAL

Durant el període 2007-13, hem patit la pitjor recessió industrial dels darrers 50 anys: pèrdua d'empreses i de llocs de treball, 6799 empreses tancades fins al 2014 i la reducció en 10 punts del pes del sector industrial, actualment en un 19%. Des del 2010, els recursos per a la indústria ha patit un decreixement del pressupost de la Generalitat, reduint-se fins a un 50%. No han apostat pel sector industrial, no hem conegut cap estratègia amb objectius clars i recursos. Com a paradigma d'aquesta afirmació, l'any 2013 es va presentar per part d'universitats, sindicats, patronals i col·legis professionals, un treball rigorós sobre propostes per al futur industrial de Catalunya, "Pacte +Indústria". El Govern ha fet cas omís a un document treballat per més de 100 professionals conformat de 138 propostes concretes i establertes a curt, mitjà i llarg termini, per tal de poder-les consensuar i calendaritzar. Tres anys més tard, i durant mesos, es va negociar i acordar amb agents socials i econòmics un acord sobre polítiques industrials. Puigdemont va cessar el conseller que va aconseguir l'acord, així que la credibilitat en la implementació de les mesures, millorables, és nul·la.

Tot i això, la indústria i els serveis a la producció, però, continuen contribuint de forma decisiva a l'economia catalana. Estudis oficials recents situen en el 50% del PIB el pes conjunt de les activitats vinculades a la indústria. Més enllà del percentatge, la indústria genera ocupació de qualitat, ben remunerada i és un factor de resiliència i equilibri territorial, davant de les crisis econòmiques. El prestigi social del sector industrial afavorirà que la gent jove vegi aquest sector com una bona oportunitat laboral i orienti de nou la seva formació en aquesta línia. La indústria segueix sent el principal inversor privat en R+D+i, donada la base tecnològica cada cop més àmplia a les diferents activitats que la conformen i a causa de la necessitat contínua de competir en un mercat obert i global. En aquesta línia, és també el principal sector client de centres tecnològics, centres de recerca i proveïdors de serveis d'alt contingut tecnològic. Els pròxims anys, afrontarà una transformació digital -la indústria 4.0- i d'orientació a la sostenibilitat ambiental, que farà aparèixer fàbriques totalment automatitzades i connectades amb la resta d'elements de la seva cadena de valor (logística, anàlisi de dades, etc.) i modificarà els perfils de mà d'obra i l'equilibri global entre empreses i territoris.

Tirarem endavant polítiques públiques i lideratges per aprofitar al màxim aquesta transformació, més enllà de la tecnologia, per ser capaços de dotar el sector industrial, els treballadors i les treballadores i les empreses que el conformen de les eines i els instruments necessaris per fer front a aquests reptes. I sobretot, ser proactius per evitar l'amenaça principal d'aquesta transformació: que l'increment de productivitat no es traslladi posteriorment ni a la creació d'ocupació ni a l'evolució salarial.

Estem davant l'oportunitat de consolidar la recuperació econòmica, l'ocupació i el benestar social, i per fer-ho és imprescindible definir polítiques i projectes que garanteixin l'equilibri entre els tres pilars del desenvolupament sostenible: l'economia, l'equitat social i el medi ambient. Per això posarem l'èmfasi en l'abast econòmic de les nostres propostes i actuacions de sostenibilitat social, econòmica i ecològica del país. Volem un canvi de model de creixement més eficient i equilibrat,, i per aquesta raó fomentarem nous sectors productius vinculats a l'economia verda i circular, amb un ús sostenible dels recursos i capaç de generar ocupació i benestar social.

P24. Desenvoluparem una **aposta industrial decidida**, amb polítiques participades i ben finançada eixamplant el perímetre d'actuació de la política industrial tradicional. Amb acords i aliances amb altres administracions i amb la implicació dels agents socials i econòmics. **Avaluarem l'acord d'indústria** entre sindicats, patronals i govern 2017-2020.

P25. Ordenarem, coordinadament amb agents econòmics i territoris catalans, la **promoció interior i exterior dels nostres ecosistemes innovadors i emprenedors**, com a eina competitiva d'atracció d'inversions i talent extern i mobilització d'inversions i talent intern cap a les indústries i les zones d'activitat econòmica.

P26. Compromís amb el territori. Dissenyarem **polítiques territorialitzades coordinades de desenvolupament industrial**, en el marc de l'estratègia RIS3CAT, concertadament amb els agents dels diferents territoris, aprofitant la seva especialització i la proximitat als agents i les oportunitats de cada un d'aquests. Aquestes polítiques es basaran en l'impuls conjunt, amb pimes innovadores i empreses tractores, universitats, centres tecnològics i administracions locals, **d'ecosistemes d'innovació industrial especialitzats**. Incorporaran actuacions de vigilància, ideació de productes i serveis, testeig i aplicació de noves tecnologies i suport a la comercialització internacional.

P27. Per tal de fer dels **polígons industrials espais sostenibles i ben connectats**, promourem un acord entre administracions i agents socials i econòmics amb l'objectiu d'aconseguir una xarxa de polígons que comptin amb les infraestructures físiques i intel·ligents necessàries per a esdevenir més competitius i atractius.

P28. Posarem a **disposició espais industrials col·laboratius** en l'entorn urbà que integraran, en espais mixtos de les nostres ciutats, la innovació i producció industrial no contaminant amb la resta de dinàmiques urbanes en col·laboració amb el món local i el teixit productiu.

P29. **Impulsarem proactivament un model d'indústria 4.0** que s'incorpori a la transició energètica i a la digitalització de la xarxa, amb l'ús d'energies renovables, xarxes intel·ligents, aplicacions digitals i mobilitat elèctrica.

P30. Crearem **dos fons públics de capital per a la indústria**, adreçats a la inversió d'alt impacte tecnològic i social. El primer estarà dedicat a la inversió en les etapes inicials de les noves empreses de base tecnològica orientades a reptes i missions prioritàries. El segon, responent al concepte original de les Comunitats RIS3CAT, es dedicarà a crear comunitats d'empreses i

agents de coneixement i tecnologia que comparteixin projectes de creixement del sector industrial.

P31. Redissenyarem el programa **nuclis tecnològics** d'inversió en R+D, incrementant la seva dotació pressupostària fins a 30M€ anuals, augmentant la dimensió mínima dels partenariats i de la inversió realitzada.

O6. EL DESENVOLUPAMENT ECONÒMIC PASSA A LES CIUTATS

Habitem un planeta urbà: quelcom més de la meitat de la població mundial viu a les ciutats. Aquest fet confereix a la ciutat la potencialitat pròpia d'una gran màquina de desenvolupament, motor d'innovació i agent de dinamisme de la comunitat, generadora d'estils de vida i recursos innovadors. Les ciutats són focus d'atracció potents de població, a les quals alimenten poderosos fluxos de creació, generadores de nova economia i creadores de nous recursos i espais de convivència i cocreació. La ciutat creativa és avui la icona de la contemporaneïtat: dissenyar visions, definir polítiques i guiar projectes.

Catalunya té una fortíssima identitat i iniciativa local que ens caracteritza i diferencia de moltes altres regions. Les ciutats i els pobles de Catalunya aporten una energia creadora d'economia i desenvolupament social que volem acompanyar des del Govern de la Generalitat. A les ciutats, la coordinació de les polítiques sectorials interadministratives és una necessitat així com les aliances amb les entitats i el sector privat.

D'altra banda, el nostre sistema de governs locals té una forta centralitat a Barcelona i la seva àrea metropolitana. Un dels efectes d'aquesta realitat és que Barcelona s'ha convertit en un pol d'atracció internacional no només per al turisme, sinó també per al talent innovador, la inversió i les empreses. Aquest fenomen s'intensifica de resultes de la ubicació a l'àrea de Barcelona de la majoria d'infraestructures del coneixement i tecnològiques del país. En aquesta era del coneixement, la manca de visió estratègica per part de la Generalitat ha dificultat a la resta de territoris la possibilitat d'oferir oportunitats de desenvolupament a la seva població, al seu talent i a les empreses, fins i tot amb els esforços que es va fer fa anys en instal·lar-hi, per exemple, universitats.

El primer condicionant del desenvolupament econòmic local és que només es pot produir des del mateix territori i a partir de les seves capacitats i la seva voluntat d'invertir en estratègies a llarg termini. En el marc de la coordinació des de la Generalitat de Catalunya, els toca liderar els actors locals, de manera compartida i col·laborativa, convocant a la resta d'actors - acadèmia, empreses i societat civil - per definir conjuntament l'estratègia local, que cal centrar en la sostenibilitat, la innovació i la definició de la seva aposta concreta.

Apostem també per unes ciutats que ajudin a canalitzar les iniciatives d'economia social i altres noves maneres de produir, consumir i compartir, que sorgeixin del seu teixit social com a espais de descoberta i camps de prova del present.

P32. Impulsarem una línia de finançament als municipis com a motors d'un nou model de desenvolupament econòmic i social que finançarà **processos estratègics col·laboratius**, una

nova generació d'estratègies locals per a l'abordatge continu d'oportunitats que segueixi els objectius del Pacte d'Amsterdam: creació d'ocupació i augment de l'ocupabilitat a través de plans estratègics, lluita contra la pobresa urbana, habitatge, inclusió d'immigrants i refugiats, ús sostenible del sòl i solucions basades en la natura, economia circular, adaptació al canvi climàtic, promoció de la cultura, transició energètica, mobilitat urbana sostenible, millora de la qualitat de l'aire, transició digital i contractació pública innovadora i responsable.

P33. Impulsarem les **ciutats intel·ligents com a palanques** d'innovació i transformació social i econòmica. Proposarem a municipis i comarques que activin la inversió i la compra pública municipal orientades a impulsar territoris intel·ligents, espais de descoberta, experimentació i aprenentatge de noves aplicacions de les tecnologies i tendències emergents que puguin impactar socialment, econòmicament i ambientalment.

P34. Impulsarem les ciutats com a **espais de creativitat, vocacions científiques i descoberta emprenedora**, que testegin i implantin, en el seu cas, noves realitats urbanes transformadores i altres tendències globals, mirant que s'hi adaptin de manera inclusiva i positiva i hi trobin, en el seu cas, la seva integració en la vida econòmica i social de la ciutat.

P35. Impulsarem una **xarxa de Plans d'Especialització i Competitivitat Territorial (PECT), en el marc de la RIS3CAT**, incorporant de manera valenta el territori (ciutats, comarques i províncies) en el sistema i l'estratègia d'innovació de Catalunya. Desenvoluparem un programa que, a partir de l'expectativa no satisfeta dels PECT, s'encarregui d'establir criteris i d'assegurar la seva adequada articulació.

P36. Crearem, dins la conselleria responsable de l'àmbit dels governs locals, un **òrgan directiu per a la promoció de la innovació local** i un programa per incorporar-hi les ciutats, les comarques i les diputacions i les seves estratègies de promoció econòmica com a actors i instruments rellevants del sistema d'innovació.

07. PER UN COMERÇ INNOVADOR, COMPETITIU I ARRELAT ALS BARRIS

El comerç és un sector essencial per a l'economia de Catalunya, tant per la seva contribució a l'ocupació i producció, com sobretot per la seva capacitat de fomentar la convivència, la seguretat i el dinamisme de les ciutats. Com a socialistes, defensem un model comercial modern, de qualitat, divers i professional, que cerqui la millora de la sostenibilitat econòmica dels negocis compatible amb condicions laborals dignes i n'augmenti la seva atractivitat comercial, en primera instància, i que faci dels nostres pobles i ciutats un veritable espai urbà d'excel·lència per a l'activitat comercial. Apostem per la innovació constant en el sector per augmentar la seva competitivitat, la real obertura a les noves tecnologies de la informació i la comunicació. Cal adaptar-se als canvis que genera el comerç electrònic per minimitzar el seu impacte en el comerç tradicional, la integració dels nous formats comercials en les accions de dinamització comercial i de promoció i fomentar la innovació contínua de les botigues per millorar l'experiència de compra dels clients.

P37. Desplegarem la Llei de Comerç aprovada el passat mes de juliol per una àmplia majoria parlamentària i amb consens del sector. Cal que posem els recursos i les eines necessàries perquè el desplegament es realitzi amb les garanties suficients i així aconseguir els objectius que la pròpia llei planteja, fent una especial atenció a l'aprovació de la llei per a la creació i el desenvolupament de **les àrees de promoció econòmiques urbanes**, clau per millorar la competitivitat i atracció del comerç urbà i de proximitat.

P38. Desenvoluparem un pla comercial de Catalunya que introdueixi els instruments i el recursos per tal de desenvolupar la llei de comerç i afronti els reptes que tenim per endavant. L'aparició de les tecnologies de la informació i la comunicació, les noves plataformes de venda, el canvi d'hàbits de consum, l'experiència de compra o els nous formats comercials són alguns dels reptes que cal afrontar i resoldre en els propers anys per esdevenir un país competitiu i atractiu a nivell comercial. Cal afrontar el repte més important que tenim i que ens plantegen, les **plataformes digitals o comerç electrònic** com a formes de compra en creixement que ja signifiquen el 30% de les compres totals a l'Estat. És important que fem front als temes relacionats amb les garanties en l'ocupació, els productes, la fiscalitat o la mobilitat relacionada amb el servei de transport.

P39. Acompanyarem el comerç tradicional amb un programa d'**impuls de la innovació**, en la seva transició cap a un model de proximitat orientat a l'experiència única dels clients, per tal d'assolir la seva sostenibilitat econòmica i la seva atractivitat.

P40. Incorporarem les polítiques de comerç en l'**estratègia de cohesió social**. Junt amb cultura, esport i habitatge incorporarem les actuacions de comerç, especialment les relacionades amb l'urbanisme i espai públic, en les estratègies de cohesió territorial i social i en la dinamització de la vida dels barris.

P41. Implementarem la figura de l'**APEU digital i col·laboratiu**, un model integrador de les diferents manifestacions del comerç en els temps actuals. Concretament: 1) les botigues d'eix comercial o mercat; 2) la venda per Internet (*e-commerce*) i 3) les grans superfícies comercials i sistema de franquícies. Creiem que és possible i, a nivell agregat, sinèrgic i positiu que es complementin aquestes tres diferents realitats. Una de les coses que creiem imprescindibles d'aquest model és la col·laboració entre comerços, en un marc d'associacionisme responsable i generador de confiança i en una col·laboració entre comerços i l'administració pública. La primera com a motor d'inversió, ocupació i qualitat de vida a les nostres poblacions i la segona, com a creadora d'espais i oportunitats comercials i indicadora de l'estratègia de futur col·lectiva.

P42. Fomentarem el **comerç de proximitat i la seva sostenibilitat**, amb incentius perquè el sector faci la transformació a un comerç renovable i sostenible, que garanteixi la seva sostenibilitat i sigui un estímul per a una ciutadania cada cop més conscienciada.

O8. PER UN TURISME DE QUALITAT, SOSTENIBLE I ORDENAT

El turisme ha sobreviscut perfectament a la greu crisi econòmica dels darrers anys. Continua essent un sector competitiu, generador d'ocupació i d'activitat econòmica, tot i que sovint aquesta és molt precària i on les persones treballadores del sector pateixen la falta de drets reconeguts. Com a socialistes, plantegem la contínua inversió en el sector turístic de Catalunya per garantir la seva viabilitat i qualitat en el servei. Tanmateix, volem una política turística sostenible i respectuosa amb el medi ambient, diversificada, que respecti les singularitats dels territoris, transversal i generadora d'ocupació de qualitat.

Apostem per un diàleg constant del sector turístic privat i les administracions per tal de dur a terme una promoció internacional de Catalunya i les seves marques arreu del món.

P43. Desenvoluparem un **Pla pel foment coordinat de la innovació i l'emprenedoria** en el sector turístic i en les diferents activitats de la cadena de valor especialitzada que proveeixen de productes, serveis i solucions les destinacions turístiques. L'especialització, sigui en turisme familiar, esportiu, de motor o de congressos, ens donarà una orientació comuna a cada ecosistema d'agents relacionats i els farà créixer. Les destinacions es converteixen, d'aquesta manera, en un primer mercat per a la prova de productes i trampolí per vendre-les per tot el món.

P44. Liderarem un **debat en profunditat sobre l'estratègia turística catalana** que ordeni i asseguri una governança equilibrada i una visió compartida a llarg termini i que consolidi un sistema de qualitat, excel·lència i de projecció internacional.

P45. Desenvoluparem accions concretes de **generació de nous actius i noves rutes turístiques, per assegurar la qualitat de l'activitat i l'ocupació** i la distribució ordenada dels esforços i dels beneficis del turisme arreu de Catalunya. Això inclou un Pla de xoc per a l'especialització i modernització d'establiments i zones turístiques obsoletes. En aquest sentit, portarem un programa per a la inversió, la formació, la innovació i la promoció tant d'establiments com de zones turístiques d'especial atenció.

P46. Esgotarem la nostra **capacitat normativa i inspectora en la qualitat i el compliment legal i fiscal dels nous fenòmens d'economia col·laborativa en el sector** turístic i, en paral·lel, abordarem l'anàlisi, discussió i abordatge de les oportunitats i les amenaces de l'evolució del sector, junt amb les plataformes col·laboratives i amb el sector tradicional.

P47. Implementarem un pla coordinat amb els municipis de **regularització de l'oferta il·legal d'apartaments i altres allotjaments turístics**.

P48. Redefinirem **acordant, amb el món local i el teixit econòmic del sector, les taxes i els impostos** vinculats a l'activitat turística i les seves externalitats negatives, diferenciant les situacions i destinacions singulars.

09. PER UNA ECONOMIA SOCIAL INNOVADORA I SOLIDÀRIA

L'Economia Social és un model empresarial per al futur de la Unió Europea (Declaració de Madrid. 23 de maig del 2017 signada per 11 països de la UE). Els valors comuns de l'economia social, com la primacia de les persones i l'objecte social sobre el capital, la governabilitat democràtica i/o participativa, la reinversió de la majoria dels beneficis per assegurar la sostenibilitat a llarg termini de l'empresa i la prestació de serveis als seus membres i a les comunitats locals contribueixen activament a la cohesió social i, per tant, a un creixement innovador, intel·ligent, sostenible i integrador, a més de la creació d'ocupació de qualitat a Europa.

L'economia social i solidària, tot i ser encara minoritària en la nostra economia, ha crescut molt en l'última dècada a casa nostra. Aquestes empreses són un model per avançar en la democràcia econòmica i social. El cooperativisme, present històricament a Catalunya, ha crescut i consolidat un model de desenvolupament que volem fer créixer. També hi ha hagut fins ara intents puntuals i molt valents per fer créixer en quantitat i sofisticació el gruix d'organitzacions que persegueixen objectius socials o mediambientals a més dels estrictament econòmics.

D'altra banda, ha aparegut una tendència creixent, i ben vista per nombroses empreses alienes a l'economia social, d'abordar la seva innovació cap a reptes socials i ambientals del grup social o el territori en el qual actuen. Finalment, va apareixent molt discretament un fenomen ja molt més desenvolupat a altres regions: la inversió d'impacte o de doble/triple rendibilitat. Provenent de l'àmbit de les organitzacions dedicades a la inversió, creix el nombre de fons o grups que treballen específicament per invertir en iniciatives que rendeixin socialment, mediambientalment i també econòmicament. La proposta socialista pretén ajudar a desenvolupar tant el cooperativisme que ha demostrat ser sostenible i competitiu durant la passada crisi econòmica i financera -així com a la resta de les diferents famílies de l'economia social-, com també a aquest nou tipus de fenòmens d'innovació social (emprenedors) i d'inversió d'impacte (inversors).

P49. Farem un **llibre blanc sobre els nous fenòmens d'innovació social i inversió d'impacte**, de manera que entenguem el significat, els seus límits i els factors que distingeixen aquesta economia social de resultats socials (empreses amb béns i serveis de valor social, de doble o triple rendibilitat, etc.) de l'economia de governança social (cooperatives, empreses d'inserció, cets, ss.ll.) i de l'economia de mercat capitalista.

P50. Promocionarem **segells o estàndards d'empreses conscients i responsables socialment**, de l'estil de la iniciativa *B corp*, on l'empresa pugui aconseguir la distinció complint amb requisits de diversa naturalesa, facilitant la flexibilitat i incentivant que cada empresa trobi la seva manera de comprometre's amb la societat i el planeta.

P51. Programa de suport a l'economia social i, en concret, al cooperativisme, basat en campanyes de sensibilització i en programes de formació per a una bona governança i treball de valors cooperatius en les organitzacions existents de l'àmbit.

P52. Atorgarem un paper central a l'economia social en **polítiques de promoció econòmica local**.

P53. Programa d'impuls de fons d'inversió d'impacte rellevants a Catalunya. En un marc de concurrència competitiva, s'impulsaran fons per donar cobertura sòlida a les necessitats específiques de finançament de l'emprenedoria i la innovació social.

P54. Donarem suport a la **formació i el desenvolupament de models d'empreses i organitzacions socials**, com les cooperatives de treball, compra o consum, amb avantatges fiscals i amb una legislació de contractació pública de discriminació positiva.

P55. Mantindrem el nivell de **suport necessari al treball protegit** fins a la definició participada d'un nou model d'empresa social.

P56. Impulsarem, des de l'economia social i solidària, que les seves organitzacions puguin **participar i incorporar els valors i els processos innovadors** que s'estan desenvolupant en les diferents modalitats de l'economia: economia circular, economia del bé comú, economia verda... I, sobretot, impulsarem l'Economia Blava en totes aquelles propostes que tenen a veure amb el Mediterrani. Tots aquests models parteixen dels principis i valors de l'economia social i junts fan de l'economia una ciència de generació i retorn dels recursos per al benestar social.

1.5 EL SECTOR AGROALIMENTARI, MOTOR ECONÒMIC I TERRITORIAL DE CATALUNYA

El sector agroalimentari és un dels principals motors de l'economia de Catalunya, amb una incidència rellevant en el PIB i és també un dels sectors que port contribuir a un canvi de model productiu. Estem davant d'un sector que, durant els anys de recessió econòmica, ha demostrat la seva solidesa mantenint els nivells de producció, destruint pocs llocs de treball i fent de la internacionalització la millor de les receptes en la cerca de nous mercats. De fet, Catalunya és considerada un dels clústers agroalimentaris més importants d'Europa.

En aquest context, l'agricultura i la ramaderia de Catalunya tenen un paper fonamental com a garants del nostre territori, del nostre paisatge, de la biodiversitat i de les oportunitats que ens ofereixen. És per això que hem de reivindicar les polítiques rurals i agroalimentàries com a estratègiques i centrals per a Catalunya, tant pel seu pes econòmic com per la seva funció mediambiental i social.

O1. GARANTIR L'ESTABILITAT ECONÒMICA: CREIXEMENT, VIABILITAT I SOSTENIBILITAT

Els darrers anys, el sector agroalimentari s'ha mantingut resilient malgrat la crisi econòmica i les retallades pressupostàries a què ha estat sotmès pels successius governs de Convergència - un 40% menys del pressupost des del 2010 -, que l'han relegat a un paper residual.

Volem fer valdre un sector que considerem cabdal no només per al creixement de la nostra economia, sinó també per a la cohesió social i territorial de Catalunya. És per això que, en aquest context, cal proporcionar una estabilitat econòmica al sector per continuar estimulant el seu creixement i garantir la seva viabilitat i sostenibilitat.

P1. Recuperarem els **nivells d'inversió i de despesa pública** anteriors a la crisi econòmica, per tal de millorar la competitivitat del sector i poder modernitzar les explotacions agrícoles i ramaderes.

P2. Estudiarem la **fiscalitat** associada directament al sector per ajustar les càrregues fiscals allà on es fa un ús més intensiu de recursos naturals i es genera més riquesa, per tal de facilitar la sostenibilitat de l'activitat agrària i ramadera.

P3. Contribuirem a la **consolidació del sector** a través de mesures relacionades amb el finançament empresarial, l'accés al crèdit del sector agrari a través de l'Institut Català de Finances, la viabilitat de les seccions de crèdit de les cooperatives agràries, facilitats per a la contractació **d'assegurances agràries i la instal·lació de xarxes antipendra**.

P4. Proposarem una millora i una **simplificació dels tràmits administratius** de les diferents subvencions i ajudes públiques, l'agilització de les **indemnitzacions pels danys** de la fauna salvatge que es produeixen a les explotacions agràries i establirem un calendari, d'acord amb el sector, amb l'objectiu d'abonar els **deutes pendents**.

02. EL FUTUR DEL SECTOR AGROALIMENTARI: MODERNITZACIÓ I COMPETITIVITAT

Consolidar i projectar el futur del sector agroalimentari passa necessàriament per fer-lo més modern i competitiu amb polítiques adreçades a fer més viables les nostres explotacions agràries; a fomentar la internacionalització i promoció de les nostres empreses i productes; a fer de la innovació i la transferència tecnològica un segell d'excel·lència i qualitat del món agroalimentari català; a generar més i millors oportunitats, garantint la inversió en infraestructures rurals; a establir mecanismes de finançament empresarial i a promoure l'emprenedoria agropecuària.

P5. Impulsarem el **Pla Estratègic Nacional de Suport a l'Agricultura i l'Alimentació (PENSAA)** per millorar la competitivitat del sector agroalimentari.

P6. Sense desatendre les estratègies i obligacions establertes a la normativa de la Unió Europea de desenvolupament rural, prioritzarem en el marc de la programació del **Programa de Desenvolupament Rural (PDR)** per al període 2014-2020, la incorporació de joves, la modernització d'explotacions, les indemnitzacions compensatòries amb limitacions naturals, les mesures agroambientals i l'agricultura i ramaderia ecològiques.

P7. Elaborarem una **lleï d'espais agraris** per protegir i potenciar les explotacions.

P8. Invertirem en recerca, desenvolupament i innovació per millorar la competitivitat del sector agrari. Així com, amb la potenciació de l'IRTA.

P9. Donarem suport a les **explotacions agràries i ramaderes que realitzin una producció i distribució ecològica, sostenible i de proximitat**, amb plans específics de promoció, de simplificació administrativa, d'etiquetatge més entenedor i de foment del consum sostenible i responsable.

P10. Aturarem l'**abandonament d'explotacions** i la reducció del nombre d'agricultors professionals dels darrers anys.

P11. Fomentarem l'exercici de la **titularitat compartida de les explotacions** agràries per reconèixer plenament els drets de les dones en el sector agrari.

P12. Garantirem la continuïtat dels **productors agraris i ramaders**, amb polítiques que fomentin la competitivitat de les explotacions i la incorporació de joves i dones.

P13. Continuarem treballant per aconseguir l'aixecament total de les restriccions a les **exportacions de porcí a Rússia** i establir les relacions bilaterals amb el govern rus, amb coordinació amb els governs de l'Estat i de la UE.

P14. Es consensuarà amb el sector i els departaments implicats un **Pla** que ha de regular les **dejeccions ramaderes** (tractament de purins) i el seu compliment i gestió sostenible de les dejeccions per tal de poder **reobrir les plantes**.

P15. Legislatem, en l'àmbit de Catalunya, les **organitzacions interprofessionals**, els contractes tipus, les agrupacions de productors i l'actualització de les regulacions de les llotges.

P16. Afavorirem una **pesca sostenible moderna i respectuosa amb el medi ambient**.

P17. Fomentarem la instal·lació d'**energies renovables** a les explotacions agràries per compensar l'augment de costos de l'energia.

P18. Augmentarem la **vigilància dels Mossos d'Esquadra** arreu de les zones agràries i rurals i agilitzar les tramitacions de les denúncies.

O3. PER UN SECTOR ARRELAT AL TERRITORI: ALIMENTS BONS, SANS I SEGURS

L'activitat essencial de l'agricultura, la ramaderia i la pesca és la producció d'aliments. El nostre model es fonamenta en la competència per la suficiència i la qualitat dels productes catalans i no tant per la quantitat i el preu.

És imprescindible que des de les administracions públiques es conscienciï la ciutadania que el sector agroalimentari és estratègic també per la seva capacitat de produir aliments saludables segurs i de qualitat; es garanteixi la transparència i la seguretat jurídica en la cadena

agroalimentària, des de la producció fins al consumidor; s'asseguri un nivell de renda i de vida adequat per als nostres agricultors i les nostres agricultores, i s'actui amb contundència davant els abusos de poder.

P19. Millorarem la transparència dels preus potenciant l'**Observatori Agroalimentari de Preus**.

P20. Lluitarem per tal que no hi hagi pràctiques abusives que obliguin a **vendre per sota el preu de cost** a petits productors, tot aprofitant les normatives catalana, espanyola i europea. En aquest sentit, treballarem per garantir **un preu just als productors**.

P21. Millorarem la **Llei de la Cadena Alimentària**, ja que s'ha vist insuficient per complir amb els seus objectius.

P22. Defensarem davant del ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient i la Unió Europea que l'**etiquetatge inclogui l'origen dels aliments**.

P23. Treballarem per promocionar els **productes locals i de proximitat**, així com la seva diferenciació a través del **distintiu de qualitat** (indicació geogràfica protegida i denominació d'origen protegida).

P24. Posarem facilitats perquè pels petits productors que vulguin puguin fer **elaboració i comercialització pròpia**.

P25. Destinarem els recursos necessaris per desenvolupar el **Pla Marc de Cooperatives**.

P26. Impulsarem ajuts per a la **millora dels processos de transformació i comercialització**, la formació dels professionals i la internacionalització de les **cooperatives agràries**.

P27. Establirem un **registre obligatori de compres de productes agropecuaris** per evitar la venda de productes robats.

O4. RECUPERAR EL VALOR DELS ALIMENTS, LLUITAR CONTRA EL MALBARATAMENT

Segons la FAO, al món es perden 1.300 milions de tones d'aliments a l'any. L'ONU calcula que un terç dels aliments produïts es perden del camp fins al consum final. A Catalunya, segons dades del 2010, el malbaratament alimentari va ser de 262.471 tones l'any. Això suposava que a cada català li pertocava un malbaratament de 35 kg de menjar anualment. Però la xifra puja a 750.000 tones si al malbaratament de les llars, comerços i restauració se li afegia el que es donava a l'agricultura, la indústria agroalimentària i la distribució a l'engròs.

És en aquest sentit, el manifest "Prou Malbaratar Aliments", impulsat per una quinzena d'entitats i empreses del sector alimentari, la UAB i la Plataforma de l'Aprofitament dels Aliments, constata que només amb la meitat de les pèrdues alimentàries actuals es podria alimentar tota la població que passa gana al món.

Avançar en polítiques per reduir el malbaratament alimentari és un exercici de responsabilitat de les societats modernes. Cal produir allò que som capaços de consumir. Malbaratar aliments és un cost econòmic, social i mediambiental que no ens podem permetre en la situació actual, tenint en compte la nostra voluntat de treballar per una societat més justa, més redistributiva, respectuosa amb el medi ambient i amb els recursos naturals.

P28. Farem de Catalunya la primera comunitat autònoma amb una Llei d'Aprofitament Alimentari.

P29. Dotarem Catalunya d'un Pla contra el Malbaratament Alimentari que contemplarà:

- 29.1 Les **obligacions en la reducció del malbaratament** a tots els sectors que hi participen de la cadena alimentària: productors, distribuïdors, hostaleria i famílies.
- 29.2 **Nous circuits de reaprofitament** de l'excedent alimentari, tornant a posar en la cadena de consum aquells aliments que encara poden ser consumits
- 29.3 Noves **formes de col·laboració entre els sectors productius i les entitats del tercer sector** per crear projectes de reaprofitament alimentari.
- 29.4 L'increment de les **ajudes econòmiques a fundacions i/o universitats** que actualment treballen en l'estudi, la formació i la investigació dels aliments.

2. VALORS, CULTURA I EDUCACIÓ PER A UNA CIUTADANIA PLENA

L'aprofundiment de les desigualtats fruit de la crisi, amb les seves seqüeles de pobresa i marginació, marca en molt bona mesura la situació de les condicions socials de la Catalunya actual. Tanmateix, la consolidació de tres canvis socials estructurals, sorgits abans de la crisi i igualment compartits amb la resta de societats occidentals, determina també substancialment els reptes socials del nostre país.

Aquests canvis són la diversitat social, la digitalització i la consciència de ciutadania. La diversitat de models de família, d'estils de vida i de valors i pràctiques culturals impulsada principalment per la globalització és avui una realitat contrastada arreu del territori, sigui en entorns urbans o rurals. La digitalització com a marc bàsic per a l'accés a la informació, l'aprenentatge i la construcció de relacions sembla definitivament instal·lada. I la consciència de ciutadania, és a dir, la voluntat d'empoderament individual enfront de les decisions en els afers públics que ens puguin afectar per sobre de delegacions o estaments intermediaris, és un fet palès en cada procés de deliberació col·lectiva a qualsevol nivell (local o supralocal).

És doncs en el context social que ens ofereixen aquestes coordenades que la nostra lluita socialista per una societat justa - això és una societat en la qual s'assoleixi tanta igualtat com sigui necessària perquè tothom tingui la màxima llibertat possible i per tant puguem parlar de ciutadania plena - demana promoure polítiques que afavoreixin la creació d'oportunitats singularitzades per al desenvolupament personal de tothom alhora que s'impulsen estratègies que comportin cohesió social i convivència, no només perquè les unes s'equilibrin amb les altres, sinó perquè es reforcen mútuament en la seva eficàcia en la superació de les desigualtats. Les polítiques d'oportunitats tenen dos pols: satisfer les necessitats bàsiques de les persones i enfortir les seves capacitats. Les polítiques de cohesió i convivència tenen dues premisses: el reconeixement de l'altre i la voluntat de superació de la simple coexistència.

Així, les polítiques per a la plena ciutadania són les que de manera transversal posen els fonaments i ajuden a aconseguir els objectius tant de les polítiques d'oportunitats com de les polítiques de cohesió i convivència. Són les polítiques que garanteixen la transmissió dels coneixements i de les habilitats socials bàsiques per a la socialització i que forneixen alhora les eines per a forjar-se un mateix i per comprendre als altres en tota la seva diversitat.

Com totes les polítiques socialistes - des de les polítiques de regulació i intervenció en l'economia, el treball o el territori fins a les polítiques sectorials de provisió de serveis com l'habitatge, la sanitat o la seguretat -, les polítiques de ciutadania plena també es fonamenten en la coherència amb els nostres valors (pluralitat i obertura, solidaritat, proximitat i empatia, participació i diàleg), en l'establiment de drets que consolidin els avenços i en la redistribució econòmica i territorial dels recursos. I en conseqüència, són polítiques que expressen i representen de manera particular aquests valors i són polítiques universalistes, sempre amb una forta vocació inclusiva.

En definitiva, amb el seu caràcter decisiu com a facilitadores i vertebradores d'una societat més justa, les polítiques educatives, les culturals, les lingüístiques o les esportives i amb el seu valor simbòlic i de referència en qüestions d'especial rellevància col·lectiva, les polítiques de

memòria històrica, les de laïcitat, les de cooperació i drets humans i molt especialment les de nova ciutadania, configuren el conjunt de polítiques de ciutadania plena que pensem que han de conformar una de les grans prioritats del nostre esforç en el Govern de Catalunya.

2.1 LA CULTURA AL SERVEI DE LA CIUTADANIA I COM A EINA DE COHESIÓ SOCIAL

El paper dels i les socialistes a les polítiques culturals de Catalunya ha estat fonamental per a la construcció i consolidació dels sectors artístics i culturals del país, i per al reconeixement de la seva pluralitat d'estils i llenguatges i de totes les seves llengües d'expressió (català i castellà en peu d'igualtat i oberts a totes les altres llengües). Les polítiques municipals liderades pel PSC han estat la clau de volta en matèria cultural a Catalunya i han treballat per consolidar un model que garanteix que la cultura no estigui només a l'abast d'uns pocs, sinó que se situï en l'eix central de les polítiques que s'adrecen a les persones, al conjunt dels ciutadans i les ciutadanes. El nostre compromís és seguir treballant en aquesta línia de centralitat, consolidant la cultura com un dret social.

La cultura afronta avui en dia un profund canvi de model que afecta també la gestió de les polítiques que li donen suport. El trànsit digital i la globalització afecten la cadena de valor del sector i obliguen a les institucions a repensar els models tradicionals d'accessibilitat cultural. Aquest canvi exigeix una profunda reflexió que cal abordar de manera immediata per tal de mantenir i incrementar els nivells d'eficiència en els objectius de socialització. Des del PSC som profundament conscients d'aquest repte, sovint negat o oblidat per altres formacions polítiques, que no poques vegades utilitzen la cultura com a objectiu polític que poc té a veure amb la raó última que explica el tarannà cultural de la humanitat.

La retallada dels pressupostos públics i la renúncia dels actuals governs de l'Estat i de la Generalitat a vetllar per la cultura (trencament del compromís de finançament de les escoles de música, paralització dels ajuts per a inversions d'equipaments culturals, retallades en les subvencions, etc.), fan impossible complir amb el que diu el nostre Estatut: fer possible un dret a la cultura; dret del qual en som fermes defensors.

La cerca de la igualtat en l'accés a la cultura és una de les senyes d'identitat de la política cultural socialista; cal seguir treballant també per incloure l'educació artística i cultural en l'àmbit de l'educació obligatòria, amb l'objectiu de desplegar un Pla General d'Ensenyaments Artístics i Culturals; hem de contribuir a situar la cultura al centre de l'agenda política i social en una societat en transformació; i és també imprescindible fer valer el talent cultural i tot el ventall de possibilitats que dona la cultura com a eina per millorar la convivència social i la sostenibilitat econòmica de Catalunya.

Catalunya es troba davant d'una nova realitat social, un canvi de paradigma cultural que obliga, sens dubte, a un replantejament de les polítiques públiques que se li adrecen. En definitiva, la cultura s'ha de sustentar sobre el concepte de ciutadania que tots plegats redefinim quotidianament.

01. LA IGUALTAT EN L'ACCÉS A LA CULTURA, UN ELEMENT CABDAL

Defensem la cultura com un dret de la ciutadania, com una eina de cohesió i convivència. És l'espai de llibertat, d'inventiva i creativitat humana, de la vida en comú i dels valors que la sostenen; un aspecte fonamental en la constitució de l'ésser humà, en la seva capacitat crítica i en el desenvolupament dels nostres pobles i les nostres ciutats.

Assegurar l'accés a la cultura ha de ser una de les estratègies principals per a la generació d'una ciutadania activa culturalment i artísticament creativa, garantint el dret a la participació cultural. L'increment de les audiències culturals és també la millor manera possible d'incrementar la massa crítica necessària per millorar la qualitat i l'ambició de la producció artística catalana. És per això que aconseguir que el conjunt dels ciutadans i les ciutadanes tinguin garantit aquest dret és per a nosaltres la primera prioritat.

P1. Promourem **el dret d'accés a la cultura** per a tothom mitjançant l'establiment d'acords amb les administracions públiques que ho promoguin decididament, tant en el vessant de la creació de públics com en el foment de les pràctiques no professionals.

P2. Impulsarem **una política cultural que no ens limiti a desenvolupar la cultura de les grans fites i els grans esdeveniments**, sinó que fomenti i promogui principalment la cultura de proximitat.

P3. Treballarem per **recuperar el prestigi de les pràctiques socioculturals i socioeducatives promovent espais de promoció, diàleg i experiència cultural**, que aprofitin els recursos de les escoles i els centres de proximitat i que involucrin a associacions de pares i mares d'escolars, associacions culturals, artistes, creadors i agents culturals de tota mena, amb l'objectiu de fomentar els consumidors de cultura actius.

P4. Seguirem treballant per **incloure l'educació artística i cultural en l'àmbit de l'educació obligatòria** amb l'objectiu de desplegar un Pla d'Ensenyaments artístics i culturals. Ens comprometem igualment a treballar per al reconeixement i la titulació universitària als estudis artístics de grau superior.

P5. Implementarem **polítiques culturals igualitàries** per pal·liar i revertir els greuges que pateixen les dones com a col·lectiu vulnerable des del punt de vista laboral a l'àmbit cultura, amb menys ingressos i menys llocs de treball en el sector. Promourem mesures que fomentin la igualtat de gènere i que reconeguin el rol de les dones com a artistes, productores i gestores de béns i serveis culturals.

P6. Afavorirem l'establiment de **nous ponts de diàleg amb els moviments socials** que treballen per un ús extensiu i lliure d'Internet per cercar un espai cívic d'ús universal a la xarxa que sigui respectuós amb el reconeixement efectiu del dret d'autoria.

P7. Desenvoluparem **la dimensió cultural dels Drets Humans**. Posant cura en la importància de totes les temàtiques relatives a la identitat de les persones, incloent-hi la identitat digital, i

en les possibilitats de la llibertat d'identificació amb una o diverses comunitats, i el dret a canviar aquesta identificació.

02. PER UNA CULTURA DEL SEGLE XXI: CREACIÓ, PRODUCCIÓ I INNOVACIÓ

La matèria primera de la cultura és la creació. Sense creació artística i cultural no hi ha cultura. Els darrers anys ens hem allunyat de la resta d'Europa, on la indústria i la creació culturals s'entenen com un sector d'oportunitats i ocupen un lloc preeminent en les estratègies de país.

Per recuperar els nivells d'excel·lència assolits en anys anteriors és imprescindible reconèixer i protegir el valor de la creació i fer-ho tenint en compte l'enorme tradició acumulada i generant els mecanismes necessaris per no posar en perill la seva viabilitat i consolidació en termes de producció artística, innovació, emprenedoria cultural i generació de coneixement.

P8. Impulsarem un ampli **programa de foment i d'internacionalització** de la creació i de les indústries culturals i creatives.

P9. Treballarem per **incrementar i/o restablir les relacions entre els actors implicats en els diferents sectors del món de la cultura i les institucions públiques**, en la mesura que reconeixem que la gestió de la cultura apel·la a la complicitat i a la participació de tots els agents implicats.

P10. Elaborarem una **estratègia eficient que asseguri la presència real i diversa de la producció cultural catalana**. En aquest sentit, ens comprometem a treballar perquè els circuits de distribució catalans tinguin la possibilitat real de competir amb eficàcia davant els grans oligopolis multinacionals. En aquest apartat és essencial que TV3 esdevingui un distribuïdor principal a escala global de la producció cultural catalana.

P11. Impulsarem la innovació digital amb un **Pla de Cultura Digital per a Entitats, Empreses i Artistes**, amb especial cura per localitzar els continguts produïts per creadors locals tant en la seva dimensió professional com vocacional.

P12. Promourem programes de suport a la producció cultural de major risc econòmic per equipaments escènics i musicals públics i privats, amb l'objectiu d'enfortir l'oferta d'artística de qualitat i la recerca en nous formats, diàleg intersectorial i la promoció de sectors amb dificultats de mercat com la dansa o el circ.

P13. Desenvoluparem polítiques culturals que facin valdre la cooperació cultural, amb programes d'intercanvi i comunicació cultural escala nacional, espanyola i internacional.

03. EL NOSTRE PATRIMONI CULTURAL, HISTÒRIA VIVA

La protecció i la difusió del nostre patrimoni cultural són condicions imprescindibles per al reconeixement i la projecció de Catalunya al món. Cal una estratègia de dinamització i gestió,

que combini la titularitat pública i la participació del sector privat i del teixit associatiu català amb l'objectiu de preservar, promoure i transmetre la nostra herència cultural.

P14. Treballarem per **conservar i difondre el nostre patrimoni cultural** i elaborarem un ambiciós pla de gestió que ens permeti convertir-lo en un actiu fonamental per canviar el model turístic català.

P15. Revisarem la Llei 91/1993 de 30 de setembre del Patrimoni Cultural Català. Cal fer un balanç de la seva aplicació, veure els dèficits que s'han produït en la protecció de l'esmentat Patrimoni i adoptar noves mesures que permetin els avenços tecnològics per millorar la protecció i la difusió del Patrimoni Cultural Català.

O4. LA CULTURA, UN SECTOR D'OPORTUNITATS

La cultura és un dels sectors d'oportunitat de desenvolupament més dinàmic i important de Catalunya; és una font de creació de riquesa (3% del PIB) i de generació d'ocupació (4%). Cal entendre la cultura com un dret, però també com un recurs, com una oportunitat de futur per a la recuperació i el creixement econòmic del nostre país.

P16. Desenvoluparem un **programa de foment de les indústries culturals i creatives** que haurà d'incorporar, entre d'altres, el capital-llavor (emprenedoria) i el capital-risc (producció de continguts) imprescindible per desenvolupar projectes d'implantació nacional, estatal i internacional.

P17. Posarem en marxa un **pla audiovisual català** per definir els principals objectius del sector, pel que fa a la seva indústria i a la recerca i investigació en matèries aplicades (mapping, software, videocreació, etc.) en l'entorn d'una realitat altament globalitzada, on el paper de TV3 pot ser determinant.

P18. Barcelona i Catalunya són un dels pols que lidera la **indústria editorial** espanyola i internacional. Des del Govern, **adoptarem mesures de caràcter fiscal i financer per garantir el sosteniment i el creixement d'aquest sector** que, a més de produir cultura, crea riquesa i llocs de treball. En aquest sentit, caldrà donar suport a la iniciativa dels socialistes al Govern de la ciutat de Barcelona, posant en marxa la Casa de les Lletres com a eina de suport a tots els que formen part del món del llibre.

P19. En aquesta nova centralitat de la cultura a l'acció política que proposem, abordarem **les condicions fiscals i laborals dels treballadors i les treballadores de la cultura** (cotització, contingències de salut, maternitat, jubilació, desocupació, etc.).

O5. PER UN NOU GOVERN DE LA CULTURA

La manca d'ambició i d'interès dels successius governs de Convergència per les polítiques culturals han abocat la cultura un greu estat de letargia i descapitalització que amenaça i ofega el sector. Cal situar la importància de la cultura en el context de les polítiques públiques dins del nostre Estat del Benestar, desenvolupant un paper rellevant en les principals línies

estratègiques de l'acció de govern, atesa la seva transcendència social, política i econòmica en moments de profunda transformació de la nostra societat. És imprescindible enfortir els sistemes de governança cultural i dur a terme les reformes necessàries en les organitzacions culturals, tant públiques com privades, que facin de l'eficàcia i l'eficiència els objectius prioritaris de la seva actuació.

P20. Garantirem la **viabilitat pressupostària** de la cultura i la ubicarem en la centralitat de les polítiques públiques del Govern, assegurant la seva transversalitat. Així mateix dotarem la seva gestió dels imprescindibles instruments de participació i la incorporarem al llistat de programes que configuren l'eix central de les estratègies prioritàries, per incrementar la competitivitat de Catalunya a escala nacional, espanyola i internacional en les seves múltiples dimensions: social, creativa i econòmica.

P21. Incrementarem els recursos públics destinats a la cultura fins a aconseguir que el pressupost públic sigui l'1,5% del total, la qual cosa suposa duplicar l'actual.

P22. Impulsarem que l'Estat redueixi també l'**IVA del cinema**, aprovi una **lleï general del mecenatge** compatible amb aquelles que es puguin desenvolupar a escala autonòmica i posi en marxa un **estatut dels artistes** que dignifiqui la situació laboral dels creadors.

P23. Reduirem les **càrregues burocràtiques** que afecten la cultura i que són conseqüència d'un model jurídic-fiscal absurdament restrictiu que dificulta la participació activa i voluntària en la vida cultural dels barris i les ciutats.

P24. Modificarem el marc legal per tal d'**ampliar la capacitat d'actuació dels agents culturals i el seu potencial socioeconòmic**. Proposarem una Llei d'Economia social que doni resposta a les necessitats específiques de la major part de les organitzacions culturals sense afany de lucre, una Llei Catalana de Mecenatge i desgravacions fiscals (en el marc de les competències fiscals de la Generalitat) per a les inversions i el consum cultural, i treballarem conjuntament amb els i les socialistes al Congrés dels Diputats per modificar el marc legal vigent de la propietat intel·lectual i la gestió econòmica dels continguts digitals.

P25. Impulsarem els acords necessaris amb els **operadors de telecomunicacions i les grans distribuïdores de continguts digitals** nacionals i internacionals, per tal de crear el marc normatiu que doti a aquest espai d'una economia real i específicament d'un fons que permeti afrontar els **drets intel·lectuals i editorials**.

P26. Modificarem el **funcionament del Consell Nacional de la Cultura i les Arts (CONCA)**, perquè esdevingui una eina essencial per garantir l'autonomia i la centralitat de la cultura en el marc de les polítiques públiques, per assegurar la interrelació entre administracions, per vetllar pel prestigi de la cultura, per assegurar les bones pràctiques i per reconèixer i promoure el paper rellevant dels nostres creadors.

P27. Definirem un **model de gestió dels equipaments públics** que, directament o a través de concursos oberts, assegurï el respecte absolut als objectius públics, la correcta laboralització

dels treballadors i les treballadores i la disposició d'un model d'indicadors que assegurí una avaluació rigorosa i transparent del seu funcionament.

P28. Treballarem perquè el món local vegi respectats els seus serveis culturals. Assegurarem el **respecte institucional de la Generalitat** vers els ajuntaments, especialment pel que fa al compliment de les col·laboracions entre administracions.

P29. Activarem un municipalisme cultural proactiu i productiu, amb eines i recursos suficients, per fer valdre els **centres i equipaments culturals de proximitat** - actualment mal dotats i dissortadament allunyats de la centralitat cultural -, dotant-los dels serveis i continguts necessaris perquè la ciutadania pugui desenvolupar, crear i practicar cultura.

P30. Treballarem per **dotar els espais públics de les condicions necessàries per desenvolupar un paper cultural estratègic**, on es potenciï la participació, l'exhibició i la difusió cultural. Ens comprometem a prestigiar l'activitat cultural al carrer en el context del debat sobre el civisme i els usos de l'espai públic que afecta la transformació del nostre model de ciutat.

P31. Revisarem i redimensionarem **el PECCAT** (Pla d'Equipaments Culturals de Catalunya), dotant-lo d'un nou projecte global d'Equipaments Culturals adequat a les exigències del segle XXI, on proximitat, formació i creació esdevinguin peces inequívocament públiques. Caldrà obrir un diàleg entre els ajuntaments, les diputacions, el govern i les entitats, com ateneus, casinos o centres culturals, que són propietàries d'edificis que contenen equipaments culturals (teatres, sales de concert...) amb la finalitat que s'hi puguin fer les inversions necessàries per al seu adequat funcionament, tenint en compte que aquests centres fan, en la majoria dels casos, un veritable servei públic.

P32. Les biblioteques són un dels equipaments culturals més ben valorats i utilitzats pels ciutadans. El servei de lectura pública és també una de les principals competències municipals en l'àmbit de la cultura. Promourem una millora en la coordinació i la col·laboració de totes les administracions (Generalitat, diputacions i ajuntaments) per garantir que tots els ciutadans i les ciutadanes tenen al seu abast un **servei de lectura pública de qualitat**. Reclamarem al Govern de l'Estat l'acompliment del seu compromís de **construcció de la biblioteca pública de l'Estat a la ciutat de Barcelona**.

P33. Incentivarem i donarem suport als **sistemes de govern cultural sostenibles** per a tot el territori, amb l'objectiu d'arribar a un flux equilibrat de serveis i béns culturals i incrementar la mobilitat dels artistes i dels professionals de la cultura.

O6. CULTURA POPULAR I TRADICIONAL: IDENTITAT, COHESIÓ SOCIAL I GENERACIÓ DE RECURSOS

La cultura popular i tradicional és un eix vertebrador de la cohesió social i de definició de la identitat plural, intercultural i de respecte a les cultures que conflueixen i conviuen als pobles i les ciutats de Catalunya. El nostre patrimoni cultural immaterial es transmet i es defineix de generació en generació, forma part del nostre llegat com a societat plural i diversa i és

obligació dels poders públics vetllar pel seu manteniment i la seva difusió. Les trobades de cultura popular i tradicional a Catalunya, que són de caràcter molt divers, formen part dels calendaris municipals i comarcals, generant també una important aportació a l'economia local com a generadors de recursos.

P34. Promourem i donarem suport a les activitats de **dinamització i difusió de la cultura popular i tradicional** de la xarxa d'entitats establertes arreu de Catalunya.

P35. **Canviarem l'adscripció** de les cases regionals, incloses les federacions i confederacions, al departament de Cultura de la Generalitat.

P36. Destinarem anualment una **dotació suficient en els pressupostos de la Generalitat** per a la cultura tradicional i popular, incloent-hi el col·lectiu d'entitats regionals.

2.2 POLÍTICA LINGÜÍSTICA: SENTIMENT, COHESIÓ I IGUALTAT D'OPORTUNITATS

La llengua - i la política lingüística que li dóna cobertura - és identitat i patrimoni cultural, però sobretot cohesió social, integració i igualtat d'oportunitats. Alhora, l'extensió social plena de la llengua catalana és encara un objectiu a assolir, perquè no s'ha assolit la seva normalització en tots els sectors econòmics i socials.

Com a socialistes defensem una política lingüística a Catalunya que treballi pels valors positius de les llengües, que garanteixi la competència lingüística en llengua catalana i castellana (i si és possible, també l'anglesa), a més de l'aranesa a l'Aran i, per tant, que reconegui que la llengua catalana i la llengua castellana també formen la realitat de Catalunya. Defugim de l'ús partidista de la llengua com a factor de confrontació política i defensem que el foment d'una llengua no va en detriment de cap altra i que totes constitueixen un patrimoni comú i imprescindible.

En el marc global, la pressió de les llengües més esteses sobre les de demografia més reduïda demana una política decidida de foment del català i de l'aranès. És vital avui, enfront de la interferència del Govern d'Espanya, la preservació del model lingüístic que Catalunya s'ha donat amb un amplíssim consens polític i social, particularment el model escolar com a model no només de preservació del català, sinó també d'inclusió social. Més encara, la preservació i el desenvolupament del català i l'aranès també són una obligació del Govern d'Espanya.

La política lingüística que volem es fonamenta en els següents principis bàsics: la superació de l'enfocament reduccionista tradicional; el desenvolupament de l'ús educatiu; la garantia de la formació lingüística de la població adulta com un dret; el treball imprescindible amb els ens locals, organitzacions i societat civil; les accions dialogades amb els sectors socials i econòmics per aconseguir l'ús normal del català en tots els àmbits; el multilingüisme com a futur; la preparació i competència en llengües estrangeres; la implicació i corresponsabilitat de les administracions públiques en la defensa de les llengües que conviuen a Catalunya i Espanya; la coordinació, planificació i garantia dels recursos imprescindibles i l'eficiència en la seva execució.

O1. LA PLURALITAT LINGÜÍSTICA, ELEMENT DE RIQUESA CULTURAL

La llengua és transmissora de cultura i saber. Definidora d'identitats personals i col·lectives. És igualtat, convivència i respecte. La realitat sociolingüística a Espanya i Catalunya és diversa i per això és necessària una òptica àmplia que plantegi una gestió multilingüe transversal.

Defensem un model de política lingüística promotora del coneixement i l'ús de la llengua catalana, en la mesura que la seva situació és encara deficitària, en un marc plurilingüe. En aquest sentit, la política lingüística a Catalunya ha de treballar pels valors positius de les llengües i ha de garantir la competència lingüística en llengua catalana i en llengua castellana (i si és possible, també l'anglesa),-a més de l'aranesa a l'Aran.

P1. Treballarem per aconseguir, amb el consens dels partits polítics de Catalunya i les entitats representatives, un acord d'ampli abast que es plasmi en un **Pacte Nacional per les llengües a Catalunya** que treballi per les llengües de Catalunya sense confrontar-les.

P2. Des de la nostra concepció federalista, reiterem el compromís en la defensa d'una Espanya pluricultural i plurilingüe. És en aquest sentit que **exigirem la implicació i corresponsabilitat del Govern d'Espanya** en la promoció i difusió del català juntament amb la resta de llengües oficials a tot l'Estat.

P3. Continuarem treballant perquè la **llengua catalana pugui ser utilitzada en totes les institucions** de l'Estat i de la UE on encara no és present.

P4. Insistirem en **l'impuls del català en àmbits on li és difícil mantenir-se**, com ara la justícia i les noves tecnologies.

P5. Coherentment amb la Llei 35/2010, de l'occità, aranès a l'Aran, impulsada del Govern del president Montilla, garantirem el desplegament de l'esmentada llei, tot entenent que **l'aranès és un patrimoni lingüístic a mantenir i preservar**.

O2. LA LLENGUA COM A FACTOR DE COHESIÓ SOCIAL

La política lingüística és essencial per a la conformació de la ciutadania, l'arrelament social i la convivència. El català és el nostre patrimoni històric, viu i amb continuïtat de futur, que cal fomentar com a garantia de llibertat, cohesió social i igualtat d'oportunitats. El castellà és també un patrimoni de Catalunya. Defensem una política lingüística que millori l'estatus de les llengües, el seu coneixement efectiu com a element de riquesa col·lectiva i els drets lingüístics dels ciutadans i les ciutadanes.

P6. Reforçarem de nou el paper del **Consorti per a la Normalització Lingüística (CPNL)** com a institució pública per fomentar el coneixement i l'ús del català, malmès en els darrers anys per la manca d'atenció dels darrers governs de Catalunya, i garantirem les inversions econòmiques necessàries perquè desenvolupi amb normalitat i estabilitat la tasca encomanada.

P7. Garantirem que en les polítiques per a l'ocupació per a joves i adults hi hagi **formació en competències lingüístiques**, especialment en llengua catalana.

P8. Impulsarem l'aplicació efectiva de **Llei 17/2010, del 3 de juny, de la llengua de signes catalana** i garantirem l'ús, l'accessibilitat i l'aprenentatge de la llengua oral per a les persones sordes que majoritàriament empen suports per a la comunicació oral.

P9. Impulsarem **plans de suport i foment perquè la població adulta, i en particular la població immigrada, pugui adquirir també competències lingüístiques** tant en català com en castellà.

03. PER UNA POLÍTICA LINGÜÍSTICA TRANSVERSAL AL SERVEI DE LA CIUTADANIA

En món globalitzat i intercomunicat, el tractament i la protecció i difusió de les llengües, del seu paper social i comunicacional, del seu aprenentatge i de la seva valoració i convivència social tenen un paper rellevant en la vertebració i projecció de Catalunya. La política lingüística és una de les polítiques bàsiques que s'han d'implementar des dels diferents nivells de govern, adequant-la a les necessitats de la societat actual i garantint la seva transversalitat.

P10. Recuperarem l'enfocament transversal de la **Política Lingüística** per fer accions efectives de foment del català, i en particular del seu ús social, i alhora accions adreçades a tenir una societat plurilingüe.

P11. Treballarem amb tots els nivells de govern per traçar un **Pla interdepartamental de Política Lingüística** que permeti planificar-la i explicar-la des d'una visió global, àmplia i coordinada.

04. EL MODEL D'IMMERSIÓ LINGÜÍSTICA: CONVIVÈNCIA, IGUALTAT I BILINGÜISME

Tota política lingüística desenvolupada en un país plurilingüe com el nostre té l'obligació d'assegurar l'aprenentatge i el domini de les competències lingüístiques per part de la seva ciutadania. El nostre model d'immersió lingüística dins del sistema educatiu català, vigent des dels anys 80, és àmpliament defensat i compartit per la comunitat educativa i el conjunt de la societat. És garantia d'integració i convivència, cohesió social, promoció de la igualtat d'oportunitats i bilingüisme real.

P12. Desenvoluparem el nostre **sistema d'immersió lingüística a l'ensenyament**, perquè garanteixi la cohesió de la societat amb l'igual accés al coneixement d'ambdues llengües per part dels infants, evitant la divisió dels alumnes en castellanoparlants i catalanoparlants. Aquesta política s'adequarà a la diversitat sociolingüística dels diferents indrets de Catalunya.

P13. Impulsarem que l'ensenyament obligatori asseguri l'adquisició, com a mínim, d'una **tercera llengua**, d'abast internacional, preferentment l'anglès.

2.3 PER UNA ESCOLA PÚBLICA CATALANA, INCLUSIVA, LAICA I DE QUALITAT

El país que anhelem es basa també en el dret educatiu que, de forma imprescindible, es planteja l'educació en tota la seva dimensió (totes les edats i tots els tipus d'accions educatives), amb un clar objectiu d'aconseguir equitat, cohesió social i empoderament ciutadà.

Des de l'aprovació de la LEC el 2009, a Catalunya no ha passat res més significatiu en l'àmbit educatiu. El més rellevant ha estat el conjunt de retallades salvatges i discriminatòries.

L'anul·lació de l'aportació econòmica del Govern de la Generalitat al sosteniment de les escoles bressol, la rebaixa de professorat i de recursos als centres de titularitat pública, el desmantellament de tot el que signifiqués corresponsabilitat front l'educació, amb rebaixa en qualsevol subvenció dirigida a les associacions de famílies han estat exemples significatius.

Des del PSC denunciem la falta d'una veritable política educativa ambiciosa i per a tot el país. Això ha provocat que el sistema educatiu s'hagi convertit en una maquinària feixuga i de difícil transformació, davant la qual el departament només ha actuat de forma mecànica i administrativa. La manca d'objectius polítics educatius ha convertit el sistema en una selva i on el sobreesforç dels equips docents ha estat el que ha garantit el funcionament de qualitat.

És en aquest context que, des dels centres educatius i des de la mateixa societat, ha emergit una demanda vital de transformació del sistema educatiu al nostre país, un gran repte educatiu que planteja la necessitat de canvis en les accions educatives fora escola, el coneixement d'idiomes, la formació professional, les tecnologies de l'aprenentatge i el coneixement, l'educació al llarg de la vida, el funcionament dels centres docents, etc. El Govern català, però, es mostra indiferent i aliè a aquesta realitat i confia en la voluntat del conjunt de professionals del món educatiu per tirar-ho endavant.

Per al PSC, en cap cas aquesta és la política educativa que necessita el país. Fa 6 anys que anem passant i desplegant a desgana la Llei d'Educació de Catalunya i això és el pitjor que li pot passar a un país modern, ambiciós i que afronta els reptes, en el nostre cas, des d'una perspectiva progressista, equitativa i que concep l'educació com un dret de tots, per a tots i desplegat per tots. Una educació democràtica on els valors de convivència i tolerància són expressats, viscuts i respectats per tothom.

No s'ha dut a terme cap revisió, ni modificació (necessària en el temps) del desplegament de la LEC, ans el contrari, s'ha votat en contra de retirar els concerts als centres que separen els alumnes per sexes. En aquest cas, hi van votar en contra el PdCAT i els seus companys de Govern.

És evident que un país no pot estar tants anys sense política educativa, perquè la no política sempre afavoreix als mateixos i aquest és no és el nostre plantejament. Per tot això, ens cal:

O1. PACTE SOCIAL PER L'EDUCACIÓ: RECUPEREM I ACTUALITZEM EL PACTE NACIONAL PER L'EDUCACIÓ

Vam ser els promotors i executors del procés de treball que va conduir a la signatura del Pacte Nacional per l'Educació. Fita de la història de l'educació a casa nostra. Ara, hem de tornar a situar la societat i la totalitat de la comunitat educativa en un clima de construcció positiva com aquell.

P1. Recuperarem i actualitzarem el **Pacte Nacional per l'Educació** amb la participació, implicació i identificació de tota la comunitat educativa.

02. UNA EDUCACIÓ CORRESPONSABLE PER FER POSSIBLE LA SOCIETAT EDUCADORA

En una societat complexa i globalitzada del segle XXI, l'educació ha de ser integral, global i omnicomprendiva. Ha de ser integral a partir de l'aportació de múltiples dimensions que intervenen i impacten en les vides de la ciutadania, petits i grans; de visió global, però entenent que l'acte educatiu és de naturalesa individual, produït en un lloc concret i un moment determinat; i omnicomprendiu perquè ha d'integrar les diferents dimensions de les persones (físiques, mentals, socials, intel·lectuals, etc.).

P2. Ens proposem treballar amb els territoris, amb la signatura de **convenis de corresponsabilitat i amb plans educatius territorials**. Retornar a la corresponsabilitat amb l'administració local, amb els departaments de la Generalitat de Catalunya i els agents econòmics i socials. Creació i impuls de les zones educatives, establint xarxes educatives territorials.

P3. Recuperarem la **corresponsabilitat amb les famílies**, promocionant les AMPES/APAS i dotant-les amb els elements necessaris per fer realitat uns consells escolars participatius i decisoris, dinàmics i actius, lluny de les cotilles legislatives inoperants i extemporànies.

P4. Ens proposem, amb els agents educatius, **governar l'educació amb els centres**, assolir un lideratge compartit versus la direcció unipersonal vigent.

03. EQUITAT, IGUALTAT D'OPORTUNITATS I COHESIÓ SOCIAL

No tothom parteix de la mateixa situació i és per això que cal ser molt més ambiciosos i aconseguir una veritable equitat educativa. Tant les característiques endògenes i exògenes de cada persona, com les seves característiques socials, plantegen necessitats educatives diferents.

Treballem per eliminar la segregació escolar i abordarem les desigualtats a partir de l'equitat i amb la finalitat última i superior, dirigida a l'obtenció de més i millor cohesió social, atenent de forma equilibrada dins del Servei d'Educació públic català els i les alumnes nouvingudes.

Defensem els instituts-escola com a model pedagògic. Les diferents formes d'accés a l'educació i les imprescindibles ajudes i beques formaran una estructura bàsica per al compliment essencial de la missió de l'educació a casa nostra.

P5. Revisarem els **criteris per a l'atorgament de beques de menjador escolar**, per assolir que arribin al 100% dels infants que es trobin dins el llindar de pobresa i estendrem les beques menjador a tots els nivells d'educació obligatòria, assegurant també l'alimentació durant els períodes no escolars.

P6. Garantirem a tots els centres educatius els **recursos econòmics necessaris per a l'adquisició de materials** didàctics, digitals, biblioteques, etc.

P7. Fomentarem **l'educació en el lleure, el reforç escolar, les activitats fora escola i l'entrada gratuïta** a les activitats culturals, esportives que es realitzaran durant la jornada escolar, per a tots els i les alumnes dels centres en situacions socioeconòmiques desfavorides.

O4. ESCOLA INCLUSIVA: UNA ESCOLA PER A TOTHOM, UNA ATENCIÓ INTEGRAL

Diversitat, heterogeneïtat, l'individu com a subjecte educatiu, persones diferents, acció educativa adaptada, conjunta i multidimensional. L'escola ha de ser inclusiva o no podem dir que el sistema educatiu aborda seriosament la seva missió com a primer sistema social organitzat que la societat ofereix als ciutadans.

P8. Recuperarem el **Pla per a l'educació inclusiva** adaptant i desplegant, de forma gradual, l'educació inclusiva en totes les etapes educatives. Atenent les necessitats més urgents, però construint un sistema educatiu que inclogui les degudes respostes a la totalitat dels reptes.

O5. EDUCACIÓ INTEGRAL COMPLETA: ENSENYAMENTS ARTÍSTICS, HUMANÍSTICS I CÍVICS, LLEURE, ESPORTS, IDIOMES I MULTILINGÜISME

Definim el concepte d'educació des d'una visió integral i completa i, per això, dimensions que aporten aspectes de creativitat, desenvolupament d'activitats físiques i mentals, educació socialitzant i aprenentatge d'idiomes formen part d'un tot que no es pot obviar per culpa de tenir una visió restrictiva i administrativa de l'educació. Situem les oportunitats educatives al nivell d'objectius educatius i de desenvolupament de valors i actituds positives.

P9. Reconeixerem, reglamentarem i implementarem la incorporació dels **ensenyaments artístics** a totes les etapes educatives.

P10. Refermarem la **corresponsabilitat de la Generalitat** amb les escoles públiques de titularitat municipal i altres administracions territorials **d'ensenyaments artístics** i les seves interrelacions amb els centres educatius.

P11. Treballarem i defensarem el **sistema d'immersió lingüística a l'ensenyament**, garantint la cohesió de la societat i el progrés consensuat, atenent la diversitat sociolingüística del nostre país. Apostem per enfortir la competència lingüística de l'alumnat en una llengua estrangera, preferentment l'anglès, perseguint l'objectiu d'esdevenir una societat multilingüe.

P12. Desplegarem, en els centres educatius, una **xarxa d'equipaments adients per a la pràctica esportiva**. Ampliació d'horaris de la pràctica físico-esportiva.

P13. Garantirem la **igualtat d'oportunitats en l'educació en el lleure**. Entenem l'educació a temps complet.

O6. INVERTIR EN EDUCACIÓ ÉS INVERTIR EN EL FUTUR DE CATALUNYA

Malauradament a Catalunya, de forma reiterada i en un cicle que encara perdura, ens trobem a la cua en inversió educativa. Ens situem per sota del 3% del PIB, essent aquesta situació totalment injustificable per a nosaltres, des de cap perspectiva. La primera mesura del nostre programa en educació és el compromís que aquesta serà la primera partida pressupostària a retornar als nivells d'abans de la crisi. Les conseqüències són evidents a tots els nivells.

P14. Destinarem el 6% del PIB a Educació. Ens comprometem a què no tornarà a baixar ni un exercici més el pressupost destinat a educació. Cada any creixerà el màxim que permeti la conjuntura econòmica.

07. PRESTIGIAR AL PROFESSORAT, LA CLAU DEL SISTEMA

Un sistema ni pot mai arribar a oferir qualitat ni pot arribar a donar resposta a allò que la societat li demana si una de les parts fonamentals no té el suficient rol, reconeixement i preparació. Cal garantir el prestigi dels docents, com a part essencial en l'acte educatiu, per poder exercir el seu rol i el seu paper imprescindible i insubstituïble.

P15. Establirem la **carrera docent** de la qual la reforma de la formació inicial i una veritable formació permanent hauran de ser la garantia d'un exercici de la seva professió lliure, responsable, compromesa, eficient i eficaç.

P16. Restablirem les dotacions pressupostàries destinades a la **formació i el reciclatge dels equips docents**, especialment a partir dels projectes educatius dels mateixos centres. Ampliarem la **formació permanent gratuïta pel professorat**.

08. LA LLEI D'EDUCACIÓ DE CATALUNYA (LEC): IGUALTAT D'OPORTUNITATS I ACCÉS A L'ENSENYAMENT

Des del PSC hem estat els màxims impulsors del Pacte Nacional per l'Educació i del procés d'elaboració i negociació de la LEC, acabant amb l'aprovació de la primera Llei d'Educació de Catalunya, 29 anys d'ençà de la recuperació del Govern de la Generalitat.

Avui, després de 8 anys del tímid, poc ambiciós i molt lent desplegament de la LEC, cal revisar i modificar alguns aspectes de la Llei. El Grup Parlamentari Socialista, per això, ha presentat les propostes de modificació de la LEC respecte a la segregació per sexes i respecte al rol de les administracions locals. Ens proposem, com a primers actes legislatius:

P17. Retirar el finançament públic a les escoles que segreguen per sexes.

P18. Retornar la corresponsabilitat amb l'administració local en el desplegament i execució de l'educació de 0 a 3 anys. Avançar vers la universalització de l'escolarització dels infants fins a P2, partint de les escoles bressol municipals.

P19. Desplegar al LEC amb ambició i la necessària planificació de 5 anys amb els recursos econòmics suficients.

09. NO A LA LOMCE QUE TRENCA EL MODEL SOCIAL I EDUCATIU A CATALUNYA

Durant la tramitació de la LOMCE, tots els grups parlamentaris a les Corts Generals van subscriure un acord per derogar la LOMCE en el moment d'aconseguir una majoria parlamentària suficient. Mentre això no arribi, ens manifestarem en contra del model regressiu educatiu, social i lingüístic que aquest text legal conté i impacta en la nostra societat. Lluny de

teatralitzacions i posades en escena d'altres partits, que sovint es mantenen emparats en el mateix esquema d'acció, continuarem treballant per minimitzar l'impacte de l'esmentada Llei.

O10. EDUCACIÓ PER UNA SOCIETAT DIGITAL, NOVES FORMES D'APRENENTATGE I BON ÚS

Les noves tecnologies digitals han suposat una autèntica revolució i s'han convertit en una eina imprescindible de la informació i la comunicació. Aquesta nova societat en xarxa requereix noves polítiques també en l'àmbit educatiu orientades a implementar i consolidar noves formes d'aprenentatge de coneixement, habilitats i bon ús que preparin l'alumnat per ser el màxim d'autònoms i actius possibles en aquesta societat de la qual formen part. D'altra banda, la major part de situacions d'assetjament escolar tenen un alt component tecnològic: atacs i violència verbal tenen com a escenari les xarxes socials. En aquest sentit, i juntament amb la implicació de les famílies i els i les professionals, l'educació té un paper fonamental en la prevenció contra el ciberassetjament.

P20. Garantirem l'**accés universal a continguts i materials educatius per internet.**

P21. Dotarem els centres escolars de recursos i docents especialitzats en **programació i ús de les noves tecnologies.**

P22. Reforçarem la **col·laboració entre els departaments d'Interior i d'Educació** per desplegar més mesures preventives.

P23. Reforçarem els **recursos psicopedagògics als centres escolars.**

P24. Crearem l'**oficina virtual de vigilància de les xarxes socials** per admetre, coordinar denúncies i fer el seguiment d'empreses titulars de les xarxes en matèria d'assetjament escolar i pornografia infantil.

O11. UN NOU MODEL DE FORMACIÓ PROFESSIONAL, QUALIFICACIÓ I ORIENTACIÓ

El model tradicional de formació professional es regeix per criteris de segmentació de la població a la qual s'adreça: formació inicial, formació de les persones en situació d'atur i formació de persones ocupades, amb dinàmiques i procediments propis. Volem avançar en aquest model per garantir que la formació professional respongui a les necessitats de formació, de qualificació i de requalificació de les persones al llarg de la vida i que doni una resposta de professionalització dinàmica i ajustada a les demandes socials i econòmiques en cada moment i per a cada sector productiu.

P25. Desplegarem la **Llei de Formació Professional posant en marxa l'Agència pública de qualificació i formació professional.** Cal fer una aposta decidida per la Formació Professional i fer ús dels instruments dels quals disposem.

P26. Després de 4 anys d'experiències en formació dual, definirem **quin model de FP en alternança volem per a Catalunya.** Cal avaluar les experiències i proposar les millores de coordinació entre Ensenyament i Treball (SOC) i establir un model de relació laboral per a tots els alumnes de formació en alternança que vinculi el programa formatiu amb la pràctica laboral i proporcioni la corresponent retribució econòmica.

P27. Dotarem el sistema de FP dels **recursos humans, tècnics i materials necessaris** i apostarem per un sistema de seguiment i avaluació propis.

P28. Treballarem per a la **incorporació d'una llengua estrangera** i per facilitar que tots els i les estudiants de FP puguin acreditar el nivell mínim de competències lingüístiques establert.

P29. Posarem en marxa la **xarxa completa de centres integrats**.

P30. Vetllarem per la **corresponsabilitat** dels departaments de la Generalitat de Catalunya, de l'administració local i dels agents econòmics i socials.

P31. Desenvoluparem metodologies i processos de qualitat en **l'orientació professional i en el disseny dels itineraris personals**, des de les primeres etapes de l'educació i al llarg de tots els seus cicles.

P32. Impulsarem una **formació professional que sigui adaptable** en tot moment a les necessitats competencials de les persones, atenent la diversitat i promovent la cohesió social i la integració de les persones amb especials dificultats d'inserció en el mercat de treball.

P33. Mantindrem, potenciarem i homogeneïtzarem les **oportunitats de formació a l'estranger**, així com la utilització de la llengua anglesa com a eina d'aprenentatge.

P34. Farem campanyes públiques per tal de **fomentar la matriculació en els estudis de FP** i la participació en procediments d'avaluació i acreditació de competències.

P35. Potenciarem el **pas des de la FP a la Universitat** incrementant la reserva de places i la convalidació d'estudis per als tècnics superiors.

2.4 PER UNA UNIVERSITAT QUE GARANTEIXI LA IGUALTAT D'OPORTUNITATS I EL PROGRÉS SOCIAL

Les universitats catalanes han protagonitzat una part fonamental del progrés social, econòmic i cultural de Catalunya. En aquest sentit, el sistema universitari català ha assolit nivells de qualitat i prestigi en els àmbits de la docència i la recerca, contrastables internacionalment. Tanmateix, les polítiques neoliberals implementades els darrers anys han provocat un greu daltabaix en el dinamisme de les universitats: Les retallades pressupostàries han minvat significativament el finançament de les universitats i els recursos per impulsar la recerca, i han incrementat la precarització de les plantilles de professorat i de personal d'administració i serveis.

Paral·lelament, l'espectacular augment dels preus de les matrícules i la reducció dels recursos públics destinats a beques han afeblit la capacitat de la universitat per garantir la igualtat d'oportunitats. Davant d'aquest escenari, les comunitats universitàries i les seves direccions han hagut de fer notables esforços per assegurar una docència de prestigi i mantenir i consolidar els importants nivells de competitivitat i qualitat de la recerca assolits en els darrers decennis.

Una economia sòlida i estable que permeti generar riquesa i llocs de treball de qualitat requereix un sistema d'educació superior del màxim nivell, capaç de formar i captar talent. Una universitat pública de qualitat és garantia de futur i per això cal una política

universitària que, de forma consensuada amb el món universitari, treballi per garantir el dinamisme i el prestigi del nostre sistema universitari i garanteixi el seu paper fonamental en el si de la societat catalana.

O1. UNA UNIVERSITAT PÚBLICA DE QUALITAT I ACCESSIBLE

Les universitats són espais de generació de pensament crític, de transferència de coneixement científic, tecnològic i cultural, i de formació i preparació per a l'exercici d'activitats professionals, alhora que contribueixen al creixement econòmic i territorial del país. És imprescindible protegir i garantir l'ensenyament superior i universitari català, la seva eficàcia i eficiència, així com la capacitat per retenir el talent al nostre país. És per això que defensem un gran acord polític i social en favor de l'educació universitària que garanteixi la cohesió social i la igualtat d'oportunitats en l'accés als estudis universitaris i la seva permanència; coadjuvi de manera decisiva a la seva internacionalització; i respongui a les necessitats de progrés, cohesió social i desenvolupament econòmic de Catalunya.

P1. Aprovarem un Pla Nacional per a la Universitat, la Recerca i la Innovació 2018-2023 (arribant al compromís europeu de dedicar el 3% del PIB a aquest àmbit), que estableixi un finançament públic suficient i sostenible, garanteixi un model universitari que ha de contribuir a la igualtat d'oportunitats de la ciutadania i fixi el compromís de les universitats de desenvolupar una docència de qualitat i produir i transferir coneixement científic, tecnològic i cultural.

P2. Reduirem de forma immediata en el primer any el 30% del cost de les matrícules i igualarem el cost dels màsters als dels graus. Continuarem reduint-los progressivament per fixar uns preus socialment justos que se situïn en el valor mitjà de les matrícules universitàries dels països europeus més avançats socialment.

P3. Dissenyarem un pla de beques integral amb recursos públics adreçat a l'educació superior que tingui en compte criteris socioeconòmics, de mobilitat geogràfica i de resultats acadèmics, perquè en quatre anys puguem duplicar el percentatge actual d'estudiants que reben aquests ajuts.

P4. Impulsarem la internacionalització de la docència i la recerca amb un programa integral que actuï sobre l'oferta de graus, màsters i doctorat, per tal promoure títols conjunts amb universitats i institucions universitàries estrangeres, alhora que incentivi la cooperació amb grups i instituts de recerca internacionals i faciliti l'efectiva mobilitat d'estudiants, professorat i investigadors.

O2. EL GOVERN DE LES UNIVERSITATS: CAPACITAT DE GESTIÓ I FINANÇAMENT

La politització del govern de les universitats s'ha traduït en el menyspreu de l'autonomia universitària i en la renúncia a fer de les universitats catalanes un dels motors de la nostra economia productiva. Els darrers anys s'ha qüestionat la capacitat de gestió dels governs universitaris i s'ha implantat un model de gestió externa, reduint la participació democràtica i

el control intern. És imprescindible restablir els consensos i construir propostes des de la confiança en la capacitat de gestió i el govern de les universitats, competents per desenvolupar les seves pròpies polítiques docents, de professorat i de recerca. És per això que impulsarem l'efectivitat, la viabilitat i la sostenibilitat de l'autonomia universitària a partir del principi de mútua confiança entre les institucions públiques al servei de la ciutadania.

P5. Garantirem l'**autonomia** efectiva de les universitats, assegurant els recursos necessaris i facilitant la llibertat, per tal de construir la seva pròpia oferta docent i el seu propi model de professorat i d'investigació.

P6. Augmentarem el **finançament i la inversió pública a les universitats**, amb un programa específic consensuat entre l'administració i les institucions universitàries que determini els objectius comuns acadèmics, de recerca i de transferència, que comporti situar en quatre anys la ràtio de finançament públic de les universitats en relació al PIB en els valors mitjans dels països europeus més avançats.

03. PER UN MODEL PROPI DE PROFESSORAT, RECONeixEMENT I DIGNIFICACIó SOCIAL

Tot i la pretesa autonomia universitària, la realitat és que els darrers anys la política de professorat ha acabat intervinguda per l'administració, que ha apostat per un model de professorat no permanent amb sous i condicions laborals molt diversos, fent així un pas més cap a la privatització dels serveis públics del país. Defensem que les universitats han de poder construir el seu propi model de professorat i que el seu reconeixement i la seva dignificació social són imprescindibles per promoure la superació continua de les seves capacitats i competències. Volem combatre la precarització laboral del professorat i del personal d'administració i serveis, promoure unes plantilles estables i amb condicions salarials i laborals justes, i garantir les seves perspectives de futur personal i professional.

P7. Elaborarem un **pla d'estabilització i promoció del personal docent i investigador** que garanteixi econòmicament i normativament l'autonomia universitària real i efectiva en matèria de professorat, acrediti els principis de mèrit i de transparència en els processos de selecció i promoció i combati la precarització laboral del professorat i la pèrdua de capital humà.

P8. Promourem un **pla d'estabilització i promoció del personal d'administració i serveis** de les universitats que garanteixi els principis de mèrit i transparència en els processos de selecció i promoció, incentivi i reconegui la formació del personal i la seva implicació en processos d'innovació i millora dels diferents serveis que desenvolupen les universitats i combati la precarietat laboral, apostant per l'estabilitat dels treballadors i les treballadores.

2.5 VALORS PER A LA CONVIVÈNCIA

Els governs socialistes han estat i continuen essent uns agents significatius de garantia de la convivència i la cohesió social en carrers i places, però també per acompanyar les persones novingudes en el seu procés d'integració a casa nostra i les persones autòctones en el

coneixement de les noves realitats que conviuen a la seva comunitat de veïns i veïnes. Catalunya ha estat sempre terra d'acollida.

És cert que la crisi econòmica va comportar un fre a l'arribada de grans contingents de persones vingudes d'altres països, però el fet migratori continua essent una realitat que hem de gestionar als nostres pobles i les nostres ciutats.

En aquest sentit, considerem que del PSC hem de continuar exercint un lideratge al si de la societat i de les institucions per garantir la cohesió social, la integració i el progrés social. El nostre model d'integració ha estat i és un model d'èxit basat en el reconeixement de la diversitat i la defensa de la igualtat d'oportunitats. Hem de continuar treballant des de les polítiques de ciutadania i de capacitació davant dels canvis socials i promovent la cultura de la pau i els drets humans, la solidaritat i la laïcitat com a pilars de la convivència.

Cal també, i és perfectament compatible, que els poders públics duguin a terme una activa lluita contra tota forma d'odi o discriminació cap a persones per raó de consciència, religió o qualsevol altra circumstància o condició personal o col·lectiva. I, com a màxim exemple de reconciliació i respecte mutu és molt important donar centralitat, pel seu alt valor simbòlic, a les polítiques de memòria històrica.

Per això, des del Govern d'Espanya i també des del Govern de la Generalitat, hem estat impulsors de polítiques públiques de recuperació de la memòria històrica i aquests anys, des del Parlament, hem estat molt actius en matèria de memòria històrica, tant a iniciativa pròpia (reforma de la Llei 52/2007 de memòria històrica i propostes de resolució en matèries com les trames de sostracció de nadons iniciades durant el franquisme, la localització de centres de detenció i camps de concentració del franquisme a Catalunya, els batallons de treballadors forçats, la senyalització pública en memòria de les persones que van patir repressió, etcètera), com donant suport a altres iniciatives de l'oposició.

01. ACOLLIDA

El nostre objectiu és solucionar la crisi migratòria d'acord amb els principis ètics, morals i polítics de la UE, donant resposta a la demanda de la ciutadania catalana. L'emergència humanitària dels desplaçaments causats pels conflictes sagnants interpel·la a tota la UE, els seus Estats membres, les regions i les entitats locals sobre la seva voluntat de complir amb el dret internacional, el Tractat de Lisboa i la Carta de Drets Fonamentals. Des del PSC creiem que la UE no sobreviurà si no és capaç d'articular una resposta global que estigui a l'altura dels seus valors i els seus estàndards morals.

P1. Reforçarem la diplomàcia europea per prevenir conflictes, treballar per al fi de la violència, l'alto al foc, el foment de les converses de pau i negociacions polítiques multilaterals en els països en conflicte d'orient mitjà i nord d'Àfrica.

P2. Reclamarem de manera efectiva als Estats membres (en concret al Govern d'Espanya) que compleixen de manera urgent i efectiva els compromisos adquirits amb la Comissió Europea d'acollida de refugiats, tant en qüestió de reubicacions com de reassentaments.

P3. Fomentarem la signatura de **programes de cooperació al desenvolupament i d'acords bilaterals** amb els països d'origen de les migracions.

P4. Apostarem pel **control de fronteres exteriors i en l'apertura d'accessos ordenats** per als refugiats amb drets acreditats d'asil i revisió dels instruments actuals (Dublín IV, EASO i guàrdia europea de fronteres).

P5. Impulsarem la **revisió de l'actual Codi Europeu de Visats** per incloure visats humanitaris que permetin accedir a casa nostra de forma legal als refugiats que tenen dret d'asil.

P6. Durem a terme **programes especialitzats per protegir i donar oportunitats a les persones refugiades o desplaçades** al nostre país (suport social i psicològic, habitatge, orientació laboral,...) i, en particular, a les més vulnerables (dones, menors i menors no acompanyats) amb un adequat finançament.

O2. INTEGRACIÓ I INTERCULTURALITAT

*Volem normalitzar l'exercici de la plena ciutadania, garantint els drets polítics i socials de la població immigrada, en un marc de polítiques que promoguin el **progrés col·lectiu i la mobilitat social**, amb especial atenció als i les joves i les dones, i de polítiques que facilitin la permeabilitat de les noves expressions creatives, artístiques, científiques i intel·lectuals i el seu encaix a la societat en un marc de pluralitat i interculturalitat.*

Alhora, desenvoluparem programes que ajudin al fet que no es creïn bombolles culturals, ni realitats aïllades. Cal fer un treball intens i extens en la millora dels barris, en la millora de la qualitat de vida de les persones i en l'accés a l'educació.

P7. Treballarem per a l'impuls d'una **Estratègia Europea per a la diversitat cultural**, que fomenti la convivència de les persones immigrades dins la societat i eviti situacions d'exclusió i marginació.

P8. Reforçarem els **programes que afavoreixen el coneixement** de l'entorn i les dues llengües de l'entorn cívic i sociocultural, així com de les dues llengües de Catalunya.

P9. Recuperarem les **estratègies de la formació no reglada** com les de les escoles d'adults.

P10. Proposarem programes específics per aquells col·lectius que tenen necessitats específiques per poder **exercir la igualtat real de drets de ciutadania**, especialment les dones immigrades.

P11. Combatrem els **discursos racistes, xenòfobs i populistes** que alimenten la desconfiança i l'odi vers la pluralitat adaptant la Llei d'igualtat de tracte i no discriminació a la normativa europea.

P12. Posarem en marxa un **observatori del Racisme i la xenofòbia a Catalunya**, per tal de tenir una monitorització del territori respecte a les situacions que es produeixen en el territori i dificultin la convivència i la cohesió social.

P13. Recuperarem els objectius socials de la Llei de Barris, impulsada pel Govern socialista a la Generalitat de Catalunya, per transformar físicament els barris de les nostres ciutats i pobles, i

així intensificar les polítiques de convivència, d'inserció laboral, salut comunitària, educació d'adults, etc. que afavoreixin la cohesió social als barris.

P14. Crearem **programes per donar suport als ajuntaments en les seves polítiques** a petita escala per garantir la convivència bloc a bloc i plaça a plaça.

P15. Equilibrarem la **presència d'alumnes nouvinguts** en les diferents escoles, tant a escoles públiques com concertades.

P16. Potenciarem els **programes que facilitin el contacte i la interacció entre persones**, com ara l'esport, les biblioteques o les activitats culturals i de lleure.

O3. IGUALTAT EN LA DIVERSITAT

Els poders públics han de promoure el ple exercici de les llibertats i la normativa catalana, espanyola i europea vigent, així com les declaracions i els tractats i convenis internacionals subscrits per Espanya, reconeixen i garanteixen els drets i les llibertats fonamentals.

Avui, quan parlem a Catalunya de la igualtat i la no discriminació parlem d'anys de retard en el desplegament d'una llei que, per a nosaltres, és fonamental per consolidar la protecció real i efectiva dels ciutadans i les ciutadanes en l'exercici dels drets humans i les llibertats sense discriminació, garantint la convivència i la cohesió social, mitjançant el reconeixement de la dignitat de la persona.

Els incompliments reiterats del Govern de Junts pel Sí en aquest sentit han estat la norma els darrers anys per manca de compromís i voluntat política. No només per la tardança en la tramitació al Parlament de Catalunya del projecte de Llei per a la no discriminació, que fa més de dos anys i mig de retard, sinó també per la no aplicació de la normativa vigent en aquesta matèria. Sense anar més lluny, en el si del Govern català, dels tretze departaments de la Generalitat, només un té el 50% de dones ocupant alts càrrecs; i a l'administració pública catalana només el 30% de dones ocupen llocs directius. En l'àmbit privat, la situació no es reverteix, ans al contrari: les dones cobren un 18% menys que els homes en feines iguals.

Parlem de la dualitat entre homes i dones, però també de qualsevol forma de discriminació i persecució per raó de religió o conviccions, capacitat, discapacitat, edat, origen racial o ètnic, sexe o orientació sexual o per altra condició social o personal. Molts dels actes discriminatoris vénen associats a delictes d'odi, d'incitació a l'odi o a la violència, de formes d'intolerància com el racisme, la xenofòbia, l'homofòbia i un llarg etcètera que cal erradicar.

Volem avançar en l'aprovació d'un marc legal que reguli l'exercici del dret de les persones, físiques o jurídiques, públiques o privades, a la no-discriminació i a la igualtat de tracte; fixi els principis que han de regir l'actuació dels poders públics en aquest àmbit; i estableixi un seguit de mesures destinades a prevenir, eliminar i corregir les formes de discriminació en els sectors públic i privat, d'acord amb les competències que la Generalitat té reconegudes.

Defensem la igualtat i la no discriminació en la diversitat i en plena llibertat. Defensem la tolerància zero davant qualsevol tipus de discriminació, des de l'assetjament fins a les represàlies, i ens oposem a qualsevol acció o expressió que atempti contra la igualtat i la dignitat de les persones en els diferents àmbits de la vida i la convivència.

P17. Llei d'Igualtat de tracte i no discriminació. Aquesta Llei, actualment en tràmit al Parlament de Catalunya, ha d'esdevenir el gran paraigua de la legislació catalana en defensa de la igualtat, que ja compta amb la Llei 11/2014, del 10 d'octubre, per garantir els drets de lesbianes, gais, bisexuals, transgènere i intersexuals i per erradicar l'homofòbia, la bifòbia i la transfòbia i la LLEI 17/2015, del 21 de juliol, d'igualtat efectiva de dones i homes.

P18. Impulsarem un **Pla contra les Discriminacions** que inclogui programes d'intervenció social per la formació, la sensibilització i la difusió dels valors de la interculturalitat i la diversitat sexual i afectiva des del coneixement mutu.

O4. PARTICIPACIÓ I ASSOCIACIONISME

Participar vol dir formar part. La participació, com ho és l'ètica, és acció i no, només, discurs. En aquest sentit podríem parlar d'un govern obert, amb llenguatge relacional o fomentador de l'acció participativa. La participació dels ciutadans i les ciutadanes en les societats democràtiques i la de les administracions públiques implica reconèixer que tots els reptes que té plantejats una societat o un territori són fruit de la interacció entre diferents actors o sectors que cal identificar amb claredat, i que el seu abordatge ha de ser fruit d'una estratègia o projecte compartit. Un projecte o estratègia compartida que ha de disposar d'elements facilitadors, mecanismes ad-hoc, on més enllà de les pures formalitats cadascú, en la mida de les seves responsabilitats i legitimits, sigui part del mateix. La participació és també un instrument relacional, un instrument de proximitat, i per què no?, també un instrument de millora de la qualitat democràtica i un instrument, mesurable, de la qualitat dels serveis prestats.

P19. Impulsarem iniciatives per **incrementar la cultura de la participació** des d'edats primerenques, així com el foment del voluntariat i l'acció civil que siguin complementàries i no substitutives de tasques i responsabilitats que cal garantir des de les administracions.

P20. Promourem amb l'acord de les diferents entitats i federacions per fer possible la **Llei de Promoció de l'Associacionisme** com a element de construcció de capital social i creixement personal i unes associacions que responguin a interessos col·lectius i que actuïn d'acord amb els principis democràtics.

P21. Mantindrem una **col·laboració estreta amb les entitats del Tercer Sector Social i el teixit associatiu** amb una política transparent de participació, col·laboració i gestió de recursos públics amb l'objectiu de l'increment del valor públic.

P22. Definirem clarament **les relacions de voluntariat i de treball professional** i, en els casos convenients, en facilitarem la conversió.

P23. Impulsarem **polítiques de suport a les xarxes associatives i a les federacions i de creació i consolidació d'entitats de segon grau** que fomentin la coordinació interassociativa.

P24. Contribuirem al prestigi de l'associacionisme garantint la **transparència i el control efectiu dels comptes de les fundacions i les associacions**.

P25. Promourem **campanyes de difusió** dels diferents instruments de participació i col·laboració ciutadana.

P26. Crearem un **portal de participació ciutadana** on es puguin canalitzar propostes en obert que hauran de ser respostes.

O5. COOPERACIÓ I SOLIDARITAT

Lluitar contra la desigualtat i la pobresa al món vol dir desenvolupar polítiques de cooperació i solidaritat. Creiem en el paper de Catalunya com a actor destacat en el desenvolupament i la cooperació, i en particular en l'àmbit de la Mediterrània i els països d'Amèrica Llatina.

P27. Treballarem per **acostar-nos als criteris del 0,7%**, per complir amb les recomanacions i barems de l'ajuda europea.

P28. Fomentarem els **programes en defensa dels Drets Humans**, per tal que siguin un element imprescindible en el desenvolupament dels projectes de cooperació i solidaritat. I al mateix temps promourem plans de drets humans en els països receptors d'ajudes.

P29. Impulsarem la creació d'un **consell d'emergències de Catalunya**, orientat a coordinar l'ajuda humanitària urgent.

P30. Dotarem de més recursos a la cooperació catalana, fonamentalment a través de l'**Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament (ACCD)**.

P31. Redefinirem les **línies d'actuació de l'ACCD**, anant més enllà de les dues línies actuals sobre drets humans i gènere i els drets col·lectius dels pobles, assumint plenament l'agenda dels **Objectius de Desenvolupament Sostenible i l'Agenda d'Acció d'Addis Abeba**.

P32. Estructurarem un **pla de cooperació i solidaritat** que cerqui veritables aliances amb el món municipalista i amb les ONGS per desenvolupar programes i projectes en aquest àmbit, i **que recuperi i actualitzi el Consell de Cooperació Catalana**.

P33. Posarem èmfasi, més enllà de les relacions amb països europeus i molt especialment mediterranis, **en l'acció exterior amb països de l'Amèrica llatina**, pels històrics llaços econòmics, comercials i culturals amb Catalunya.

O6. LLIBERTAT RELIGIOSA I LAÏCITAT

La llibertat religiosa és un dret individual de totes les persones, però també valorem la seva contribució social. Per això, treballarem per garantir el dret a la llibertat religiosa, així com el compliment de les normatives dels espais de culte. Treballarem perquè la pràctica religiosa

sigui des del respecte als drets i llibertats constitucionals i la transparència. La cohesió social i el diàleg interreligiós i intercultural han de ser mesures per fer front als moviments extremistes que emparen la violència.

Alhora, en el marc de la redacció d'una nova Constitució per a una Espanya federal, democràtica i social, es fa necessària la supressió de la referència a l'Església catòlica que conté l'actual Constitució, així com la denúncia dels Acords amb el Vaticà, del 1979 i la derogació dels acords amb la resta de religions i confessions religioses.

D'altra banda, defensem una escola pública laica com a garantia dels valors públics i respecte de les creences privades. Per aquest motiu, en el nostre model d'escola pública no hi cap la integració, ni en el currículum ni en l'horari escolar, d'ensenyaments confessionals.

P34. Farem que la **ubicació de nous espais de culte** es produeixi sempre amb respecte a la llei, fruit d'una negociació entre l'administració i les diverses religions, per trobar un equilibri de convivència.

P35. Promourem la incorporació de **l'ensenyament cultural sobre el fet religiós** en termes d'integració i convivència, com a part del nostre patrimoni cultural, evitant, per ignorància, els riscos dels fonamentalismes. I, alhora, garantirem que **la formació d'infants i joves en alguna tradició religiosa, cultural o filosòfica, es faci fora de l'horari lectiu**, de manera clarament diferenciada i sense coincidir amb cap matèria.

P36. Procedirem a la **transformació dels llocs de culte als centres públics** en llocs d'oració multiconfessionals.

P37. Establirem un **nou i renovat marc legislatiu** que vetlli pel bon ús i correcte funcionament d'aquells béns immobles d'interès cultural pertanyents a l'església catòlica o a altres institucions i que estableixi mecanismes que evitin que els immobles arribin a trobar-se en situació d'abandó.

P38. Recuperarem **iniciatives que eduquin a la població en els valors comuns d'arrel cívica i democràtica**, com és l'educació per a la ciutadania.

P39. Impulsarem, conjuntament amb els i les socialistes al Congrés dels Diputats, una **Llei orgànica de Llibertat de Consciència** en substitució de l'actual de Llibertat religiosa, que permeti dotar les institucions públiques d'un ordenament jurídic d'acord amb els principis de laïcitat i confessions religioses.

P40. La laïcitat ha d'emparar la llibertat de crítica de qualsevol dels sistemes de creences i de qualsevol idea. Per això **proposarem modificar l'article 525.1 del Codi Penal**, per tal d'assegurar la seva compatibilitat amb aquesta llibertat de crítica.

P41. Volem impulsar un **Pacte Nacional per la Laïcitat**, fruit del diàleg i l'acord entre les institucions catalanes i les organitzacions de la societat civil.

P42. Conservarem els **símbols religiosos institucionals d'edificis de caràcter públic** quan es trobin en espais destinats al culte o quan formin part dels elements estructurals, estètics o artístics de l'edificació o monument. Els altres, prèvia catalogació i dictamen, es retiraran.

07. PRESERVAR LA MEMÒRIA HISTÒRICA

El nostre objectiu és la consolidació d'unes polítiques de memòria coherents i integrals, amb una dotació econòmica suficient, que garanteixin el coneixement i el manteniment de la memòria històrica de Catalunya com a patrimoni col·lectiu que testimonia la resistència i la lluita pels drets i les llibertats democràtiques, així com el reconeixement i la rehabilitació de la ciutadania que ha patit persecució com a conseqüència de la defensa de la democràcia i de llurs opcions personals, ideològiques o de consciència. El nostre objectiu és, també, evitar la manipulació anhistòrica i partidista de les polítiques de memòria, amb l'establiment dels consensos bàsics que impedeixin que la seva aplicació depengui de la voluntat dels Governos successius.

P43. Impulsarem una **Llei de la Memòria Històrica catalana**, que reculli i millori les disposicions de la Llei 10/2009, del 30 de juny, sobre la localització i la identificació de les persones desaparegudes durant la Guerra Civil i la dictadura franquista, però que n'ampliï l'objecte, abastant el conjunt d'aspectes relacionats amb la memòria històrica que són necessaris per donar compliment efectiu a les previsions de l'article 54 de l'Estatut.

P44. Revitalitzarem el Memorial Democràtic perquè pugui complir amb la seva finalitat de desplegar les polítiques públiques del Govern adreçades a l'acció cívica de recuperació, commemoració i foment de la memòria democràtica.

P45. Revitalitzarem i ampliarem la **Xarxa d'Espais de Memòria**, en col·laboració amb els ens locals de Catalunya.

P46. Establirem un programa per completar la localització de **les fosses comunes a Catalunya** i per completar els treballs d'excavació, recuperació i identificació de restes (a través del programa d'identificació genètica), senyalització i dignificació de les fosses.

P47. En línia amb iniciatives recolzades pel PSC al Parlament i desenvolupant iniciatives socialistes presentades al Congrés, treballarem per trobar una solució definitiva per a la **nul·litat dels processos i condemnes dictades pels tribunals franquistes** per raons polítiques, ideològiques, de creences o per viure de manera disconforme al dictat moral del règim.

P48. Establirem un programa per **completar el cens i procurar la senyalització, dignificació i museïtzació, si escau, dels centres de detenció, camps de concentració i llocs d'estada** dels batallons disciplinaris de treballadors forçats que van existir durant el franquisme.

P49. Establirem polítiques públiques transversals que contribueixin a **aclarir els fets ocorreguts al voltant de les trames de sostracció de nadons** amb origen en la repressió de la dictadura franquista, però que es van estendre fins fa poques dècades, i a oferir suport a les seves víctimes.

P50. Impulsarem, conjuntament amb els ens locals, la completa **retirada dels símbols franquistes** promoguda per la Llei 52/2007, així com fórmules per al reconeixement, a l'espai públic, de les víctimes de la Guerra Civil i la Dictadura.

2.6 L'ESPORT, UNA EINA PER A L'OCUPACIÓ I EL BENESTAR

L'esport i l'activitat física han estat i són un instrument clau en la nostra societat. Més enllà del valor intrínsec que comporta la pràctica esportiva en si mateixa, suposen una eina fonamental per a la socialització i vertebració de la ciutadania i dels territoris i per a aconseguir amplificar i difondre valors que haurien de ser innats a les societats modernes com són els del respecte, la justícia, la pau i la solidaritat.

Lluny d'això ha esdevingut un instrument més de propaganda. Consolidant-se, a més, la política de retallades en allò que representen els programes i activitats que sorgeixen del teixit esportiu de Catalunya: ajuntaments, federacions, consells esportius, clubs i associacions esportives.

Defensem l'esport com a factor d'integració, socialitzador i educatiu així com de generador de models socials i de valors allunyat d'interessos partidistes. Promourem l'associacionisme esportiu com a clau facilitadora de la integració i sentiment de pertinença a la comunitat, ja que és una forma de relació social, genera ocupació, promou la igualtat d'oportunitats i facilita la pràctica física i l'esport.

També reclamem un paper més rellevant del món local donat que, avui en dia i fruit de la manca de finançament per part de la Generalitat, són els ajuntaments els que estan sustentant el dia a dia de l'esport català mitjançant el manteniment i la inversió de les instal·lacions (en els darrers anys, no s'ha finançat pràcticament res en infraestructures esportives), la implantació de programes de foment de l'esport i el suport als clubs. Per això, durant aquesta etapa parlamentària, hem intentat incidir en diferents temes, com per exemple aconseguir que la Generalitat assumeixi la mutualitat esportiva als menors de 13 anys i recuperar el finançament destinat anteriorment als Consells Esportius i les Federacions Esportives.

Per tot això, **"l'esport com a dret de la ciutadania"** continua essent el nostre lema i el nostre principal objectiu.

O1. EL FUTUR DEL MODEL ESPORTIU CATALÀ, PROTEGIM LA POLÍTICA PÚBLICA ESPORTIVA

L'Esport a Catalunya passa per greus problemes econòmics i organitzatius provocats, en gran mesura, per la manca de lideratge i d'objectius del Govern català. Els darrers anys, la gestió en matèria esportiva ha estat incompetent i ineficient amb menys inversió pública, menys ajudes a la pràctica esportiva, especialment a l'esport de base, i una forta burocratització que ha posat en perill gran part del teixit associatiu esportiu català. Defensem la pràctica esportiva com a activitat física, per al benestar físic i psíquic, però també com un eix vertebrador del desenvolupament de les relacions socials i un important motor econòmic i de creació de llocs de treball i riquesa. Fruit, doncs, de la seva importància i la seva transversalitat en les polítiques públiques, esports dependrà sempre de l'àmbit de Presidència de la Generalitat.

P1. Impulsarem, amb el màxim consens possible, una nova **Llei catalana de l'Esport**.

P2. Promourem mesures fiscals perquè **totes les associacions i els clubs esportius sense ànim de lucre i d'interès social** regularitzin contractualment els seus treballadors i les seves treballadores i regulin les percepcions del **monitoratge amateur de base i el voluntariat esportiu**.

P3. Posarem al dia el mapa d'instal·lacions esportives, aprovant un **Pla d'inversions per a equipaments esportius** per tal de millorar l'actual desplegament:

- a) Creant noves instal·lacions i mantenint o rehabilitant les ja existents.
- b) Desplegant una xarxa d'equipaments adients per a la pràctica esportiva als centres educatius, coordinadament amb el departament d'Ensenyament.

P4. Establirem **convenis plurianuals amb la UCEC i la UFEC** per garantir el finançament necessari per al desplegament dels programes esportius.

P5. Substituïrem el Consell Català de l'Esport per la **Confederació de l'Esport Català** com a òrgan de participació i direcció de la política esportiva catalana, en què participaran, entre d'altres, la UCEC, la UFEC i les entitats municipalistes, a més del mateix Govern. Volem empoderar a aquests agents socials esportius i augmentar la seva corresponsabilitat.

O2. FACILITAR LA PRÀCTICA ESPORTIVA ESCOLAR, AMATEUR I FEDERATIVA

L'esport ha d'esdevenir una pràctica universal i ha d'estar present en la quotidianitat dels catalans i catalanes. Les activitats físiques i esportives constitueixen un element clau de l'educació, la cultura, la integració, i la vida social. L'esport s'ha convertit en un fenomen social universal i actualment és per a la nostra societat un instrument d'equilibri i integració amb el món que ens envolta. La pràctica de l'esport contribueix a reduir desigualtats socials i culturals, així com a una millora de la salut i el benestar.

Apostem per la pràctica esportiva i la igualtat d'oportunitats en l'accés arreu del territori i a totes les edats. Cal invertir en polítiques públiques per tal de fomentar i afavorir l'accés real a la pràctica d'activitat física i esportiva amb les màximes garanties de qualitat i seguretat.

P6. Promourem la **gratuïtat de la mutualitat esportiva fins als 16 anys**.

P7. Desenvoluparem mecanismes per promoure l'activitat esportiva continuada a **totes les fases de la vida i per a tota la població** especialment en àmbits concrets com l'esport femení, la pràctica d'esports per a persones amb discapacitat, l'esport entre els infants i adolescents i, en tots aquells sectors de la població amb risc d'exclusió social, amb l'objectiu de superar el 50% de pràctica esportiva a Catalunya.

P8. Convertirem el **CAR de Sant Cugat en un centre coordinador dels diferents centres de tecnificació**.

P9. Crearem un **programa de beques i ajuts socials** destinats a la pràctica esportiva de base, que es canalitzarà a través dels ajuntaments i entitats esportives.

P10. Potenciarem la **recepta esportiva**, coordinadament amb el departament de Salut mitjançant els Centres d'Atenció Primària, per tal que l'esport esdevingui el primer factor de prevenció de malalties associades al sedentarisme.

P11. Vehicularem la **projecció internacional de l'esport català** a través de les Federacions Esportives.

P12. Apostarem pels **grans esdeveniments esportius com a vehicle per promocionar Catalunya** i el seu esport en l'àmbit internacional, i com a eina de promoció econòmica i generador de llocs de treball.

P13. Potenciarem la **formació on-line i descentralitzada** en l'àmbit esportiu.

O3. L'ESPORT, UN DRET INDIVIDUAL I COL·LECTIU PER A LA INTEGRACIÓ DE TOTHOM

Més enllà del lleure i l'activitat física, l'esport compleix una important funció social i educativa en la promoció de valors personals i socials com el treball en equip, la solidaritat, el sacrifici, la superació i el respecte a les normes i als altres, i la generació d'hàbits saludables. L'esport és un dret individual i col·lectiu i un mitjà per treballar contra l'exclusió i fomentar la inclusió social i les polítiques d'igualtat. Cal impulsar i promocionar l'esport com a part imprescindible per a l'educació integral de la ciutadania.

P14. Promocionarem la **participació de la dona en el món esportiu**, tant en la pràctica com en els càrrecs de responsabilitat.

P15. Ampliarem les **hores de pràctica físico-esportiva a les escoles** i col·laborarem amb els municipis per **ampliar l'oferta d'activitat esportiva en horari no lectiu**.

P16. L'esport ha d'esdevenir un agent fonamental en la transmissió de valors. Per aquest motiu, **promourem programes i accions on coexisteixi la competició (via resultat) amb els bons comportaments**.

P17. Reformarem el sistema educatiu i de formació en l'àmbit de l'esport, donant **importància i protagonisme a l'INEFC, les federacions catalanes, els consells esportius i altres estaments formatius reglats**.

P18. Promourem els **codis ètics i de valors a tot el teixit esportiu català**.

P19. Crearem un **Pla de lluita contra el Racisme i la Xenofòbia** en la pràctica esportiva.

EIX 3. PER UNA SOCIETAT INCLUSIVA, MÉS JUSTA I COHESIONADA

L'Estat del Benestar és possiblement un dels assoliments de la socialdemocràcia, i de la societat en el seu conjunt, més i millor valorat per la ciutadania. En tots els països del nostre entorn europeu s'han vertebrat, d'una o una altra manera, mecanismes de protecció social davant l'adversitat amb un alt component redistributiu. Es tractava de corregir situacions de vulnerabilitat que prenen formes molt diferents, des de la malaltia pròpia o la d'un familiar, a la desocupació, la discapacitat, la pobresa o l'exclusió laboral i social.

Les nostres respostes, les respostes des de l'esquerra, han consistit en l'impuls i vertebració de polítiques públiques basades en garantir, davant aquestes situacions de desavantatge, unes transferències econòmiques específiques i proveir uns serveis públics de qualitat, de cobertura universal i finançats mitjançant els impostos de tots. Els èxits d'aquest model de benestar són innegables. Es va generar un molt ampli consens polític entorn la necessitat de garantir els drets socials sobre la salut, l'educació, l'atenció a la gent gran, a la infància i la igualtat de gènere, així com els drets laborals d'indubtable impacte en el benestar de la classe treballadora (salari mínim, jornades laborals, descansos i vacances, negociació col·lectiva, prevenció de riscos laborals, pensions...). La nostra esperança de vida, però també la nostra qualitat de vida i benestar, van augmentar fins a nivells no somiats fa 50 o 60 anys, equiparant-nos i fins i tot superant a països del nostre entorn més proper, els nostres referents, i incorporant al seu torn una visió territorial que a través de la descentralització acostava la política i la gestió al lloc on es necessitava i on es manifestaven aquests problemes socials.

Estem orgullosos d'aquesta capacitat de transformar la societat, d'aquesta habilitat per generar els consensos polítics necessaris i enfortir el paper redistribuidor de l'Estat; un Estat que ha estat sensible a les desigualtats socials i ha actuat corregint-les. No escapa a ningú, no obstant això, que el nostre món ha canviat significativament en els últims anys i això s'ha traduït en un context diferent per al nostre Estat de Benestar tradicional, obligant-nos a encertar en el diagnòstic i a fer una reflexió cap endavant. Una radiografia de la societat d'avui, ens indica que les desigualtats i la pobresa s'han incrementat. La crisi s'ha acarnissat amb els més vulnerables, incrementant la bretxa entre els que més tenen i els que menys tenen. A més s'han accentuat línies de ruptura que ja estaven presents abans de la crisi entre els joves i les persones grans. A diferència del que ocorria en generacions passades, si no s'actua, els nostres fills i filles tindran menys oportunitats de les que van gaudir els seus pares. Una situació que posa en escac un sistema basat en la solidaritat intergeneracional.

Les realitats laborals s'han transformat de manera molt significativa, amb un increment extraordinari del sector serveis, una important desestandardització laboral, treball més flexible, la necessitat de conciliar vida laboral i familiar, un accés transcendental de la dona al mercat laboral i una extraordinària incorporació de la tecnologia en tots els processos. Són tendències que en els pròxims anys és molt probable que es consolidin i augmentin. S'ha donat també una millora de l'esperança de vida, fruit de l'èxit de les nostres polítiques socials i econòmiques, de la reducció de la mortalitat, dels avanços mèdics i de la millora de les condicions socioeconòmiques, de treball i d'habitatge, entre altres factors. Aquestes millores

han anat acompanyades d'un envelliment de la població amb importants conseqüències socials, polítiques i econòmiques. Hem estat testimonis, al seu torn, d'un accelerat procés de globalització que ha ampliat mercats, ha transformat l'economia, ha generat riquesa i una economia més interdependent, però també ha donat lloc a riscos ambientals i laborals gens menyspreables. Aquests últims han estat especialment greus per als treballadors i les treballadores menys formats, configurant un terreny de joc més incert i unes desigualtats locals davant les quals les respostes tradicionals es veuen limitades. Aquest límit porta associat també el nom de suficiència financera, fruit d'un doble imperatiu econòmic: millorar la nostra competitivitat i no imposar costos inassumibles a les generacions futures.

L'esquerra tenim en la nostra essència el gen transformador d'una realitat que canvia, que genera noves formes de desigualtat i de situacions de vulnerabilitat que són evitables i que són injustes. Aquest paper inconformista ens exigeix respondre amb encert a canvis de paradigmes, d'entorns, de contextos, respectant els nostres valors i principis, i alhora apostar valentament per noves polítiques i per noves maneres de fer política. I en aquest sentit, pensar en noves àrees d'acció, en noves maneres d'intervenir o en nous grups socials als quals protegir implica revisar fins a quin punt les situacions de vulnerabilitat social tradicionals segueixen sent vigents avui. Per això, l'abordatge dels nous riscos socials, les noves cares de la desigualtat, la solució a l'infrafinançament estructural de les polítiques d'atenció a les persones que es veuen com a despesa i no com a inversió, les alternatives a les dificultats en la transició escola-treball... fets que no són nous, però adquireixen nova dimensió en aquest moment històric, esdevenen per a nosaltres prioritats en la nostra acció política. Els riscos socials s'han tornat més heterogenis i, per tant, també menys predictibles: la nostra proposta d'acció pública aporta respostes. Generar oportunitats iguals per a tots ha estat un traç distintiu de la nostra manera d'entendre l'esquerra.

Sense renunciar a les polítiques més conegudes d'Estat de Benestar, universals i redistributives, posarem també l'èmfasi en polítiques més actives, més preventives, polítiques millor gestionades i més participades. Respondrem a una nova realitat que requereix la combinació equilibrada d'elements tradicionals de protecció social i redistribució i d'elements moderns d'inversió en capital humà i redistribució.

3.1 UN SISTEMA DE SALUT PÚBLIC CENTRAT EN LES PERSONES I LES SEVES NECESSITATS

El sistema sanitari català no pot esperar més. Portem gairebé set anys de desgast continuat, al principi per l'aplicació de retallades indiscriminades, seguides de privatitzacions per la porta del darrere i acabant per un Govern que mostra la voluntat de copiar allò que els governs de progrés vam tirar endavant, però no és capaç de liderar. Ara que sembla haver arribat el temps de la recuperació econòmica és el moment de tenir un bon govern de salut que es posi com a objectius recuperar el temps perdut amb una posada al dia i encarrili el futur d'un sistema sanitari que pugui mirar cap al futur amb confiança.

Per dur a terme aquests objectius, primer s'hi ha de creure. Hem demostrat al llarg dels anys la nostra capacitat de liderar el sistema sanitari públic. Des de la *Ley General de Sanidad* del

nostre company Ernest Lluch, passant pels governs locals que han intervingut en la gestió de la sanitat, fins als nostres governs de progrés a la Generalitat, on li vam donar un impuls que els governs de Jordi Pujol li havien negat. I ara fem propostes noves perquè els temps han canviat i el sistema ha patit moltíssim. El nostre compromís amb la sanitat i la salut públiques és fins i tot més vigent que mai, perquè amb elles tenim una eina inigualable a l'hora de lluitar contra les desigualtats creixents que és la lluita central de la nostra formació.

Per això, proposem reformes centrades en la lluita contra les desigualtats en salut. Nosaltres no podem acceptar que les persones tinguin una esperança de vida i una bona salut que depenguin del lloc on visquin o de la seva renda, portem la igualtat en el nostre ADN. I sabem que la salut d'una persona es veu radicalment influïda pel seu entorn laboral, l'habitatge, la contaminació i també pel seu comportament individual. El nostre objectiu és liderar un govern que ataqüi de manera integral i coordinada les causes externes de desigualtat per així donar poder a la persona sobre la seva pròpia salut. Volem empoderar la ciutadania i per això cal lluitar contra els factors externs que no depenen directament d'ella. Per això posarem la salut en el centre de totes les polítiques públiques.

La principal coordinació que impulsarem serà amb el sistema de serveis socials. No podrem millorar la salut de les persones vulnerables si no podem assegurar unes condicions de vida mínimes i el suport que necessitin. Hem d'atacar de soca-rel el risc social per empoderar la ciutadania sobre la seva vida i la seva salut. Les desigualtats no es poden abordar de manera parcel·lada, sinó de manera integral i per això cal exercir un clar lideratge amb un fort compromís. Nosaltres el podem exercir perquè hi creiem.

Però no ens conformem només amb això. Sabem que tot i les mesures anteriors, les persones seguiran emmalaltint. I aquí ens enfrontem amb diversos reptes que des del govern entomarem amb decisió: la desigualtat territorial que ha deixat l'escanyament del sistema sanitari dels darrers anys, l'obsolescència tecnològica i la desesperació dels professionals. Nosaltres volem un sistema sanitari amb les mateixes oportunitats per a tothom, visqui on visqui de Catalunya. No volem ni llistes d'espera ni resultats en salut diferents segons la comarca. I volem que la igualació es faci en termes d'excel·lència, millorant a tot arreu, però especialment on més calgui. I per millorar a tot arreu ens calen dues coses: posar al dia les tecnologies amb un pla de xoc a tot el territori i millorar les condicions dels i les professionals, perquè treballar en el sistema públic torni a ser motiu d'orgull per la qualitat de la feina i el desenvolupament personal. Volem un sistema sanitari centrat en les persones i que cregui en els seus professionals, els valori i hi confii.

Treballarem també per recuperar el caràcter públic del sistema, posat en risc pels governs de la dreta nacionalista, i n'assegurarem el futur. Els temps han canviat i nosaltres volem posar-lo al dia amb canvis que permetin finançar els tractaments més innovadors i alhora l'atenció a tota la població. Treballarem per una sanitat de qualitat que la faci competitiva en termes de resultats en salut, de manera que ningú no hagi de sentir la necessitat de marxar cap a un sistema privat complementari. Nosaltres no fomentarem mai que qui tingui diners fugi de la sanitat pública, ans al contrari, volem que l'esforç del govern es dediqui a fomentar-la i evitar

que la gent marxi. En la nostra voluntat està que sigui font d'igualtat i mai un sistema només per a la gent que no pugui marxar.

És per això que liderarem les dues grans reformes pendents del sistema sanitari: l'enfocament al voltant de la prevenció i la salut pública, és a dir, orientar-lo cap al manteniment de la bona salut per reduir les necessitats d'atenció i l'enfortiment de l'atenció primària, que ha de deixar de ser la ventafocs del sistema.

I tot això ho farem garantint el bon govern, el caràcter de servei públic i el retiment de comptes també públic i transparent. Un sistema amb la participació de la ciutadania, proper, resolutiu i fiable. Una eina que torni a ser central en la lluita contra les desigualtats socials.

01. LA LLUITA CONTRA LES DESIGUALTATS EN SALUT

No podem ni volem acceptar que la salut de les persones depengui de les condicions socioeconòmiques de les seves vides ni del lloc on resideixen. Posarem tots els nostres esforços en la lluita contra la predestinació social, fent de la bona salut un dret de ciutadania, i de la seva protecció una obligació dels governs.

La salut és un dret social de primer ordre que contribueix de manera essencial en la capacitat de les persones de desenvolupar una vida plena, poder treballar i viure de manera digna. Creiem en un sistema integral, que faci de la preservació de la salut l'eix vertebrador del sistema sanitari, actuant sobre els condicionants externs que afecten la persona i alhora sobre el coneixement i la implicació que aquesta té sobre la seva salut. Creiem en les persones i per això les volem empoderar sobre la seva salut. Per això hem d'acostar el sistema sanitari a la vida de les persones, enfortint l'atenció primària i l'educació en salut.

Paral·lelament volem actuar també sobre l'entorn i sobre tots aquells factors que generin desigualtats en salut, reforçant la prevenció i la vigilància a través de la salut pública, però també amb un abordatge integral de les desigualtats en salut: introduïrem la visió de la salut en totes les polítiques, perquè les condicions de vida, l'alimentació, el medi ambient, la contaminació, l'habitatge, la mobilitat, les condicions de treball, les relacions socials, etc., també tenen impacte sobre la salut de les persones.

P1. Implicarem tot el Govern en un **abordatge integral dels determinants socials, per lluitar decididament contra les desigualtats en salut.**

P2. Reforçarem l'educació en salut i el donarem eines **perquè tothom tingui el control sobre la seva salut.**

P3. Enfortirem l'**atenció primària**, dotant-la de més capacitat i autonomia de gestió, reforçant els programes de prevenció i salut comunitària sense comprometre l'atenció a la malaltia.

P4. Restablirem l'Agència de Salut Pública de Catalunya per coordinar totes les polítiques de prevenció, seguretat ambiental i alimentària, control d'epidèmies i desenvolupar totes aquelles altres competències del seu àmbit que millorin l'estat de salut.

P5. Elaborarem un **Programa Integral d'Educació alimentària** per fer front al sobrepès i l'obesitat.

P6. L'atenció a les persones amb malaltia mental i a les seves famílies estarà orientada per l'actualització del **Pla Integral de Salut Mental**. L'objectiu principal és garantir el contínuum assistencial, evitant la desprotecció i abandonament que ara té el col·lectiu. Especial atenció prestarem a donar suport a les famílies, a la primera infància i a la gent gran, millorant i actualitzant la cartera de serveis, sobretot pel que a serveis d'habitatge.

P7. Reforçarem el paper de les oficines de farmàcia en l'àmbit comunitari i com a portes d'entrada al sistema sanitari. Desenvoluparem la concertació de la seva cartera de serveis i facilitarem el treball en xarxa amb la interconnexió telemàtica i la integració en programes de dispensació i seguiment de medicaments.

P8. Farem plans d'acció perquè **els centres sanitaris s'impliquin en la salut del seu entorn**.

O2. UN SISTEMA SANITARI IGUAL PER A TOTHOM

Treballem per un sistema sanitari que sigui capaç d'atendre a tota la ciutadania de la mateixa manera, amb independència de qui siguin, on visquin o com visquin. Una bona atenció sanitària ha de ser a temps. Sabem que les llistes d'espera tenen una influència directa sobre el resultat de l'atenció a les persones i que, al nostre país, precisament, són generadores de grans desigualtats en l'accés a la salut. No podem acceptar les actuals diferències en llistes d'espera diagnòstiques i quirúrgiques entre comarques ni entre municipis, perquè tota la ciutadania té el mateix dret a l'atenció sanitària i a obtenir els mateixos resultats en salut.

D'altra banda, tampoc no podem acceptar que l'anivellament de les llistes d'espera entre territoris es faci a la baixa, convergint cap a les més llargues. El sistema sanitari ha d'estar ben coordinat i oferir recursos suficients per a un país divers territorialment com és Catalunya. Per això cal recuperar també el paper dels municipis en la planificació i el control de l'atenció sanitària que s'ofereix als seus veïns i a les seves veïnes. L'administració més propera no pot quedar al marge de la salut de la seva ciutadania.

Però també cal reforçar la defensa dels drets dels usuaris del sistema sanitari, perquè les seves reclamacions siguin ateses i serveixin per millorar el sistema i detectar les situacions de desigualtat en l'accés.

P9. Aprovarem un **Pla de Xoc de temps màxims d'espera garantits**, assegurant que els temps d'espera seran iguals per a tota la població, independentment del lloc on es visqui.

P10. Farem complir la resolució del Parlament que obliga l'atenció primària a **donar visita al metge de família en un màxim de 48h.**

P11. **Eliminarem les dobles llistes d'espera**, impedint que les activitats sanitàries de cobertura pública es puguin oferir en el mateix centre també de manera privada, a excepció de les assegurances obligatòries.

P12. Establirem un sistema públic transparent de mesura i avaluació de les intervencions hospitalàries: volum de casos tractats, mortalitat, taxa de cobertura...

P13. Garantirem **l'accés de la ciutadania a tota la informació sobre la seva salut**, de manera clara i entenedora, perquè pugui fer-ne seguiment.

P14. Apostarem perquè cada hospital de referència de les àrees de salut disposi **d'un Defensor del Pacient per atendre les reclamacions.**

P15. Promourem una **atenció propera i ràpida, adaptada a la persona i al seu estat de salut**, coordinant l'atenció primària, especialitzada i hospitalària per facilitar la continuïtat de l'atenció.

P16. Incrementarem els nivells de **prevenció del VIH** facilitant la prova a les farmàcies.

P17. Establirem uns **paràmetres comuns de qualitat** per assegurar que el resultat de l'atenció sigui el mateix a tot el territori.

P18. Estendrem **les guies de pràctica clínica** per homologar l'atenció entre els diferents centres de salut.

P19. Farem plans de conscienciació per garantir el **dret a la intimitat en l'atenció.**

P20. Perquè sovint les malalties i els tractaments presenten diferències entre homes i dones, **introduïrem la perspectiva de gènere a la sanitat** tant en la formació com en la informació i en l'atenció.

P21. Farem **campanyes de formació de l'ús racional dels serveis sanitaris públics** amb campanyes de quan anar al CAP/CUAP o a l'hospital.

P22. Col·laborarem amb la resta d'autonomies per a què **les targetes sanitàries, de Catalunya i de les altres CCAA siguin vàlides a tot l'Estat.**

P23. Donarem oportunitats a aquelles persones que vulguin **participar i col·laborar amb el sistema sanitari:**

- Com a ciutadà: crearem el Consell General de Participació, per donar veu als agents socials i cívics.

- Com a pacient: potenciarem els pacients experts en tots els àmbits possibles, sobretot en l'abordatge de les malalties cròniques.
- Com a col·lectiu d'afectats: establim convenis plurianuals de col·laboració entre les associacions i el departament.

O3. UN SISTEMA SANITARI DE QUALITAT

Els catalans i les catalanes tenim dret a una atenció sanitària amb els mitjans tecnològics i els medicaments més moderns. Avui dia, la sanitat evoluciona a una gran velocitat i el sistema sanitari ha de ser capaç d'adaptar-se. L'obsolescència tecnològica es produeix molt ràpidament amb noves tècniques que ofereixen millors resultats i/o menors efectes adversos.

La crisi econòmica ha estat l'excusa que han donat els successius governs de la Generalitat des de l'any 2010 per justificar la manca d'inversió tecnològica i en professionals que han deixat el sistema sanitari català en una situació perillosa, i aquest ofegament cal revertir-lo abans que sigui irreversible. Per això apostem per un pla de xoc i mesures que permetin mantenir el sistema al dia en el futur.

De forma paral·lela, la contínua aparició de noves teràpies amb medicaments de nova generació per al tractament de malalties que fins ara eren inabordables, en una escalada de preus cada cop més ràpida, ens obliguen a prendre mesures destinades a la sostenibilitat. La diferència entre el nostre punt de vista i el dels governs que no estan sabent com entomar aquesta problemàtica és que per a nosaltres la sostenibilitat és una combinació de dos factors: l'econòmic i el social. No podem pensar les teràpies només en funció de les finances i per això hem de buscar noves maneres d'entomar el problema per poder oferir aquestes noves teràpies sense fer inviable el sistema sanitari.

P24. Impulsarem un **pla de xoc per posar al dia les instal·lacions i la tecnologia** dels centres.

P25. Reforçarem el paper de l'**Agència de Qualitat i Avaluació Sanitària de Catalunya** (AQUAs), per tal de vetllar per la millora continuada del sistema i avaluar l'impacte en salut de tecnologies, tècniques o productes sanitaris amb rigor científic.

P26. Regularem la **prestació de serveis sanitaris no inclosos a la cartera pública** de serveis a tots els hospitals de la xarxa.

P27. **Renovarem les cobertures del sistema sanitari**, adequant-les al nou coneixement científic, les noves patologies i les noves necessitats de la societat.

P28. Promourem la **humanització de les cures al llarg de la vida** i especialment al seu final, treballant per garantir una mort digna i per la millor regulació de l'eutanàsia.

P29. Hem de seguir podent oferir les medicacions i els tractaments que calguin per a les malalties. Per això hem de **potenciar la recerca, la innovació i l'ús sostenible de les noves teràpies**.

P30. Desenvoluparem **polítiques de seguiment i avaluació dels medicaments** per garantir els millors tractaments i el seu accés equitatiu amb criteris d'eficiència.

P31. Impulsarem un **consens en la selecció de medicaments** entre les diferents línies assistencials.

P32. Reformarem els conceptes retributius dels professionals per **desincentivar les desigualtats en les prescripcions de medicaments**.

P33. Apostem per aconseguir **la màxima contribució dels medicaments a la millora de la salut**, garantint el finançament dels medicaments innovadors.

P34. Garantirem **la transparència i gestió de les compres centralitzades de medicaments** en el sector públic, retornant al sistema els beneficis obtinguts.

P35. Promourem la **innovació en el camp dels nous medicaments**, conjuntament amb un acord per al seu finançament, que n'asseguri l'accés als pacients dins el sistema sanitari públic.

P36. Apostarem per la **recerca en salut** pel seu impacte en la qualitat i com a motor econòmic, amb una perspectiva integral més enllà de l'àmbit biomèdic, potenciant-la en infermeria, fisioteràpia, psicologia, etc.

P37. Establirem un **sistema de finançament específic de la recerca** dintre dels centres sanitaris, per reduir la necessitat d'aportacions d'empreses externes.

P38. Impulsarem **la participació activa de Catalunya en les polítiques de registre i de finançament dels medicaments**.

P39. Treballarem intensament perquè Barcelona allotgi **l'Agència Europea del Medicament**, buscant sinergies entre les diferents administracions.

O4. UN SISTEMA SANITARI ADAPTAT A LES NECESSITATS DE LES PERSONES

El sistema sanitari no és un ens aïllat de la resta de la societat. I, per tant, ha de ser obert i estar interconnectat amb altres sistemes, especialment el de protecció social, per poder respondre a les necessitats vitals de la ciutadania quan la malaltia afecta les seves vides, les de les seves famílies, la seva feina o el seu entorn. Per això volem una integració i coordinació més grans amb els serveis socials.

No podem permetre que la cura d'un familiar malalt obligui a deixar la feina. Especialment perquè aquesta situació acaba amagant directament o indirectament una discriminació sobre les dones que gairebé són sempre les que deixen o redueixen la seva feina per cuidar familiars malalts. No volem que ningú hagi de patir aquestes situacions. Com tampoc volem que una llarga malaltia es converteixi en un risc de caure en la pobresa. El nostre objectiu és la igualtat

d'oportunitats i per això el sistema sanitari s'ha de coordinar amb les polítiques laborals i les socials. Creiem que no hi ha un altre camí.

Volem evitar situacions en què les persones malaltes surten de l'hospital i necessiten un temps de convalescència i unes cures que la família difícilment pot donar. No podem permetre que obtenir plaça en un establiment sociosanitari sigui un viacrucis per a les famílies que no poden fer-se càrrec del malalt o malalta per motius de salut o d'edat. Aquestes situacions són especialment complicades per a la gent gran i el nostre objectiu és que no es produeixin, independentment del lloc de residència. Volem que les oportunitats i els serveis siguin iguals per a tots els catalans i les catalanes.

P40. Aprovarem la **Llei Social i Sanitària de Catalunya** per coordinar tota l'atenció a les necessitats de les persones dels sistemes sanitari i social.

P41. **Assegurem la participació dels ajuntaments en el sistema sanitari**, especialment aquells que tenen experiència en la gestió de centres sanitaris, perquè són els que millor coneixen l'entorn més proper a les persones i poden actuar sobre elles.

P42. Adequarem l'**oferta d'atenció sanitària i social** a les necessitats de les persones, a través de la **integració i la coordinació de serveis**, en especial pel que fa a l'atenció a la dependència.

P43. Assegurem els recursos sociosanitaris suficients per atendre aquelles **persones que estiguin en procés de convalescència** i no puguin disposar de suport familiar o de prou recursos econòmics.

P44. Impulsarem la **integració dels voluntaris i les voluntàries en els centres de salut i hospitals**, col·laborant en el procés assistencial.

P45. **Enfortirem l'hospitalització domiciliària i els serveis pal·liatius i de geriatria**, integrant els serveis de suport que siguin necessaris

05. UN SISTEMA SANITARI QUE CREGUI EN ELS SEUS PROFESSIONALS

Les retallades pressupostàries podrien haver ensorrat definitivament el sistema sanitari si no haguéssim tingut uns professionals implicats i excel·lents que han mantingut l'excel·lència tot i haver patit reduccions de sous, increments de les càrregues de treball per manca de noves contractacions, equips cada vegada més obsolets i reduccions de despesa en el material sanitari. Ningú no dubta avui de la importància d'aquests i aquestes professionals en el manteniment del nostre sistema, però arriben exhaustos, sense veure-hi sortida, sense propostes amb les quals puguin recuperar les condicions de treball i tornar a creure en què el futur està en el sistema públic.

De forma paral·lela, l'increment de la despesa sanitària privada suposa una via de sortida per a professionals que volen progressar en la seva carrera professional i que, si l'oferta pública fos més engrescadora, no marxarien. Volem un sistema de salut públic en què les condicions de

treball siguin prou bones com per evitar la fugida dels millors professionals. Volem un sistema que retengui i atragui el talent. També volem que se'n puguin sentir orgullosos i orgullosos de treballar en un sistema solidari, basat en les persones i no en el seu poder adquisitiu, que se'n puguin sentir responsables i implicats tant en el seu funcionament com en la seva sostenibilitat. Volem evitar les càrregues de treball excessives, els contractes precaris, la temporalitat innecessària. El sistema sanitari públic ha de generar ocupació de qualitat, professionals ben formats i amb bones condicions laborals.

P46. Elaborarem un **pla de recursos humans** per reforçar els equips que pateixen càrregues de treball excessives.

P47. Impulsarem una **nova planificació en els centres** per eliminar les condicions laborals abusives i les jornades de 24h.

P48. Eliminarem els **excessos de temporalitat, l'enllaç de contractes precaris i la impossibilitat de conciliació.**

P49. Fomentarem l'**exclusivitat dels professionals** en el sistema públic de salut de Catalunya.

P50. Farem un **pla per lluitar contra la precarietat** pel que fa a les condicions laborals i als salaris.

P51. Fomentarem la **participació dels i les professionals en les decisions de gestió**, més enllà de les decisions clíniques.

P52. Enfortirem el paper dels i les professionals en la **planificació de les seves càrregues de treball.**

P53. Replantejarem les tasques burocràtiques perquè no robin temps a l'assistència, amb un impuls a les noves tecnologies.

P54. Recuperarem les condicions salarials i laborals dels i les professionals de les institucions sanitàries.

P55. Fixarem **criteris retributius similars a totes les institucions finançades totalment o majoritàriament amb diners públics.**

P56. Assegurarem la **formació continuada a tots** els i les professionals, finançant-la de manera diferenciada per no dependre de col·laboracions d'empreses externes.

P57. Impulsarem que els **centres facilitin l'exercici de la docència i la recerca** als diferents col·lectius.

P58. Facilitarem l'accés a la carrera professional de les infermeres i els tècnics sanitaris, contemplant les seves especificitats i adequant-la a les seves competències i a les característiques de les seves tasques.

P59. Establirem un sistema comú de reconeixement de la carrera professional de tots els treballadors i les treballadores del sector.

P60. Regularem la prescripció d'infermeria, atenent les competències de la Generalitat de Catalunya.

P61. Concretarem els diferents rols i les competències de tots els col·lectius professionals: metges, infermeres, tècnics, auxiliars, des del consens i el mutu reconeixement.

P62. Enfortirem la capacitat resolutiva de l'atenció primària per tal de solucionar en l'àmbit ambulatori el nombre més gran de patologies possible.

P63. No permetrem la convocatòria de més concursos per gestionar àrees bàsiques de salut. El nostre objectiu és que tota l'atenció primària sigui de responsabilitat pública.

O6. UN SISTEMA SANITARI AMB FUTUR

Lluitem contra la idea cada vegada més interioritzada per la ciutadania que el sistema sanitari no es podrà pagar. No acceptem la idea neoliberal que aquells qui puguin fugir-ne i refugiar-se en una mútua privada ho hagin de fer. Més encara, el nostre compromís és que el sistema públic sigui perdurable, sostenible socialment i econòmicament, però també elegible. Volem que fins i tot qui s'ho pugui permetre tingui una confiança en el sistema que el porti a escollir-lo abans de buscar altres opcions. Volem que el sistema públic sigui competitiu en qualitat, resultats i atenció. I ho volem perquè és un sistema solidari, on tothom té les mateixes oportunitats i es correspon amb el model de societat cap al qual volem anar. Per això proposem reformes que no en comprometin el seu futur, sinó que l'assegurin. El nostre objectiu és que les properes generacions tinguin a la seva disposició un sistema del qual les actuals i les precedents n'estan molt orgullosos.

P64. Garantirem una assignació econòmica estable i suficient per tornar a encapçalar l'esforç en despesa sanitària respecte a les altres Autonomies.

P65. Blindarem el paper de l'Institut Català de la Salut (ICS) com a principal entitat pública encarregada de l'atenció sanitària.

P66. Reclamarem al Govern de l'Estat el traspàs del patrimoni de la Seguretat Social de tots els centres de l'ICS.

P67. Promourem que els instruments de finançament i compra de medicaments depenguin de les Comunitats Autònomes i puguin participar en la regulació dels preus.

P68. Constituïrem un **grup de provisió pública** per aconseguir la màxima eficiència en l'atenció sanitària i l'aplicació d'economies d'escala en la gestió.

P69. Recuperarem el **treball conjunt de totes les entitats que donen serveis de salut** i la governança del sistema en cada territori.

P70. Impulsarem la **transparència i el bon govern en la gestió**. Reforçarem especialment la regulació i el control per impedir la col·lisió d'interessos.

P71. Establirem l'**obligació del retiment de comptes a totes les entitats que gestionin diners públics**: resultats econòmics i en salut, transparència i informació de l'activitat, serveis, personal, pressupost i retribucions.

P72. Promourem, dins del sistema i els centres sanitaris, la **diferenciació dels costos i el finançament** d'assistència, salut pública, recerca i docència.

P73. Exercirem un **ferm control sobre les contractacions** a empreses externes.

P74. I tot això ho blindarem per llei, aprovant una nova **Llei de Salut de Catalunya** que inclourà els següents elements:

- a. Transparència en la gestió de recursos públics i obligació de retiment de comptes públic.
- b. Limitar les empreses privades no sanitàries a línies de serveis no sanitaris (neteja, seguretat, construcció)
- c. Codis ètics per als gestors i els i les professionals i una normativa clara sobre incompatibilitats durant i al final del seu exercici.
- d. Participació a diferents nivells de la ciutadania, dels usuaris i usuàries i del voluntariat.
- e. Participació dels i les professionals en la gestió dels centres.
- f. Desburocratització dels centres.
- g. Simplificació de l'administració sanitària, eliminant duplicitats.
- h. Priorització en el model d'atenció del principi de subsidiarietat.

3.2 GARANTIA DE SERVEIS PÚBLICS I D'IGUALTAT

La crisi i els governs de base identitària han deixat les polítiques socials i els serveis i prestacions públiques dirigides a les persones i famílies vulnerables en un pla polític residual. Menys inversió pública quan més necessària era, menys drets, més llistes d'espera i més pressió per a entitats socials i món local per suplir l'abandó de l'administració autonòmica i estatal.

La generació d'oportunitats vitals passa per millorar les capacitats de la població. L'enfocament de les nostres polítiques socials posaran més l'accent en desplegar recursos que millorin o igualin les oportunitats i les capacitats individuals de les persones. Un món molt més dinàmic, flexible i imprevisible requereix ciutadans i ciutadanes millor capacitats. Els governs

s'enfronten avui a la tasca, no només de proporcionar competències suficients, sinó d'assegurar que aquestes habilitats no es distribueixin de forma desigual i injusta. Hi ha una necessitat evident d'invertir en capital humà al llarg de la vida, en la millora de les capacitats i autonomia de les persones.

Com a societat, no ens podem permetre una infància limitada en oportunitats, no ens podem permetre una taxa elevada d'abandó o fracàs escolar, no ens podem permetre una joventut poc qualificada, sense destreses o capacitats que els permetin accedir i lluitar per un treball digne. No podem permetre l'emergència d'una classe social permanentment exclosa de l'ocupació ben remunerada i de les formes de compromís i cohesió social associades a ella. Coherent amb aquest èmfasi en la inversió en capacitats, plantejem l'exigència de pensar també en noves formes de redistribució de la riquesa. Des de l'esquerra no solament hem de reforçar la lluita per una fiscalitat progressiva i per polítiques redistributives i compensatòries. Hem de ser capaços de valorar la idoneïtat i impulsar intervencions prèvies al concurs de l'economia de mercat. En aquest sentit, les polítiques predistributives tenen un enorme potencial per atacar la desigualtat en la seva arrel. Des de les administracions públiques s'han de prioritzar polítiques encaminades a afavorir les accions dels agents socials, polítics i econòmics que influeixin de manera decisiva en la distribució de la riquesa. Les accions predistributives són intrínsecament preventives i actuen sobre les causes de la desigualtat més que sobre les seves conseqüències socials. Són polítiques que reforcen, per exemple, el paper dels sindicats i d'altres actors en les millores salarials, de pensions, de salaris mínims, de diferències salarials inacceptables, o de mínims vitals.

Avançarem en una nova concepció dels Serveis Socials basats en criteris d'universalitat, igualtat, redistribució, assistència, promoció, transformació i excel·lència, assegurant el seu correcte finançament per part de totes les administracions, passant d'un sistema centrat en les prestacions socials a uns serveis centrats en la persona, de garantia pública que respectin l'exercici de responsabilitat i llibertat individual. En aquest sentit, considerem absolutament necessària una millora de la coordinació amb la resta d'àmbits que configuren l'Estat del Benestar, per tal de construir una veritable atenció integrada intersectorial.

O1. SERVEIS SOCIALS D'ACCÉS UNIVERSAL PER AFRONTAR LES VELLES I NOVES DESIGUALTATS

Els darrers anys de crisi econòmica han posat a prova el sistema de serveis socials a Catalunya que ha viscut un augment exponencial de casos a atendre i una reducció de recursos econòmics i humans. S'està fent front no només a les tradicionals situacions d'exclusió, sinó també a nous riscos socials, noves situacions de desigualtat i nous col·lectius amb problemàtiques més complexes, en un context d'incompliment de les lleis aprovades pel Parlament de Catalunya i de voluntat de privatització dels serveis per part del Govern català. Cal avançar cap a una nova concepció dels serveis socials basada en criteris d'universalitat, igualtat, redistribució, assistència, promoció, transformació i excel·lència.

P1. Reformarem l'agència de protecció social i la convertirem en l'**Agència Serveis Socials** per tal de modernitzar la gestió i treballar en xarxa amb tots els dispositius de serveis socials.

P2. Posarem en marxa un **mapa dels Serveis Socials a Catalunya**, per tal de facilitar a la ciutadania el coneixement dels recursos als quals té dret.

P3. Donarem un nou impuls al **Consell General de Serveis Socials**, amb la participació dels i les professionals, entitats i ciutadania, per tal de modernitzar en un futur el nostre sistema de serveis socials i recuperarem el Consell d'Avaluació de Necessitats Socials previst a la Llei de Serveis Socials.

P4. Elaborarem el **Pla Estratègic de Serveis Socials 2018-2021**, que concreti l'actualització del sistema de serveis socials.

P5. Actualitzarem la **Cartera de Serveis Socials**, aprovant tots els instruments de planificació i qualitat a partir de l'avaluació de les necessitats actuals i futures.

P6. Millorarem l'atenció a la ciutadania, innovant en la gestió pública, la col·laboració entre professionals i invertint en el desenvolupament de la **història social compartida i la definició de la persona professional de referència**.

P7. Agilitarem la tramitació i promourem l'actualització dels **Contractes Programa amb les administracions locals**.

P8. Apostem per establir un model consensuat i estable de finançament. Per això buscarem un **pacte interinstitucional i polític que permeti introduir mesures de finançament** que garanteixin la sostenibilitat del sistema, en especial en aquells serveis que actualment presten els ajuntaments i consells comarcals.

P9. Prioritzarem **l'atenció i cures en l'entorn**. Per això és fonamental que els sistemes de serveis socials i sanitat augmentin la seva coordinació i donin una resposta eficient i eficaç, creant un veritable espai sociosanitari, promovent l'autonomia de les persones en el seu entorn de referència i responent al repte de la diversitat funcional.

P10. Impulsarem **programes pressupostats i avaluables per a l'aflorament d'ocupació submergida i la creació d'ocupació de qualitat** en l'àmbit dels serveis socials i l'economia de la cura, afavorint en aquest àmbit les fórmules de l'economia social i solidària i els serveis de proximitat amb enfocament comunitari, generadors d'ocupació vinculada al territori i a la sostenibilitat de la vida.

O2. PROMOCIÓ DE L'AUTONOMIA PERSONAL I L'ATENCIÓ A LES PERSONES EN SITUACIÓ DE DEPENDÈNCIA

La Llei de la Dependència de 2007 va establir un nou dret social, el dret subjectiu de les persones que no poden valdre's per elles mateixes a ser ateses pels poders públics. Una dècada després, Catalunya lidera el rànquing de Comunitats Autònomes on més problemes genera la seva aplicació i, a aquest ritme, es necessitarien 10 anys més per acabar amb l'actual llista

d'espera de més de 90.000 persones amb el dret reconegut (42%), tot i tenir places disponibles a residències i centres de dia.

Aquesta Llei suposa una triple oportunitat: de benestar social, d'ocupació i d'economia sostenible per al país i la societat i, és per això que, assumint les carències i els defectes en l'aplicació de la Llei, defensem que el seu desplegament i la seva aplicació no poden estar lligats a conjuntures ni voluntats polítiques, sinó que requereixen un finançament estable i una avaluació continuada per garantir i millorar l'atenció pública. Estem davant d'una necessitat real i una responsabilitat política i del conjunt de la ciutadania.

P11. Crearem el **Pacte Nacional per la Dependència a Catalunya**, amb la participació d'agents socials, entitats prestadores de serveis i usuaris i usuàries, encarregada de dissenyar una nova Llei Catalana de l'Autonomia Personal.

P12. Redactarem un **Pla Estratègic i plans operatius** on es determinin, amb base territorial, les necessitats de serveis i prestacions (places de residència, centre de dia, SAD, cuidadores, etc.). Aquests plans tindran molt present també la necessària creació de llocs de treball, de formació, etc. necessaris per al correcte desenvolupament del sistema.

P13. Crearem un **Pla de Xoc de la Dependència a Catalunya** per resoldre les llistes d'espera.

P14. Reduirem els **terminis de valoració i prestació efectiva** dels serveis i les prestacions de dependència, tal com han fet ja altres Comunitats Autònomes.

P15. Crearem un **sistema transparent** que justifiqui degudament la reducció del grau de dependència en la demanda de revaloracions.

P16. Desenvoluparem un **sistema d'informació centrat en l'usuari**, que permeti conèixer en cada moment la situació administrativa de la seva sol·licitud de dependència, així com el temps d'espera orientatiu per accedir a un recurs residencial.

P17. Assegurarem un **correcte finançament** als ens locals i altres actors del sistema pel que fa als serveis (SAD, etc.).

P18. Desenvoluparem **nous models residencials**, tant aquells que permeten la cura i l'atenció en la pròpia llar com els cooperatius i tutelats, per a persones amb dependència i persones amb discapacitat o malaltia mental.

P19. Revisarem la **figura de l'assistent personal**.

P20. Adequarem els serveis socials i sanitaris per donar qualitat de vida als anys amb un enfocament comunitari **d'atenció a la cronicitat i la dependència** que garanteixi una atenció integral i integrada, continuada i acreditada basada en les necessitats de les persones i famílies i pròxima al seu entorn.

P21. Obrirem un diàleg amb les entitats representants dels usuaris, treballadors i treballadores, professionals i gestors per compartir les reformes que calguin per **garantir el compliment de la Llei de Serveis Socials**.

P22. Farem un **Pla Especial d'incorporació de la dependència moderada i l'atenció a les persones en llista d'espera**, prioritzant les grans dependents per tal que puguin accedir a serveis i prestacions.

P23. Treballarem per aconseguir que el Govern central torni a fer de la dependència un pilar fonamental del nostre Estat de Benestar, **recuperant un finançament suficient que garanteixi el caràcter universal de la Llei**, i restableixi les cotitzacions a la seguretat social de les cuidadores no professionals.

3.3 UNA SOCIETAT ACCESSIBLE PER A TOTHOM

La igualtat d'oportunitats ens fa iguals en drets. El que incapacita les persones no és la seva discapacitat, sinó la societat, amb barreres físiques, comunicatives i socials. Volem continuar treballant des de tots els àmbits i conjuntament amb les organitzacions i entitats de persones amb discapacitat per aconseguir el reconeixement de tots els ciutadans i les ciutadanes, amb independència de les seves capacitats, i contribuir així a assolir una societat més justa, cohesionada, inclusiva i participativa.

Tot i els importants avenços normatius en matèria d'accessibilitat i no discriminació, avui encara es donen situacions de desigualtat d'oportunitats, marginació i exclusió que cal combatre. Des de les institucions i els poders públics cal garantir el principi d'igualtat de la ciutadania, consolidant una societat accessible a tothom i establint les bases perquè les persones tinguin les mateixes condicions per poder exercir els seus drets i les seves obligacions amb dignitat, autonomia i plenitud.

O1. PER UNA NOVA CULTURA DE LES CAPACITATS

Les persones han de ser valorades per les seves capacitats, per damunt de les seves limitacions, discapacitats i diversitats funcionals. Aquesta és la nostra premissa en la defensa d'una societat més integradora i socialment més justa: una nova cultura de les capacitats que faci valdre les capacitats individuals i promogui la defensa dels drets fonamentals i el respecte a la seva dignitat.

P1. Inclourem la **discapacitat com a vector transversal en totes les línies d'acció política**.

P2. Posarem en marxa **campanyes de sensibilització i conscienciació** per promoure la consideració de totes les persones com a ciutadans i ciutadanes de ple dret, el respecte per la diferència i l'acceptació de les persones amb discapacitat com a manifestació de la diversitat i la condició humana.

P3. Treballarem per a la **inclusió plena i efectiva de les persones amb discapacitat**, fugint dels conceptes d'assistencialisme, paternalisme, caritat i discrecionalitat.

P4. Promourem legislatius per l'assoliment de la **Convenció de les Nacions Unides sobre els Drets de les Persones amb Discapacitat** de 13 de desembre de 2006.

P5. Crearem un **canal d'informació i difusió de tots els suports i recursos existents** a l'abast de les persones amb discapacitat.

02. EL DRET A L'ACCESSIBILITAT, UN DRET ESSENCIAL PER DESENVOLUPAR UNA VIDA INDEPENDENT I AUTÒNOMA

L'accessibilitat és el principi general que garanteix que les persones amb discapacitat o mobilitat reduïda puguin viure de forma independent i participar plenament en tots els àmbits de la vida quotidiana. És l'instrument que permet fer efectiva la igualtat d'oportunitats com a ciutadans i ciutadanes de ple dret. Calen estratègies transversals que contemplin aquest principi en tots els seus àmbits d'actuació i la consolidació d'un marc normatiu que ens permeti avançar cap a la plena autonomia de les persones.

P6. Desenvoluparem la **Llei 13/2014 d'Accessibilitat**, que estableix les condicions mínimes per tal que els espais públics, els serveis, els transports i les comunicacions s'adaptin a les persones amb discapacitat, i vetllarem pel **compliment de la normativa vigent d'accessibilitat en l'àmbit local**, facilitant els recursos necessaris per a la seva implantació.

P7. Actualitzarem el **codi d'accessibilitat** a partir del diàleg amb les entitats del moviment associatiu de la discapacitat.

P8. Crearem un **Fons per a l'Accessibilitat Universal Catalana** per tal de finançar programes i actuacions en obres públiques, infraestructures, noves tecnologies i societat de la informació.

P9. Promourem el **compliment de la Llei 17/2010, de 3 de juny, de la llengua de signes catalana**.

3.4 POLÍTIQUES D'INCLUSIÓ SOCIAL PER ATENDRE ELS COL·LECTIUS MÉS DESAFAVORITS I PREVENIR SITUACIONS DE VULNERABILITAT

Les polítiques d'inclusió social dels pròxims anys han d'abordar el repte de l'augment de les desigualtats socials i la cronificació de la pobresa. La pobresa a Catalunya és un problema que compromet el creixement econòmic i la cohesió social. S'han de crear les condicions propícies per a un tipus de creixement més intel·ligent, igualitari, sostenible i integrador, orientat a reforçar l'ocupació i la cohesió social i territorial.

La crisi econòmica ha donat lloc a un augment del risc de pobresa que afecta més del 20% de la població a Catalunya. Des de l'any 2008, el nostre país pateix una crisi econòmica que ha impactat, i ho continua fent, de manera dramàtica en milers de catalans i catalanes. En aquests

moments són més d'un milió i mig de ciutadans i ciutadanes que es troben en risc de pobresa i d'aquest 465.200 tenen una privació material severa, és a dir, que no poden pagar les factures domèstiques, mantenir la llar calenta o menjar proteïna de manera regular. Les principals causes de les noves desigualtats tenen un component estructural. L'atur és el 17,7% de la població activa i el de llarga durada, en només 7 anys, s'ha multiplicat per 3, la precarietat laboral ha crescut, la política fiscal és insuficient per reequilibrar els dèficits del sistema de protecció social i conseqüentment, la taxa de risc de pobresa se situa en el 20,9%.

Determinats col·lectius estan més exposats al risc de pobresa per manca d'ocupació, baix nivell formatiu, llars amb fills, especialment llars monoparentals, persones amb problemes de salut i dependència. La cronificació de la pobresa està augmentat per les escasses oportunitats de millora i la transmissió generacional de la pobresa està afectant infants i joves i a les seves oportunitats de futur. L'augment de la nova pobresa no amaga la persistència de situacions d'extrema pobresa que requereixen noves formes d'intervenció basades en la innovació social.

Davant d'això, cal enfortir les polítiques d'inclusió social amb l'objectiu de reduir les taxes de pobresa i combatre les desigualtats per generar més quotes de benestar i igualtats d'oportunitats.

L'estratègia de lluita contra la pobresa cal enfocar-la de forma multidimensional, a través d'una estratègia transversal, participada per tots els agents socials i la iniciativa social, que actuï sobre les causes i plantegi actuacions d'alt impacte social. Calen mesures de resposta immediata dirigides a les persones que pateixen situacions greus de pobresa, situacions de clar desavantatge econòmic i social respecte a la resta de persones del seu entorn. Alhora, aquestes mesures no poden substituir actuacions ni estratègies estructurals que responguin a la complexitat i a les causes múltiples de les situacions de pobresa i vulnerabilitat.

L'actual sistema de protecció social s'ha de revisar per determinar les modificacions que s'haurien de dur a terme per millorar la resposta a la ciutadania i optimitzar els recursos disponibles. S'han de prioritzar les accions a emprendre, però sobretot cal una harmonització millor dels serveis i les prestacions existents i una gestió més àgil, pròxima i eficient, fonamentada en una informació comuna, fiable, actualitzada i accessible per abordar la lluita contra la pobresa des de tots els seus àmbits d'actuació.

O1. CAP A UN MODEL SOCIAL BASAT EN LA GARANTIA DE RENDES

La Llei de Renda Garantida de ciutadana s'ha de convertir en el motor de les polítiques d'inclusió social i laboral, assegurant uns ingressos mínims vitals, per a aquelles persones que no troben alternativa en el mercat de treball ni en els sistemes de protecció social, i uns itineraris d'inserció social i laboral, per poder exercir el més aviat possible el dret al treball.

P1. Desplegarem la **Llei 14/2017 de Renda Garantida** a partir de l'avaluació de la seva posada en marxa assegurant els mecanismes de gestió necessaris per a la seva efectiva aplicació i desenvolupament.

P2. Garantirem la **dotació tècnica i econòmica suficient** per complir els objectius previstos a la Llei.

P3. Assegurarem la coordinació entre el Servei d'Ocupació de Catalunya i els serveis locals d'ocupació i serveis socials, així com amb les entitats d'iniciativa social, per a la **realització dels plans laborals i plans d'inclusió previstos a la Llei**.

P4. Augmentarem el **finançament als serveis socials bàsics a través del Contracte Programa** per incrementar les actuacions en matèria d'inclusió social a escala local.

P5. Revisarem la **cartera de prestacions econòmiques de caràcter social** per optimitzar la complementarietat amb el sistema de renda garantida.

P6. Posarem en marxa els **mecanismes de seguiment i avaluació** de l'aplicació de la Llei especialment per millorar la coordinació amb el món local.

02. CONTRA LA POBRESA ENERGÈTICA, GARANTIM L'ACCÉS A L'ENERGIA

Viure a les fosques, amb fred, sense rentadora o nevera són les conseqüències més evidents i sagnants de la incapacitat de pagar uns preus molt elevats de l'energia en una societat on la pobresa severa encara continua present i on l'atur de llarga durada deixa sense ingressos o ingressos ben escassos a un important nombre de famílies i persones grans soles. És un problema que cal abordar des de diferents administracions i incidint en la capacitat de fixar el preu, amb l'ampliació de la cobertura del bo social i també amb actuacions en l'àmbit de Catalunya i dels municipis. Mentre no es faci un abordatge integral que incideixi en els preus de l'energia i l'establiment d'un bo social efectiu, cal articular mesures que contribueixin a facilitar l'accés a l'energia.

P7. Crearem un **fons per al finançament del deute energètic de les famílies**, mitjançant l'acord amb les empreses subministradores, les administracions públiques i les aportacions de la iniciativa social per al compliment de la Llei 24/2015, per tal d'afrontar el deute dels ciutadans i les ciutadanes amb les companyies subministradores.

P8. Millorarem els **protocols de coordinació entre administracions i amb les companyies subministradores** per evitar els talls de subministraments.

P9. Impulsarem un **programa marc d'eficiència energètica** adreçat a famílies en risc d'exclusió energètica per millorar l'estalvi energètic als domicilis.

P10. Promourem la **formació i sensibilització sobre el consum sostenible** d'energia.

P11. Impulsarem la **creació d'oficines locals d'atenció** a les situacions de pobresa energètica.

03. L'HABITATGE, UNA NECESSITAT BÀSICA IMPRESCINDIBLE PER VIURE AMB DIGNITAT

La disminució de les desigualtats sense abordar el problema estructural que suposa l'accés i el manteniment de l'habitatge no serà possible. Conscients i preocupats perquè l'absència d'habitatge o habitatge precari dinamita sense remei la igualtat d'oportunitats, la política pública d'habitatge, especialment l'habitatge de lloguer disponible i accessible, serà prioritària.

P12. Davant el risc de pèrdua d'habitatge, augmentarem el **parc públic d'habitatge de lloguer**, en col·laboració amb les administracions locals i entitats d'iniciativa social **a preus assequibles i estables**.

P13. Assegurarem la **dotació econòmica dels programes d'ajut al lloguer** d'acord amb l'augment de la demanda.

P14. Impulsarem, amb la col·laboració del món local, un **programa d'habitatge d'emergència i d'inclusió social**.

P15. Crearem un **programa de mediació per a l'habitatge amb l'administració de justícia** i els grans tenidors, per tal d'evitar els desnonaments i lluitar contra l'ocupació il·legal.

P16. Elaborarem **estratègia per l'erradicació del sensellarisme** que impulsi nous models a Catalunya, per oferir habitatge estable a les persones sense llar, millorar l'accés als serveis i les prestacions de les persones que viuen al carrer i augmentar els recursos destinats a la prevenció dels processos d'exclusió abans que les persones es trobin sense llar.

O4. ESTRATÈGIA GLOBAL: PACTE PER LA LLUITA CONTRA LA POBRESA I L'EXCLUSIÓ SOCIAL

La recuperació desigual i la manca d'estratègia i acció dels darrers governs a Catalunya i el conjunt d'Espanya ha deixat desemparats els ciutadans i les ciutadanes més vulnerables. Acords unànimes i grans pronunciaments que no han anat enlloc, sense complicitat amb els serveis socials bàsics, sense treball en xarxa, debilitant les entitats socials i retrocedint al model de beneficència que crèiem superat. Prioritzarem d'una vegada la lluita contra les desigualtats amb lideratge, anàlisis rigoroses i treball en xarxa, entenent el treball en aquesta matèria responsabilitat de tot el govern i la millor inversió social que podem fer.

P17. Elaborarem el **Pla per a la Inclusió i la Cohesió Social a Catalunya** amb una durada de quatre anys. El Pla recollirà les estratègies globals d'inclusió activa que combinin mesures orientades als mercats de treball inclusius, l'accés als serveis de l'Estat del Benestar de qualitat i uns ingressos mínims adequats. Anirà acompanyat d'un compromís econòmic que serà revisat segons l'evolució dels indicadors. El pla s'analitzarà anualment amb un informe d'impacte social i s'acompanyarà de mesures d'aplicació immediata per a combatre les desigualtats socials.

P18. Durem a terme un **diagnòstic de situació, avaluació i impacte de les mesures i polítiques les públiques de la Generalitat en la lluita contra les desigualtats i pel desenvolupament sostenible**. Presentarem anualment un **informe del progrés social de Catalunya** basat en indicadors socials i ambientals, de risc de pobresa i exclusió social i de qualitat de vida, benestar de la ciutadania i desenvolupament sostenible.

P19. Crearem una **Comissió interadministrativa**, presidida pel Govern i formada per una representació de totes les administracions que gestionen recursos públics en matèria d'inclusió social i laboral, que elaborarà propostes al projecte de Pla per a la Inclusió i la Cohesió Social, recollint les directrius d'intervenció de les diferents administracions.

P20. Farem anualment un **debat al Parlament per avaluar**, mitjançant l'informe del progrés social, **l'impacte de les polítiques públiques** de la Generalitat en l'estat de la inclusió social, el benestar de la ciutadania i el desenvolupament sostenible.

P21. Donarem un veritable **impuls a la comissió creada amb motiu del seguiment de les resolucions del ple extraordinari de pobresa del Parlament de Catalunya**, convertint-la en un òrgan de diàleg, coordinació i avaluació dels avenços en matèria de lluita contra la pobresa i l'exclusió social, amb la participació dels grups parlamentaris, les administracions i les entitats socials i professionals del sector. Establint una calendarització de les accions i concretant la dotació econòmica per fer-les realitat

O5. MÉS I MILLORS OPORTUNITATS PER ALS INFANTS I ELS I LES JOVES

La pobresa infantil s'enquista i creix la desigualtat entre els menors de famílies pobres i benestants. La infància en situació de pobresa severa a Catalunya ha augmentat un 23% entre 2013 i 2015; el 29,4% dels menors de 18 anys es troben en risc de pobresa. Infants i joves són les principals víctimes de la crisi des d'una doble vessant: en primer lloc, la pobresa i privació material ha crescut especialment entre aquests col·lectius i, en segon lloc, han estat també els més afectats per la disminució de serveis i prestacions públiques. Els importants dèficits d'escola bressol, beques menjador, atenció a la diversitat i especials dificultats en l'entorn escolar, d'atenció a la salut mental... són mancances que han passat i passaran factura per tota la trajectòria vital d'aquesta generació. És inadmissible.

P22. **Combatrem la pobresa infantil amb una estratègia d'actuació integral** que abordi el fenomen en tots els seus aspectes: educatiu, de lleure, social, de salut, relacional, emocional i psicològic. Cal sumar esforços amb tots els actors públics i privats compromesos amb la pobresa infantil i liderar les actuacions per assegurar que arribin a tot el territori.

P23. Impulsarem els **programes adreçats a millorar les oportunitats dels joves en l'àmbit formatiu i laboral**, amb especial incidència en la reducció de la taxa d'abandonament escolar i l'increment del número de joves amb estudis secundaris com a complement dels programes de garantia juvenil, assegurant l'oferta a tot el territori i desplegant un pla d'actuació integral que abordi també el desenvolupament del talent personal i de les capacitats relacionals i els vincles amb la comunitat.

O6. EL DRET A L'ALIMENTACIÓ ÉS INHERENT A LA DIGNITAT HUMANA

Garantir l'accés a una alimentació adequada és responsabilitat de les administracions públiques. La Renda Garantida de Ciutadania ha de permetre que les famílies siguin autònomes en aquesta matèria i, allà on no s'arribi i en estreta col·laboració amb la xarxa d'entitats que tenen una experiència, farem possible la cobertura d'aquest dret. Alhora, el treball contra l'alimentació conscient i la lluita contra el malbaratament també formaran part d'aquesta actuació.

P24. Per assegurar el dret a una alimentació adequada en cada etapa de la vida impulsarem una **estratègia pel dret alimentari** que englobi el conjunt d'accions adreçades a garantir l'alimentació i a millorar els hàbits alimentaris.

P25. Revisarem els **criteris per a l'atorgament de beques de menjador escolar**, per assolir que arribin al 100% dels infants que es trobin dins el llindar de pobresa i estendrem les beques menjador a tots els nivells d'educació obligatòria, assegurant també l'alimentació durant els períodes no escolars. Recuperarem el protocol de detecció i abordatge de la malnutrició infantil tal com indica el Pacte per la Infància a Catalunya.

P26. Impulsarem els **centres de distribució comarcals** d'aliments i mesures per l'aprofitament dels excedents alimentaris, en col·laboració amb la iniciativa social i les administracions locals.

P27. Elaborarem un **Pla Nacional de lluita contra el malbaratament alimentari**, per establir les accions pertinents per tal d'incentivar i mobilitzar els actors implicats en la lluita contra el malbaratament d'aliments i incentivar l'aprofitament de l'excedent alimentari.

07. COHESIÓ SOCIAL I TERRITORIAL EN LA LLUITA CONTRA LES DESIGUALTATS

Governos de proximitat, garants de la cohesió social i territorial, que actuen contra les conseqüències de les grans desigualtats derivades de la crisi des de la primera línia d'acció. Defensem la capacitat dels ajuntaments per donar una primera resposta a les necessitats de la ciutadania, a partir de polítiques locals que ofereixen serveis que han de formar part de l'estratègia que tenim com a país de disminuir les desigualtats.

P28. Donarem un **nou impuls als Plans Locals d'Inclusió** com a instruments per assegurar la cohesió social i l'equitat a tot el territori, atenent la diversitat social i territorial del país.

08. CONTRA LA DISCRIMINACIÓ, L'ESTIGMA I EL REBUIG SOCIAL A LA POBRESA

La pobresa moltes vegades es viu en silenci. Moltes famílies no acudeixen als serveis socials per vergonya. Socialment la dreta i l'individualisme acèrrim han volgut fer creure al conjunt de la ciutadania que es tracta d'un fenomen individual, de perdedors, que han fet males eleccions en algun moment de la seva vida o que simplement no volen treballar. La pobresa és un producte del nostre sistema econòmic col·lectiu i la seva mitigació ha de ser també col·lectiva.

P29. Elaborarem una **estratègia de lluita contra l'estigma que pateixen les persones en situació de pobresa i exclusió social**, per motius econòmics, de salut, salut mental, discapacitat o vinculats al seu origen i procedència.

P30. Impulsarem el **mecenatge en l'àmbit social**, per tal d'assolir majors aportacions que contribueixin al finançament d'iniciatives socials.

P31. Inclourem, a les **convocatòries de subvencions**, aquells projectes adreçats a lluitar contra l'estigma, la discriminació, els prejudicis i els estereotips socials i culturals.

3.5 HABITATGE ASSEQUIBLE EN BARRIS AMB QUALITAT DE VIDA

L'esclat de la bombolla immobiliària va posar en evidència les limitacions d'un sistema de promoció de l'accés a l'habitatge basat en la inversió especulativa, el crèdit temerari i el consum indiscriminat de sòl. Barris de tota la vida en crisi, buidant-se i afeblint els llaços comunitaris, per la marxa de veïns i veïnes als flamants blocs d'habitatges construïts a les noves perifèries de les nostres ciutats, atur produït per la crisi de la construcció centrada en l'obra nova, amb la corresponent pèrdua de solvència de moltes famílies endeutades, que ha comportat desnonaments i pisos buits, retroalimentant els processos de crisi dels nostres barris...

En aquest context, l'arribada de CiU (PdCat) i ERC al Govern de la Generalitat va suposar l'aturada total de la intervenció pública en el camp de l'habitatge. Es va trencar el clima de concertació amb l'administració local que els Governadors Maragall i Montilla havien bastit, a través del Pacte Nacional per a l'Habitatge, la Llei pel Dret a l'Habitatge, la Llei de Barris i el cofinançament de la xarxa d'oficines locals d'habitatge. La Generalitat es va retirar de les polítiques públiques d'habitatge, deixant sols els ajuntaments: es va hibernar la Llei de Barris, es va reduir fins al ridícul el suport a les oficines locals d'habitatge, es van anul·lar les subvencions a la rehabilitació, es va deixar de construir habitatge de protecció oficial, no es van dissenyar respostes a l'emergència habitacional i es van obviar els instruments que donava la Llei d'habitatge per combatre el problema dels pisos buits.

La tensió social acumulada, sense resposta dels governs de dretes de Catalunya i Espanya, va afavorir l'explosió de la contestació ciutadana, articulada a través de les plataformes de persones afectades. La pressió va tenir resultats positius, posant sobre la taula la realitat de l'emergència habitacional, però també va provocar una reflexió atropellada sobre com transformar les maneres públiques de promoure el dret a l'habitatge i una certa política de titular i gran declaració per part de la Generalitat, a remolc dels moviments socials. En canvi, les alcaldesses i els alcaldes socialistes han fet un pas endavant i s'han compromès en la recerca de solucions, posant gestió i acompanyament on abans hi havia recursos econòmics, prioritzant polítiques atentes a les necessitats de la gent per sobre d'altres, evidenciant que amb la Llei pel Dret a l'Habitatge del 2007 es podien fer moltes més coses de les que s'estaven fent.

En aquest context de crisi i inacció del Govern català, el nostre jovent ha estat molts anys sense poder construir un projecte propi: les dificultats econòmiques, la precarietat i l'absència de polítiques públiques de suport a l'emancipació dels i les joves, i dels no tan joves, ha fet molt difícil poder fer passos endavant en els projectes vitals, impactant en les taxes de natalitat i posant en risc, a mitjà termini, la viabilitat del sistema de pensions. Ara que els sacrificis suportats per la ciutadania comencen a tenir un possible final, quan les polítiques d'estímul del Banc Central Europeu comencen a donar els seus fruits, comencen a millorar les taxes d'ocupació i més joves podrien accedir a un habitatge, observem com els preus, especialment en el sector del lloguer, s'incrementen fins a ser sovint inaccessibles.

Des del PSC creiem que cal recuperar la iniciativa pública de la Generalitat en el camp de l'habitatge i la dignificació dels barris, reconstruint la concertació entre administracions i promovent una política pública integral que doni resposta a les necessitats de la ciutadania i sigui coherent amb la realitat del nostre parc edificat.

O1. EL SERVEI CATALÀ D'HABITATGE, RECUPEREM LA INICIATIVA PÚBLICA

Volem defensar el dret a l'habitatge posant en marxa per primera vegada al país una infraestructura pública de resposta estable a aquest dret. Així doncs, volem constituir el Servei Català d'Habitatge, liderat pel Govern de Catalunya i en concertació amb les administracions locals i el tercer sector.

P1. Posarem en marxa el Servei Català d'Habitatge (SCH) a través d'una llei específica on es determinarà el catàleg de serveis oferts. El SCH es desplegarà amb esperit de concertació amb les diputacions i els ajuntaments i l'integraran instruments ara dispersos de la mateixa Generalitat (Agència Catalana de l'Habitatge, INCASOL) i de les altres administracions.

P2. Destinarem la recaptació de **l'impost de pisos buits a inversions del SCH** als municipis on es localitzin els pisos objecte de recàrrec.

P3. Transformarem, d'acord amb el món local, les oficines locals i/o comarcals d'habitatge en **l'estructura bàsica de relació amb la ciutadania del SCH** i n'enfortirem les funcions i capacitats per donar resposta a les situacions de més vulnerabilitat lligades al dret a l'habitatge:

- 3.1 Integrarem a les OLH un servei estable **d'intermediació en deutes** de l'habitatge, fusionant els diversos serveis ara operats per diverses administracions.
- 3.2 Posarem en marxa, a través de les OLH, un **servei estable de mediació extrajudicial per casos d'impagament del lloguer**, que gestionarà també els ajuts als llogaters i donarà garanties als propietaris. Cal reduir a la mínima expressió els desnonaments judicials per impagament del lloguer.
- 3.3 Les OLH seran oficines de lluita **contra la pobresa energètica**, funcionant com a finestreta única d'ajuts i com a **servei de mediació de segona oportunitat** per deutes de bona fe amb les companyies subministradores. El servei buscarà acords, gestionarà ajuts i desenvoluparà intervencions per millorar l'eficiència energètica dels habitatges, evitant en tot cas, el tall del subministrament.

P4. Impulsarem des del SCH respostes públiques estructurals per **generar més oferta de lloguer assequible**:

- 4.1 Impulsarem que el SCH pugui exercir el **dret de tempteig i retracte a les promocions d'HPO de venda ja en ús**, per canviar el règim a lloguer en un màxim del 25% dels habitatges de cada promoció en aquells barris amb demanda acreditada, prioritzant aquesta via per davant de l'adquisició d'habitatges d'entitats financeres.
- 4.2 Impulsarem que el SCH generi **noves promocions d'habitatge de lloguer protegit** en aquells municipis amb demanda acreditada, prioritzant els acords amb el tercer sector

per afavorir la consolidació d'un sector professionalitzat de l'habitatge protegit de lloguer.

- 4.3 Promourem des del SCH **campanyes intensives de comunicació**, destinades a propietaris d'habitatge buit en zones amb demanda acreditada, perquè els cedeixin a preus taxats a canvi de la seva rehabilitació (si s'escau) i amb garantia de cobrament de la renda, a les Borses de Lloguer Assequible gestionades per les OLH.
- 4.4 Promourem que tot **ajut públic a la rehabilitació** rebut per propietaris d'habitatges buits impliqui, a canvi, la posada a disposició d'aquest habitatge a través de les Borses de Lloguer Assequible del SCH.
- 4.5 La Generalitat promourà, de forma compartida amb el tercer sector, una xarxa d'albergs per donar resposta a l'emergència habitacional, repartida de forma equilibrada per tot el territori, en sòls qualificats d'equipament públic cedits pels municipis.
- 4.6 Promourem una **nova legislació urbanística** que garanteixi que a les àrees de forta demanda acreditada d'habitatge, les reserves obligatòries de sòl per habitatge de protecció oficial en els nous desenvolupaments urbanístics es destinin en la seva totalitat a la construcció d'habitatges en règim de lloguer social i lloguer assequible.
- 4.7 Promourem les **modificacions en la legislació vigent per tal de garantir que, en les àrees de forta demanda residencial acreditada, qualsevol promoció pública d'habitatge es destinarà a lloguer social i lloguer assequible**, sempre que no sigui construïda per raons de regeneració urbana. Així mateix, els habitatges públics restaran afectes al patrimoni públic del sòl i l'habitatge durant tota la seva vida útil.

O2. UNA LLEI DE BARRIS 2.0 PER A LA REHABILITACIÓ I L'EFICIÈNCIA ENERGÈTICA D'HABITATGES

Les primeres lleis de barris posades en marxa pels Govern de Maragall i Montilla del 2004 al 2010 es van desplegar donant suport a intervencions en 147 barris de tot Catalunya, en complicitat amb els governs municipals. Era una llei que permetia destinar 200 milions d'euros anuals d'inversió, en què la Generalitat aportava el 50%, per aconseguir espais públics de qualitat, bons equipaments i fomentar la rehabilitació d'habitatges promoguda per les comunitats de propietaris mitjançant subvencions.

L'arribada al Govern de la Generalitat de CiU, després Junts pel Sí, va representar l'aturada de la llei i, el que és pitjor, l'aturada del compromís d'inversió i suport als barris que pateixen més dificultats. Barris que, a més, durant aquests anys han estat especialment castigats per l'atur i la precarietat laboral, les retallades en sanitat i educació, les execucions hipotecàries, els desnonaments, els pisos buits amb risc d'ocupació...

Barris ben connectats amb transport públic, amb bones dotacions d'equipaments i espai públic, però penalitzats per unes edificacions amb baixa eficiència energètica, dificultats d'accessibilitat per no tenir ascensors i sovint estigmatitzats per la seva evolució recent. Això fa que molts dels seus habitatges estiguin buits, en propietat d'entitats financeres o de particulars, dificultant encara més la cohesió d'aquests barris.

Per altra banda, no podem oblidar que els acords de París, signats per la Unió Europea, fixen uns objectius de reducció de consum energètic al sector difús de l'edificació. El Parlament de Catalunya ha aprovat recentment la Llei de Canvi Climàtic que, a proposta socialista, fixa que cal arribar als estàndards de renovació energètica que ens reclamen els nous compromisos internacionals: 50.000 habitatges/any a Catalunya, molt lluny del ritme actual. El sector de la rehabilitació és, a més, un jaciment d'ocupació clau per contribuir a la recuperació econòmica de moltes famílies.

P5. Aprovarem la Llei de Barris 2.0. A diferència de la primera Llei de Barris, que invertia diners públics sobretot en obra pública (espais públics i equipaments), la 2.0. finançarà els ajuntaments amb un **Fons Reemborsable de 200 milions d'euros anuals**, perquè aquests rehabilitin 25.000 habitatges/any mitjançant Àrees de Rehabilitació en barris on faci falta. S'utilitzarà el mecanisme urbanístic de les Àrees de Conservació i Rehabilitació, existent a Catalunya des de la Llei pel Dret a l'Habitatge aprovada el 2007 pel Govern Montilla, que permet delimitar àmbits de rehabilitació prioritària i declara la utilitat pública de les obres. L'administració dinamitzarà la rehabilitació i els propietaris ho podran pagar mensualment en 5 o 10 anys.

- 5.1 S'articularan **ajuts reemborsables** per a aquelles persones propietàries residents a les àrees de rehabilitació que, si no poden pagar la quota mensual, podran rebre un avançament del cost de l'obra que s'inscriurà al registre de la propietat com una càrrega que s'aixecarà en el moment que hi hagi la transmissió de l'habitatge.
- 5.2 En coherència amb la mesura 4.4, les persones propietàries d'habitatges que tinguin **l'habitatge buit o en lloguer** i que escullin la modalitat de pagament fraccionat, a canvi, hauran de mantenir l'habitatge en lloguer durant el termini del fraccionament i traspassar-ne la gestió a les borses locals de lloguer. Si aquests habitatges estan en mal estat, es podrà incloure la rehabilitació interior de l'habitatge en les obres globals, assumint-ne el cost el propietari, però amb la possibilitat de fraccionament sempre que l'habitatge passi a oferir-se en lloguer a través de la borsa local. Es calcula que la intervenció en els primers 46.000 habitatges podria fer aflorar al voltant de 7.000 habitatges al mercat de lloguer de preu taxat.
- 5.3 En virtut del que defineix la Llei de l'Habitatge pel que fa a les Àrees de Conservació i Rehabilitació, **els pisos de persones no físiques hauran de posar-se en lloguer si es mantenen buits** un cop l'edifici estigui rehabilitat, podent utilitzar els serveis de l'oficina local d'habitatge amb aquesta finalitat. La Generalitat promourà convenis conjunts amb les entitats financeres i els ens locals a fi i efecte que aquest procediment sigui acordat.
- 5.4 La Generalitat incrementarà el **suport econòmic a les Oficines Locals d'Habitatge**, en el marc de l'impuls al Servei Català d'Habitatge, perquè puguin ser els gestors d'aquests serveis de regeneració urbana.

03. FACILITEM L'ACCÉS A L'HABITATGE, CONTRA L'OKUPACIÓ

El recurs a l'execució hipotecària davant els impagaments de les hipoteques ha provocat que una part significativa del parc d'habitatges hagi acabat en molt poc temps en mans d'entitats

financeres, sense que aquestes hagin estat capaces de dotar-se d'estructures de gestió d'aquest parc ni hagin orientat la gestió cap al lloguer. El resultat és un parc buit, concentrat en certs barris, que ha estat objecte d'ocupació per part de diversos perfils.

Per una banda, persones que ho han perdut tot per culpa de la crisi econòmica, incloent-hi la propietat d'habitatges que tenien hipotecats. Davant la urgència de trobar un sostre, amb uns serveis socials municipals sense suport de la Generalitat ni de l'Estat, sense xarxa familiar ni arrelament a les seves ciutats, han optat per retornar a l'habitatge del qual havien estat desnonats o un altre proper. Aquests habitatges, donada la precarietat de la seva ocupació, tenen el risc d'esdevenir amb rapidesa infrahabitatge, impactant en la salut de les persones que els habiten. D'altra banda, persones nouvingudes que inicien el seu procés d'integració a les nostres ciutats en precari, ocupant habitatges com a primer estadi, enganyades per màfies organitzades que estan traient profit de la situació d'abandonament d'aquests habitatges. I, finalment, una minoria de perfils delinqüencials que troben en els habitatges buits nous espais on exercir la seva activitat delictiva, sovint vinculada al tràfic de drogues o d'objectes robats, o que directament usurpen la propietat d'habitatges de particulars, provocant forta alarma social i greus problemes de convivència als barris que volem rehabilitar i dotar de qualitat de vida.

P6. Aprovarem una estratègia interdepartamental d'abordatge del fenomen de l'ocupació sense títol habilitant:

- 6.1 La Generalitat elaborarà, en col·laboració amb els ajuntaments del país, un **cens d'habitatges ocupats**, identificant els perfils dels ocupants, les qualitats dels habitatges i els propietaris d'aquests.
- 6.2 En els casos d'ocupants sense títol habilitant en situació de vulnerabilitat que acreditin arrelament al municipi, quan no hi hagi problemes de convivència i ocupin habitatges de grans tenidors, s'impulsarà que cedeixin l'habitatge a la Generalitat i es dissenyarà, en col·laboració amb els municipis, un **programa d'inserció laboral i residencial** personalitzat. En aquests casos, es podrà regularitzar la seva situació habitacional mitjançant un contracte de lloguer social, d'acord amb el Reglament de regularització de situacions residencials sense títol que se'n deriva de la Llei 4/2016.
- 6.3 S'enfortiran els **mecanismes d'intervenció** dels Mossos d'Esquadra per casos d'ocupacions generadores de conflicte convivencial, delictives o mafioses, revisant els protocols i dotant de més mitjans i unitats especialitzades.
- 6.4 Es crearà la figura del **pis en custòdia**, un registre gestionat per Mossos d'Esquadra al qual podran acudir aquells propietaris residents, que per raons personals o professionals deixin el pis buit un màxim de 18 mesos. En aquests casos, la inscripció en aquest registre dotarà de mecanismes de prova els Mossos en casos d'ocupacions no consentides de l'habitatge, reforçant la seva capacitat d'intervenció.
- 6.5 El Servei Català d'Habitatge oferirà, dins la seva cartera de serveis, **assessorament legal** als particulars que hagin vist la seva propietat usurpada.

04. UNA POLÍTICA D'HABITATGE AL SERVEI DE LA CIUTADANIA: RECURSOS I MARC LEGAL

Des de la Ley de Liberalización del suelo l'any 1998 fins a la reforma en solitari de la Ley de Arrendamientos Urbanos del 2013, el rescat bancari i les reformes del sistema financer des del 2008, les modificacions tributàries en les deduccions fiscals, la Reforma Laboral aprovada el 2012 amb el suport de CiU, la complaença amb les entitats bancàries en la reforma de la Ley Hipotecaria en tràmit i la reducció dels recursos econòmics destinats a polítiques d'habitatge, entre d'altres, són el paradigma de l'erràtica política dels governs del PP dels darrers anys.

A aquest despropòsit normatiu de caràcter estatal, cal afegir la ineficiència dels governs de CiU a Catalunya (Junts pel Sí amb ERC) que, tot i tenir la competència exclusiva en matèria d'habitatge, n'han reduït el pressupost més del 50% des del 2010 i han estat incapaços de dissenyar i desenvolupar polítiques públiques que garanteixin el dret efectiu a l'habitatge digne i consolidin oportunitats de futur per als ciutadans i les ciutadanes.

La col·laboració i coordinació amb el Govern de l'Estat són imprescindibles per tirar endavant una política d'habitatge al servei de la ciutadania, i per això:

P7. Exigirem que el Govern de l'Estat disposi la **dotació pressupostària suficient**, en matèria d'habitatge, per tal que les comunitats autònomes amb la competència transferida puguin desenvolupar les polítiques públiques d'habitatge amb plenes garanties. En aquest sentit, exigirem que **el Plan Nacional de Vivienda**, dotat en els pressupostos generals de l'Estat de 2017, amb 466 milions d'euros, recuperi els nivells d'inversió del 2011 (1.126 milions d'euros) que hi havia abans de l'entrada del Partit Popular en el Govern.

P8. Impulsarem la **modificació de la LAU al Congrés dels Diputats**, per tal de revertir la reducció de termini en els contractes de lloguer i recuperar el termini de 5 anys, així com per tal de fixar els mecanismes que permetin regular els preus del mercat de lloguer i evitar així els increments desproporcionats.

3.6 ATENCIÓ DE LES NECESSITATS CANVIANTS AL LLARG DE LA VIDA

La perspectiva de trajectòries vitals permet identificar la interconnexió dels riscos i necessitats socials a través des de la primera infància, a l'educació obligatòria, la formació, la vida familiar i la vellesa. Adoptar una perspectiva de cicle vital en les nostres polítiques permet identificar millor els moments clau de la vida i dirigir la nostra atenció. Ens referim especialment a les diferents transicions des que naixem, de l'embaràs a la maternitat/paternitat, des de la infància a la joventut i la formació, des de la joventut a la vida laboral, i des de la vida laboral a la jubilació i a la vellesa. Totes elles són etapes de la vida d'enorme transcendència per al benestar, en les quals apareixen riscos que limiten el potencial i la capacitat de les persones.

La perspectiva de trajectòries vitals ens porta a parlar també de solidaritat intergeneracional. Preservar la justícia intergeneracional no és solament un fi desitjable en si mateix. És la millor forma de comprometre a les noves generacions amb un sistema de reciprocitat en el qual s'apuntala el nostre Estat del Benestar. La solidaritat ben entesa ha de donar-se envers totes les etapes de la vida, tant per aquells que descansen ara d'una vida laboral passada, com per

aquells que tenen tota la vida per davant. Hem de ser capaços de repartir millor tant la càrrega fiscal que suposa el nostre Estat del Benestar com els beneficis d'aquesta protecció social. Des del progressisme, cal conscienciar i actuar davant aquesta necessitat amb determinació.

Des de l'Administració és necessari desenvolupar unes polítiques familiars adreçades a assegurar una protecció a les famílies i garantir que cadascun dels models familiars que existeixen a Catalunya tenen cabuda amb plens drets. Les polítiques familiars s'han de planificar com unes polítiques transversals que comptin amb uns criteris comuns. Aquestes polítiques han d'anar adreçades al conjunt de famílies, tenint en compte que les diferents tipologies familiars necessiten accions dirigides a mitigar les conseqüències de les característiques de cada un dels tipus familiars existents, com per exemple per raó de la seva situació econòmica (famílies vulnerables), per raó de la seva composició (famílies nombroses o monoparentals), per raó de l'edat i les característiques dels seus membres (infants i adolescents, persones grans de més de 65 anys, persones amb dependència), o per raó de problemàtiques específiques (violència masclista).

O1. COMPROMÍS AMB LES FAMÍLIES

La política de suport a les famílies serà un eix central de la nostra acció política des de la transversalitat, amb la implicació de totes les polítiques que incideixen en la millora del benestar de la família, de l'individu com a subjecte de dret dins de la família i com a subjecte de dret a constituir el model familiar que consideri adient des de la llibertat i el respecte. Les famílies, des del respecte a la seva diversitat i a les seves característiques, han de ser un dels objectius estratègics del global de les polítiques públiques, per garantir el seu rol de primer entorn de desenvolupament i de seguretat vital de tothom. Per tant, des de l'educació, la protecció social, la seguretat, la cultura i l'esport, entre d'altres, s'ha d'incorporar la variable famílies d'una forma clara.

P1. Avançarem en el reconeixement dels models de família, en condicions d'igualtat i sense discriminació, com a exercici efectiu del dret civil que tenim sense cap tipus discriminació.

P2. Garantirem, amb recursos, el **suport a les famílies monoparentals** i evitarem el tractament desigual.

P3. Millorarem el **suport a les famílies nombroses**, perquè efectivament donin resposta a les necessitats reals que tenen, des de les bàsiques, a les d'organització òptima de la vida quotidiana dels fills i filles.

P4. Garantirem el respecte i evitarem la discriminació de famílies per raó de religió o conviccions, capacitat, discapacitat, edat, origen racial o ètnic, sexe o orientació sexual o per qualsevol condició social o personal, eliminant els obstacles perquè puguin fer efectiu el seu dret a la paternitat i la maternitat.

P5. Desenvoluparem **programes adreçats a racionalitzar l'ús del temps** per fer compatible la vida laboral, familiar i personal.

P6. Defensarem la **responsabilitat social** dins de la família per atendre les situacions que requereixen cures.

P7. Avaluarem i revisarem el **Pla Nacional per a la Reforma Horària** amb l'objectiu d'afavorir la conciliació de la vida laboral amb la vida familiar i personal. Fomentarem la cultura de la conciliació amb la complicitat de les organitzacions empresarials i sindicals.

P8. Millorarem els aspectes que **regulen la responsabilitat en l'exercici de la paternitat i la maternitat i l'atenció i cura** dels pares i les mares, des de la lògica de la coresponsabilitat.

O2. LA INFÀNCIA I L'ADOLESCÈNCIA, CIUTADANS I CIUTADANES DE PLE DRET D'AVUI I DE DEMÀ

Malgrat que la Generalitat té competència exclusiva en matèria de protecció de menors i de promoció de les famílies i de la infància i que el Parlament de Catalunya va aprovar per unanimitat la Llei dels drets i les oportunitats en la infància i l'adolescència el 2010, els darrers anys la manca de polítiques d'infància al nostre país ha incrementat exponencialment les xifres de vulnerabilitat infantil. Garantir una atenció integral en la infància i l'adolescència requereix voluntat política si volem veritablement cercar mecanismes eficients, integradors i no estigmatitzadors, però també una acció conjunta que permeti satisfer totes les necessitats dels infants i els joves en salut, lleure, educació, protecció social, etc. Prioritzar la infància és la millor inversió que podem fer per garantir una Catalunya més justa i igualitària en el futur.

P9. Desplegarem la **Llei 14/2010**, amb concreció d'un calendari de desplegament reglamentari i pressupost, incorporant un capítol específic per combatre els episodis d'assetjament, ciberassetjament i ciberbullying a les nostres escoles, important projectes d'èxit internacional com és el programa KIVA. Aquest desplegament serà treballat amb totes les institucions públiques i agents socials per garantir la seva aplicació i fer efectius els drets i les oportunitats d'infants i adolescents a Catalunya, amb especial cura per garantir recursos suficients a les famílies amb fills a càrrec (l'habitatge, la salut, l'educació, la cobertura de les necessitats bàsiques...) que a més tinguin risc d'exclusió per causes relacionades amb dependència, discapacitat, salut mental, malalties de llarga durada... alleugerant tràmits.

P10. Revisarem i actualitzarem el Pacte per la Infància d'acord amb tots els signants. Prioritzarem les mesures relacionades amb infància vulnerable.

P11. Garantirem l'**accés en temps, qualitat i intensitat d'atenció i al sistema sanitari i al de salut mental**. Incrementarem els recursos destinats a la xarxa de **Salut Mental Infantil i Juvenil de Catalunya**, augmentant el nombre de professionals i les hores d'atenció.

P12. Establirem un model consensuat amb els agents implicats, que permeti millorar el treball en xarxa i que contempli des de la detecció precoç al seguiment, passant pel **tractament de trastorn en l'aprenentatge i la comunicació**.

P13. En el cas d'infants i adolescents que no puguin mantenir-se en l'entorn familiar, avançarem en la **millora del sistema de tutela i protecció**, perquè esdevingui un entorn segur i connectat amb la comunitat, millorant la transició a la vida adulta.

P14. Articularem un **sistema de visualització, denúncia, prevenció i abordatge dels maltractaments** en totes les seves manifestacions i dimensions: físic, psicològic, emocional, en l'entorn familiar, escolar, esportiu, d'oci o comunitari.

P15. Impulsarem la col·laboració i coordinació institucional per disposar de protocols de prevenció i abordatge dels maltractaments. Posarem en marxa un **registre únic de maltractaments** que permeti treballar de manera eficient i eficaç contra els maltractaments.

P16. Treballarem pel reconeixement del **dret efectiu a l'oci d'infants i adolescents** sense cap tipus de discriminació (econòmica, discapacitat, malaltia mental, etc.), garantint els recursos suficients i reconeixent el lleure educatiu, especialment el de base associativa.

P17. Promourem els mecanismes i canals necessaris en les institucions públiques de tots els nivells perquè els infants i adolescents tinguin veu en **els processos de presa de decisions** que els afecten, en especial en l'àmbit escolar, educatiu i de ciutadania.

P18. Incrementarem gradualment el **PIB que es destina a la protecció social de la infància** per passar del 0,9 % al 2,2% de la mitjana Europea en el menor temps possible.

P19. Treballarem per a un nou model d'Atenció residencial als infants i joves en situació de desemparament, augmentant les places de centres residencials d'Acció Educativa, d'Educació Intensiva i dels Centres d'Acolliment.

P20. Posarem en marxa un protocol per **lluitar contra la malnutrició infantil** en la infància i l'adolescència.

O3. ELS I LES JOVES, UNA GENERACIÓ DE TRINXERA

La crisi econòmica ha colpit durament els i les joves, víctimes d'un mercat laboral inestable caracteritzat per la seva precarietat i temporalitat. Paral·lelament, les polítiques de retallades dels Governos del PP i de CiU-Junts pel Sí han condemnat tota una generació de joves, que cada cop tenen menys recursos per estudiar, menys oportunitats de treballar i escasses possibilitats d'emancipar-se.

Actualment, com a conseqüència de les retallades que s'han portat a terme, els joves, que sovint estan molt ben preparats, es veuen obligats a emigrar (48.000 actualment, el doble que el 2009). Davant aquest drama humà que és l'emigració forçosa, ens trobem amb la passivitat i la indiferència tant del Govern de l'Estat com el de la Generalitat. És més, s'han sumat esforços per elevar al màxim les taxes universitàries, obviant els mandats del Parlament i les crides de la comunitat universitària. A més, la participació dels i les joves en les decisions polítiques s'ha vist moltes vegades relegada a un segon pla, volen intervenir en un col·lectiu sense comptar

amb els seus millors coneixedors.

P21. Reforçarem el protagonisme dels ajuntaments en **l'adjudicació d'habitatge i lloguer social**.

P22. Crearem **l'Oficina de Mobilitat Laboral Juvenil** amb l'objectiu de donar suport a la joventut emigrant que viu l'exili econòmic i facilitar el seu retorn.

P23. Incorporarem **clàusules socials i incentius específics en la contractació pública**.

P24. Promourem la **FP i eliminació de taxes**.

P25. Reformarem la **governança de les universitats** per reorientar-les als interessos generals de la societat, respectant la democràcia interna i l'autonomia universitària.

P26. Reduirem les **taxes universitàries** i possibilitarem el fraccionament de la matrícula.

P27. Incrementarem el fons per al **programa ERASMUS i altres beques de mobilitat internacional**.

P28. Ampliarem els **ajuts a la recerca d'investigadors** novells i post doctorals, així com els programes de retenció de talent.

P29. Eliminarem els contractes dels "falsos associats" i **millorarem les condicions laborals del professorat** per garantir la qualitat de l'ensenyament.

P30. Adequarem la **normativa d'igualtat de tracte** per incloure la persecució de discursos i actitud racistes, xenòfobes i populistes que alimentin l'odi i la desconfiança vers la pluralitat.

P31. Assegurem la **presència dels representants de les organitzacions juvenils més representatives en els debats clau** sobre les polítiques amb afectació directa sobre els i les joves.

O4. GENT GRAN: FER-SE GRAN SENSE QUEDAR-SE ENRERE

La revalorització mínima del 0,25% de les pensions, l'augment del cost de la vida i dels productes de primera necessitat, la introducció de nous copagaments, el sosteniment sobrevingut de la unitat familiar i la soledat com a situació no buscada ni acceptada, ens aboquen a un empobriment i aïllament de la gent gran al nostre país. L'envelliment és una etapa de la vida que no ha de comportar cap disminució de drets ni de reconeixement. Apostem per polítiques públiques que facilitin l'envelliment actiu i productiu, no només pel que fa a la garantia de les pensions i de les situacions de dependència. Situem la gent gran en el centre de la nostra acció política.

P32. En el marc del Pacte de Toledo, **ens comprometem a enfortir el sistema públic de pensions**, recuperant els principis de suficiència, equitat i solidaritat intergeneracional i també l'IPC com a referència per assegurar el seu poder adquisitiu, i a garantir la seva sostenibilitat a través dels pressupostos generals de l'Estat amb pensions dignes.

P33. Ajudarem a **afrontar en positiu la jubilació**, impulsant programes de preparació per a la jubilació a les empreses i les associacions sindicals i de gent gran.

P34. Aprovarem la **Llei de la Gent Gran** al Parlament de Catalunya per garantir els seus drets com a ciutadans i ciutadanes i, amb especial rellevància, concretarem protocols i actuacions contra la violència vers la gent gran dependent (malalts d'Alzheimer, demència senil, amb discapacitat física, etc.).

P35. Treballarem amb les entitats de gent gran perquè en el procés d'envelliment totes les persones, més enllà de capacitats i condicions físiques i econòmiques, puguin desenvolupar al màxim la seva independència i autonomia. Promourem els hàbits de vida saludable, la participació, la cultura i la formació així com el voluntariat entre totes les persones grans en el marc de polítiques que fomentin **l'envelliment actiu** i una concepció positiva de la vellesa.

P36. Incrementarem les polítiques públiques per fomentar la **participació de la gent gran en tots els àmbits de la societat**, reconeixent la seva aportació a la societat, reivindicant el seu paper en el complex context social actual, fent valdre el seu coneixement i la memòria històrica, fomentant les relacions intergeneracionals, etc.

P37. Mantindrem la **xarxa d'equipaments residencials i diürns destinats a serveis públics per a la gent gran**, ampliant l'oferta actual existent, millorant i actualitzant les instal·lacions dels mateixos per tal de satisfer la demanda.

P38. Fomentarem i impulsarem el **moviment associatiu de la gent gran**, donant suport infraestructural i aportant recursos per fer possible el desenvolupament d'activitats.

P39. Potenciarem les **activitats formatives adreçades a la gent gran**, tant en l'àmbit d'equipaments de proximitat com en programes universitaris i d'altres, amb especial incidència en els temes de noves tecnologies per evitar la fractura digital, en temes de comunicació social i en coneixement de l'administració.

P40. Impulsarem l'adhesió a la **Xarxa de Ciutats amigables amb la Gent Gran**, promovent i facilitant un envelliment actiu i saludable, treballant des de la transversalitat amb tots els temes que afecten: habitatge, mobilitat i transport, participació, comunicació, etc., amb l'objectiu de millorar la qualitat de vida del conjunt de la ciutadania.

P41. Garantirem els drets de les persones grans **reforçant els protocols contra el maltractament i l'abús de les persones grans** amb la prevenció, detecció i atenció a aquest tipus de violència, especialment la que es produeix en situacions de dependència, així com garantint la formació dels i les professionals que treballen amb les persones grans.

P42. Crearem un **programa el reallotjament de persones grans que per motius de manca de mobilitat no poden sortir al carrer** en cas que visquin en comunitats de veïns on estructuralment sigui impossible instal·lar-hi ascensor o no s'hi pugui garantir la instal·lació.

P43. Estudiarem la simplificació dels abonaments, targetes per la gent gran i descomptes vàlids als transports públics segons els recursos econòmics de què disposa cadascú.

P44. Disminuirem la **bretxa digital per edat** amb plans d'actuació i plans estratègics per alfabetitzar digitalment la gent gran.

3.7 IGUALTAT HOME - DONA

Apostem contundentment per la igualtat de gènere i per això ho incorporem de manera transversal a tot el nostre programa: s'han de tornar a prioritzar les polítiques feministes amb l'empesa legal i els recursos econòmics necessaris, tal com sempre hem fet quan hem governat.

Necessitem un govern feminista que lluiti activament contra l'opressió que suposa el masclisme per a les dones i també per als homes, a qui encotilla en un rol arcaic aliè als valors d'igualtat, respecte i llibertat. La igualtat de gènere no s'aconsegueix només amb el pas del temps, necessitem polítiques públiques amb visió de gènere per transformar la societat actual basada encara en paràmetres masclistes i androcèntrics i crear una societat que visqui plenament en igualtat d'oportunitats real, garantint els drets de les dones i alliberant també els homes perquè gaudeixin d'una vida més completa en un sistema de valors de noves masculinitats. Com a socialistes no estem a la política per conviure amb la realitat, sinó per provocar canvis que aconseguixin la justícia social i un dels pilars irrenunciables és la igualtat real de gènere.

Perquè les dones només hem avançat en drets amb governs progressistes, i molt especialment amb governs socialistes: la Llei d'Igualtat, la Llei Integral contra la violència de gènere, la Llei de la Dependència i Autonomia personal, la Llei d'interrupció voluntària de l'embaràs, els plans ocupacionals d'igualtat... i també ho hem fet des de l'oposició, per exemple, amb la proposta socialista del Pacte d'Estat contra la violència de gènere votada per unanimitat al Congrés de Diputats el 2016.

Reivindiquem tornar a prioritzar les polítiques de gènere amb tot el pes legislatiu i els recursos econòmics retallats en els darrers anys amb l'excusa de la crisi, especialment centrat en lluitar contra la violència de gènere, la bretxa salarial i la manca de conciliació.

Prioritzem la lluita contra la violència de gènere, perquè és la conseqüència més atroç del masclisme. Una societat que aspira a ser realment democràtica i socialment justa no pot permetre que la meitat de la població pateixi violència; per això, ha de fer seu el valor de Tolerància Zero envers la violència masclista i exigir als seus governs respostes per viure en seguretat i lliure de violència de gènere. Però, les retallades pressupostàries per part dels governs conservadors han limitat els recursos públics per a la sensibilització i tractament.

Al contrari, convé recordar que com a part de l'acció dels governs d'esquerreres i socialistes tant a Catalunya com a l'Estat es van aprovar legislacions com la Llei del dret de les dones a erradicar la violència masclista i la Llei Orgànica 1/2004 de violència de gènere. Dues lleis que ofereixen un marc normatiu a seguir per part dels poders públics i que serveixen de base per al manteniment de recursos com els Serveis d'Informació i Atenció a les Dones als municipis catalans.

Hem de seguir al capdavant de la defensa de la igualtat i els drets de les dones a una vida lliure de violència, sumant en aquest camí les entitats, organismes i mitjans que interactuen en societat: escoles, mitjans de comunicació, entitats socials i culturals, ONG, empreses, etc. Per això, volem que Catalunya lideri la implementació del Pacte d'Estat contra la violència de gènere, aquest gran acord social i polític, on Govern estatal i Comunitats Autònomes concertin la incorporació de mesures de sensibilització i prevenció i es garanteixin els recursos per a totes les dones a través d'una xarxa de protecció on participin els ajuntaments, Fiscalia, CGPJ, centres escolars, centres de salut, associacions, sindicats, organitzacions empresarials, partits polítics, mitjans de comunicació, ciutadania, etcètera... i que, tal com s'indica en el pacte aprovat, se'l doti de pressupost, acompanyament Judicial Personalitzat en els Jutjats Especialitzats en Violència de Gènere per a les dones víctimes i amb formació obligatòria específica per a l'equip dels jutjats especialitzats de violència de gènere. Perquè la formació en gènere és bàsica per canviar el model de societat. Per això, volem fer de la coeducació un pilar bàsic del sistema educatiu.

A més de prioritzar la lluita contra la violència de gènere, l'altre gran repte és garantir la igualtat d'oportunitats en el món laboral. Les dones pateixen segregació horitzontal amb treballs menys remunerats, més precaris... i segregació vertical, l'anomenat sostre de vidre; aquestes discriminacions generen l'escletxa salarial de gènere, un biaix salarial injustificable que perjudica les dones al llarg de tota la seva vida: menys sou quan estan en actiu, menys prestació per desocupació si es queden en atur i pensions més baixes quan es jubilen. Per això prioritzem polítiques per corregir les diferències salarials, que suposaran millorar la jubilació i la protecció social de les dones, a més d'implementar polítiques concretes per acabar amb la segregació horitzontal i el sostre de vidre.

En definitiva, volem un govern feminista a la Generalitat que treballi de forma transversal totes les seves polítiques, actuacions i avaluacions.

01. LA COEDUCACIÓ COM A EIX CENTRAL PER A LA IGUALTAT D'OPORTUNITATS I EL RESPECTE

Avui, tot i els avenços aconseguits en tres dècades de lluita feminista, la igualtat d'oportunitats entre homes i dones està lluny de ser real. Continuen arrelades polítiques androcèntriques i patriarcalcs que pretenen abolir les conquestes socials i laborals de les dones alhora que articulen nous espais de subordinació, feminitzant la pobresa i incrementant l'explotació en tots els àmbits de la vida - familiar, laboral, polític i associatiu-.

Defensem les polítiques d'igualtat i apostem per incorporar la perspectiva de gènere a les polítiques públiques com a element transformador per assolir els drets de les dones i l'alliberament dels homes, víctimes també de la cultura i les polítiques masclistes. Només amb la implicació coparticip de dones i homes podrem trencar els estereotips de socialització vigents i educar des de la igualtat de valors de les persones.

P1. Integram la coeducació en el marc del sistema educatiu promovent mesures concretes com tornar a **incorporar una assignatura sobre igualtat i ciutadania** al currículum escolar o implantar **la figura del i la responsable de coeducació dels centres**.

P2. Garantirem la **formació en gènere a professionals de tots els àmbits**, especialment als agents implicats en la detecció i tractament de la violència de gènere.

P3. Dotarem de pressupost, protocols de coordinació i avaluació per desenvolupar l'article 21 de la **Llei 17/2015, del 21 de juliol, d'igualtat efectiva de dones i homes**.

02. TOLERÀNCIA ZERO ENVERS LA VIOLÈNCIA CONTRA LES DONES

La violència de gènere no és un problema que afecti només l'àmbit privat, sinó que es manifesta com el símbol més brutal de la desigualtat existent també a l'esfera pública. És una desigualtat basada en els arrelats valors patriarcals de la societat; una violència que es dirigeix a les dones pel sol fet de ser-ho, per ser considerades pels seus agressors possessions pròpies sense drets.

Una societat que aspira a ser realment democràtica i socialment justa no pot permetre que la meitat de la població pateixi violència. Els poders públics tenen l'obligació de combatre aquesta xacra i garantir que la ciutadania pugui viure en seguretat i lliure de violència de gènere.

P4. Liderarem un **gran pacte català per garantir que des de la Generalitat es desenvolupin les diverses lleis existents de lluita contra la xacra masclista**: aplicar els articles vigents de la Llei d'igualtat catalana (Llei 17/2015, 21 de juliol, d'igualtat efectiva entre dones i homes), la Llei contra la violència masclista (Llei 5/2008, 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista) i la Llei d'igualtat estatal (Llei 3/2007, de 22 de març, per la igualtat efectiva de dones i homes); totes aquestes lleis defensen l'enfortiment del paper dels municipis com a primers garants per sensibilitzar, detectar i tractar les dones víctimes de violència masclista, i les seves famílies, donat que són la institució més propera a la ciutadania.

P5. Treballarem per assegurar que no es tancarà cap dels **jutjats VIDO** a Catalunya tot i la proposta del TSJC, donat que perjudica les dones víctimes en dificultar la denúncia i el tractament judicial de la violència masclista.

P6. En el marc del **Pacte d'Estat contra la Violència de Gènere** impulsarem:

- La incorporació de **mesures de sensibilització i prevenció**.

- Una **xarxa de protecció** per a totes les dones on participin ajuntaments, Fiscalia, CGPJ, centres escolars, centres de salut, associacions, sindicats, organitzacions empresarials, partits polítics, mitjans de comunicació, ciutadania, etcètera.
- Les **partides pressupostàries necessàries**, especialment els recursos destinats a la prevenció i a l'assistència social de les víctimes de violència de gènere, dependents tant de les Comunitats Autònomes, com dels serveis de proximitat dels ajuntaments.
- La **implementació de l'Acompanyament Judicial Personalitzat** als Jutjats Especialitzats en Violència de Gènere per a les dones víctimes sobre l'itinerari i el procediment més segurs en el seu recorregut judicial, des del moment de denunciar fins al final del procés, i establir els protocols d'intervenció específics per a l'atenció integral a les dones que han retirat la denúncia.
- La necessitat d'una **formació específica acreditada**, prèviament a ocupar el seu lloc, per a la magistratura al capdavant de l'òrgan jurisdiccional especialitzat, com a advocats i advocades, forenses i equips psicosocials que intervinguin en els jutjats especialitzats de violència de gènere.

O3. UNA LLEI D'USOS DEL TEMPS PER FOMENTAR LA CONCILIACIÓ I COMPARTIR LA CURA FAMILIAR

La manca de capacitat de gestió i disposició del temps és un factor de desigualtats socials i d'oportunitats, que perjudica majoritàriament les dones. Hem de considerar el temps com a un dret de ciutadania i fomentar la conciliació entre els diversos espais vitals - familiar, laboral, polític i social- per a una vida més justa i plena de dones i homes.

P7. Prioritzarem el **Pacte Català per a la Reforma Horària** com a eix clau per assolir la igualtat de condicions de dones i homes en el món laboral amb garanties de major conciliació personal i laboral de les dones i de corresponsabilitat familiar dels homes i promoure el consens per afavorir la Llei d'Usos dels Temps.

P8. Promourem l'ús del **permís parental** per tal de fomentar la corresponsabilitat familiar dels homes.

P9. Posarem en marxa mesures des de l'àmbit públic que permetin una **revisió a fons dels horaris** dels diferents serveis i equipaments públics i impulsarem els pactes del temps en l'àmbit local com a fórmula que permet adaptar els horaris a les diferents realitats locals.

O4. UN MODEL MUNICIPAL PÚBLIC QUE POTENCIÏ LES POLÍTIQUES DE GÈNERE

Apostem per la transversalitat de la perspectiva de gènere en les polítiques públiques també en les accions dels nostres ajuntaments com a administracions més properes a la ciutadania. Volem introduir el principi d'igualtat en totes les actuacions municipal per millorar i equilibrar la situació de les dones i els homes a les nostres viles i ciutats.

P10. Impulsarem **plans d'igualtat** als nostres ajuntaments així com propostes actives d'ocupació per a dones emprenedores i la consolidació d'espais de participació de les dones per incorporar la visió de gènere al municipi.

O5. CONTRA LA TRACTA I EL PROXENETISME

Compromesos en la lluita contra la tracta de dones i infants i contra la legalització del proxenetisme i les màfies de prostitució. Aquestes són una expressió actualitzada de l'esclavitud, una forma de violència extrema que atempta contra la llibertat, la integritat, la salut, la vida, la seguretat i la dignitat de les persones. Cal combatre i erradicar aquesta xacra garantint alternatives i protegint les víctimes.

P11. Modificarem el marc legal per **evitar l'explotació sexual, el proxenetisme i la tracta, i fomentarem una nova Llei estatal contra l'Explotació Sexual**, implicant també al món local mitjançant la Xarxa de municipis lliures de tracte.

EIX 4. UNA DEMOCRÀCIA FORTA: DEFENSA DEL QUE ÉS PÚBLIC, POLÍTICA I INSTITUCIONS AL SERVEI DE LA CIUTADANIA

La preocupació de la ciutadania per la salut de la nostra democràcia és un clam que en positiu reclama més i millor democràcia, més i millor política i més i millor defensa de tot allò que és públic. Volem enfortir la democràcia, conscients que la crisi econòmica i financera, a més de derivar en una crisi social, ha esdevingut també una crisi política. Tot ha canviat amb la crisi, també la percepció de la ciutadania de l'estat de la nostra democràcia. Les nostres propostes van dirigides a retornar a la política, des de la seva autonomia i capacitat de representar la voluntat de la població, la capacitat per ser l'instrument fonamental per canviar la realitat des de l'autoexigència dels poders públics.

Una de les conseqüències de la crisi esdevinguda entre el 6 de setembre i el 30 d'octubre del 2017 és la desinstitucionalització del sector públic català, la pèrdua de la confiança dels ciutadans i la caiguda de la reputació del país en l'àmbit internacional, cal que el nou govern recuperi el terreny perdut. Cal més democràcia, més sentit institucional, més professionalitat en els serveis públics, més transparència i una recuperació de la cultura de lo públic que permeti transmetre confiança al conjunt de la població.

Un dels reptes que ens imposen els canvis en el nostre entorn és el de la governabilitat i la capacitat de vertebrar respostes a la creixent complexitat i interdependència dels problemes socials. Les noves formes de fer política han de basar-se en la transversalitat i la legitimitat de les actuacions públiques i per fer valdre el que és públic. Cal fer una comprensió integral dels problemes i de les respostes, pensant molt més en termes, per exemple, intersectorials. Els problemes socials no són compartiments estancs independents que requereixin l'actuació en exclusiva d'un departament o d'un organisme públic determinat. La naturalesa interdependent dels problemes requereix pensar i impulsar polítiques més horitzontals. La salut, la inclusió social, l'envelliment, o la seguretat, són bons exemples d'àrees on s'evidencia les limitacions de les polítiques sectorials. Cal també enfortir la base democràtica de les polítiques per al benestar de manera que permetin, d'una banda, la representació dels diferents interessos, percepcions i valors i, de l'altra, la construcció de responsabilitats compartides entre els diferents actors i la societat civil. El nostre paper no ha de quedar-se en l'impuls des de dalt a baix d'iniciatives i accions específiques, sinó en l'acompanyament proactiu d'iniciatives socials generadores de benestar.

Un element més d'aquesta nova governabilitat ha de ser l'aposta per mostrar el valor d'allò públic. Els moviments cap a la privatització de béns i serveis públics han de combatre's amb l'avaluació i des de la defensa dels valors públics. L'avaluació de les nostres polítiques públiques ha de ser la guia per a l'acció i la millora. Aquesta avaluació va de la mà de la necessitat d'evidenciar el valor afegit, i únic, dels serveis de gestió i/o finançament públic sobre l'equitat, la cohesió social, la igualtat d'oportunitats, l'eficiència i la qualitat. Apostar pel valor públic és apostar també per la transparència i la rendició de comptes.

4.1 INTEGRITAT I ÈTICA PÚBLICA: NUCLIS DE LA GOVERNANÇA I BON GOVERN

Una democràcia forta vol dir també una democràcia més oberta, més transparent i més participativa. Un govern obert facilita que els dirigents públics, les administracions i la nostra societat siguin més eficients fent ús de tot el talent i posant a disposició les eines i els procediments a tota la ciutadania.

L'administració pública protegeix i garanteix els drets de la ciutadania, l'impuls de l'activitat econòmica, la promoció de la igualtat d'oportunitats i el manteniment de la cohesió social. Els principis i valors que la defineixen són els propis de l'Estat de dret: legalitat, garanties i responsabilitat però, sobretot, els d'una administració eficient i útil: equitat, transparència, avaluació, rendiment de comptes i participació.

Creiem en una política pública que comporti governar per a tothom i amb tothom i per això la participació ciutadana ha de ser accessible, comunicativa, comprensible, global i sotmesa a control i en defensa del què és públic.

01. UNA LLEI DE L'ADMINISTRACIÓ PÚBLICA PER PROTEGIR EL SERVEI PÚBLIC

Defensem una administració pública al servei dels ciutadans i les ciutadanes. Una administració moderna que pugui coordinar i impulsar les iniciatives de la societat, cooperar amb altres administracions, incentivar la innovació proposada pels seus professionals i les seves professionals i, sobretot, amb capacitat per prioritzar allò que és urgent, necessari i recomanable. Una administració que atengui les necessitats actuals de la societat i que també estigui en disposició de liderar transformacions socials en el futur.

P1. Impulsarem un la redacció d'un llibre blanc sobre el sector públic a Catalunya que culminarà amb el **Pacte Nacional de Reforma de l'Administració**. Aquest procés es farà conjuntament amb el sector local de Catalunya a fi de concretar els marcs competencials en aquells casos en què hi ha concurrència i tindrà com a objectiu estratègic la millora de la racionalització de la gestió dels serveis públics al país.

Com a resultat d'aquest procés es proposa el desenvolupament efectiu dels següents instruments:

P2. Una **Llei d'organització de l'administració de la Generalitat** per reorganitzar i simplificar l'estructura del sector públic català.

P3. Un **programa de simplificació dels procediments administratius**, per eliminar càrregues i tràmits que no siguin estrictament imprescindibles.

P4. Una **Llei de la Funció Pública** que vetlli per la dignificació i la qualificació del treball d'empleat públic i un **Estatut del Directiu Públic** que garanteixi la professionalització dels alts càrrecs a les entitats públiques.

P5. Revisarem els **contractes de concessió i de serveis vigents i un pla de formació integral dels empleats públics**, amb la finalitat de millorar llurs capacitats i coneixements en matèria

de seguiment i tutela de les activitats desenvolupades per les adjudicatàries de la prestació de serveis públics.

P6. Farem una avaluació i les inversions necessàries per **garantir l'adaptabilitat tecnològica de l'administració pública.**

P7. Dimensionarem **IVALUA incorporant a l'avaluació de les polítiques públiques la innovació** en les mateixes amb la participació de l'acadèmia, les entitats especialitzades, persones empleades públics i agents socioeconòmics.

P8. Crearem **sistemes d'objectius, variables i indicadors per a cada àmbit d'activitat que garanteixin el seguiment continu i permetin valorar l'eficàcia i l'impacte de les actuacions públiques.** Els resultats serviran per prosseguir, modificar o abandonar, si s'escau, els diferents programes, així com per exigir les responsabilitats que poguessin deduir-se per un ús inadequat dels recursos públics.

P9. Impulsarem el disseny de polítiques públiques i de plans estratègics, així com l'avaluació de polítiques i programes públics per **millorar l'eficàcia, l'impacte i la rendibilitat de la despesa pública.**

O2. CONTRACTACIÓ I COMPRA PÚBLICA EXEMPLARS

Millorar la qualitat democràtica del nostre sistema passa també per una regulació més acurada, eficient, equitativa i escrupolosament transparent de la contractació i la compra pública. Aquests processos són vulnerables a la corrupció, la col·lusió, el frau i la manipulació i, per això, és imprescindible incorporar mecanismes que tinguin en compte aquesta vulnerabilitat amb l'objectiu de prevenir-la i minimitzar-la. Un servei públic amb vocació i orientació a la ciutadania exigeix un doble compromís ètic i de responsabilitat social en la gestió pública.

P10. Reforçarem la **transparència de tots els processos de licitació i adjudicació**, publicant en temps real tota la documentació i impulsant a través de la Intervenció General de la Generalitat de Catalunya processos de seguiment i control de la contractació de pública.

P11. Reforçarem la **claredat i precisió dels requisits i condicions que configuren la demanda pública**, garantirem la màxima objectivitat en els criteris per a la valoració de les ofertes i la utilització de procediments extraordinaris com els d'urgència i promourem un pla de formació continua dels empleats públics de Catalunya a fi de reforçar les seves capacitats i els seus coneixements en matèria de contractació pública.

P12. Garantirem la **imparcialitat en els procediments** mitjançant la disminució dels òrgans que en l'actualitat gestionen la contractació de les diferents administracions públiques a Catalunya.

P13. En les concessions i els contractes de serveis **garantirem la capacitat de les administracions en la licitació, adjudicació dels contractes i, sobretot, en el control i seguiment d'aquest.**

P14. Establirem com a **condició per a la renovació de concessions públiques**, l'anàlisi de la seva eficiència i el seu impacte en l'ocupació i la seva qualitat.

P15. Vetllarem per la correcta **aplicació del Codi de Bones Pràctiques** en la contractació pública i actualitzarem les clàusules socials.

P16. Impulsarem incentius específics per **afavorir la contractació amb centres especials d'ocupació i d'inserció social i empreses que impulsin la R+D+I.**

P17. Establirem mesures perquè les empreses que contractin amb l'administració respectin les condicions laborals del conveni col·lectiu.

P18. Promourem que el 95% de les subvencions a particulars i entitats es facin en **règim de concurrència competitiva** i farem que cada convocatòria de subvencions faci públic un informe d'impacte i d'avaluació.

O3. TRANSPARÈNCIA I GOVERN OBERT PER GOVERNAR PER TOTHOM

Cal implicar tota l'administració promovent polítiques de govern obert en la cultura administrativa que faci de la funció pública i dels serveis públics espais oberts al diàleg i la col·laboració. La ciutadania té dret a saber a què es destina cada euro públic: butxaques i parets de vidre.

Creiem en una política pública que comporti governar per a tothom i amb tothom i per això la participació ciutadana ha de ser accessible, comunicativa, comprensible, global i sotmesa a control i en defensa del que és públic. El dret a la participació ha d'estar garantit per a tota la ciutadania, fet que comporta el coneixement de drets i deures, així com la informació sobre els espais i les formes existents de participació i la promoció de les entitats socials. La transparència i el dret d'accés a la informació són un dels millors antidòts de lluita contra la corrupció.

P19. Impulsarem una **Estratègia de Govern Obert**, que serà transversal per a totes les administracions amb mesures per fomentar la transparència i el rendiment de comptes.

P20. Transformarem el **portal de la Generalitat en espais de Govern Obert**, implementant els pilars de transparència, participació i col·laboració.

P21. Farem una avaluació de la implantació de la **Llei 19/2014 de transparència, accés a la informació pública i bon govern**. Desplegarem, alhora, els apartats necessaris per a una millor implementació de la mateixa pel que fa a concretar les obligacions de publicitat activa, els límits al dret d'accés i les causes d'inadmissibilitat així com especificar els procediments.

P22. Posarem en marxa **mesures tecnològiques i de formació dels treballadors** del sector públic que faci més efectiva i menys costosa burocràticament la transparència i el dret d'accés a la informació pública a través de la promoció de la generalització de l'ús de dades en obert, en els casos que sigui possible, per tal de traslladar automàticament a la web de transparència de l'administració molts dels procediments.

P23. Farem **campanyes específiques de difusió i coneixement de la transparència i el dret d'accés a la informació** de l'administració pública.

P24. Impulsarem l'ús de l'open data i de l'open-source software a les institucions.

P25. Garantirem el **dret a l'accés de la informació** i facilitarem les eines necessàries, d'acord amb el principi d'accessibilitat universal, i prioritzarem la publicitat activa.

P26. Farem un **pla de coneixement públic** que publiqui de forma sistemàtica a internet, en formats lliures i reutilitzables, els continguts del coneixement generats per l'administració (estudis, llibres, investigacions, etc.).

P27. Promourem la col·laboració de les institucions públiques amb espais que generin, s'agreguin i permetin l'**accés al lliure coneixement a la xarxa** per un coneixement obert i compartit de qualitat.

P28. Incorporarem el Govern obert en els temaris obligatoris per a l'accés a la funció pública i establim **programes de formació continua** dels empleats públics.

4.2 ENFORTIR LA DEMOCRÀCIA

La desafecció ciutadana és un problema social i polític profund. Un problema que és de confiança, de crisis de valors democràtics, d'interlocució social, d'augment de desigualtats, de confrontació de visions culturals. És per això que defensem una nova Llei Electoral més proporcional, unes institucions inclusives al servei de l'interès general, garantir l'exemplaritat dels partits polítics i uns mitjans de comunicació públics de qualitat i plurals.

01. UNA LLEI ELECTORAL PER MILLORAR LA REPRESENTACIÓ AL PARLAMENT CATALÀ

Catalunya és l'única Comunitat Autònoma que continua subjecte a la Llei Orgànica de Règim Electoral General (LOREG) en aplicació d'una disposició transitòria de l'Estatut de 1979 que s'ha mantingut inalterable.

El nostre compromís de contribuir a la Llei Electoral és inequívoc, avui i al llarg de la història. Disposar de legislació electoral pròpia esdevindrà una oportunitat per millorar la qualitat democràtica de la nostra societat, d'aquí que la considerem una de les prioritats polítiques pel socialisme català.

Defenseu que Catalunya tingui un nou sistema electoral propi que millori la proporcionalitat de l'actual model, per tal d'aconseguir que el partit que tingui més vots sigui també el que tingui més escons i garanteixi un adequat equilibri territorial i el principi democràtic "d'una persona, un vot", posant fi així a la discriminació històrica que significa que el valor del vot d'alguns ciutadans és el doble o el triple que el d'altres i estableixi un funcionament senzill de cara als electors.

P1. Proposarem una **nova llei electoral proporcional de representació personalitzada** amb les característiques següents:

- La creació de 7 demarcacions electorals i 57 districtes uninominals assignats a les demarcacions, més un districte uninominal pels residents a l'exterior.
- Un sistema electoral mixt amb dues urnes en què la ciutadania escollirà: El diputat o la diputada de cadascun dels 58 districtes i un partit polític a cada demarcació (llista nacional tancada, però desbloquejada amb vots preferents)
- Un sistema de recompte nacional per garantir que els vots tinguin el mateix valor a tot el territori.
- Les candidatures seran paritàries amb un sistema cremallera que alterni ambdós sexes.
- Avançarem en el vot telemàtic, com a forma de vot anticipat, després que la Sindicatura Electoral de Catalunya estableixi les condicions tècniques suficients d'acreditació del votant, del secret del vot i de la fiabilitat del recompte de vots.
- Possibilitarem de forma efectiva l'exercici del vot a les persones amb qualsevol tipus de discapacitat.
- Promourem la introducció del vot a partir dels 16 anys.

O2. INSTITUCIONS INCLUSIVES, AL SERVEI DE L'INTERÈS GENERAL

Davant la crisi de governança i l'allunyament ciutadà de les institucions, cal enfortir la democràcia a través de la reforma de les institucions que la fan operativa. Treballarem i promourem els acords per fer les reformes que assegurin un bon funcionament de les nostres institucions i responguin als valors que defensem com a societat: reconeixement social, articulació del pluralisme, respecte a l'estat de dret, diversitat de sentiments de pertinença, facilitació de l'acord, integritat i transparència.

P2. Promourem un **acord entre els grups parlamentaris per reformar el Reglament del Parlament**. Plantejarem el debat a partir de la necessitat d'aclarir funcions i recursos de les comissions d'investigació, la posada en marxa d'una Oficina de Control Pressupostari, la millora de la racionalització i qualitat normativa, el compliment de mandats parlamentaris.

P3. Promourem un debat serè per a repensar el funcionament del **sistema d'elecció dels organismes de control**, per garantir l'adequació dels nomenaments a les funcions que els correspon. Avaluarem, d'acord amb tots els agents implicats, el **grau d'eficàcia dels organismes de control** i farem les reformes adients amb els recursos suficients per garantir que poden i compleixen amb les seves funcions

P4. Reformularem **l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades** perquè sigui un organisme independent de l'Administració pública.

P5. Promourem un **acord de clarificació de competències amb les administracions locals**, en el marc del Consell de Govern Locals, basat en la cooperació sense superposició, l'aplicació del principi de subsidiarietat i de suficiència financera, l'ús eficient i avaluat dels recursos i el model de sector pública de governança compartida quan s'escaigui.

O3. GARANTIR L'EXEMPLARITAT DELS PARTITS POLÍTICS

Tot i que les reformes en profunditat dels partits s'han d'abordar a les Corts, volem promoure els canvis necessaris per fer imprescindible per al conjunt de partits uns estàndards de funcionament i unes pràctiques que atorguin més credibilitat i utilitat a la societat de la qual formen part.

P6. Reduirem la **despesa electoral ordinària i en campanya** i aplicarem un major control. Promourem reformes que permetin considerar qualsevol aportació fora del marc legalment previst un delictes de finançament il·legal de partit.

P7. Obligarem a la **publicació dels pressupostos dels partits polítics**, una llista detallada de les donacions particulars, els informes d'auditoria i fiscalització i la declaració de béns.

P8. Promourem mecanismes d'avaluació del grau de compliment dels programes electorals.

O4. PER UNS MITJANS DE COMUNICACIÓ PÚBLICS DE QUALITAT I PLURALS

Els mitjans de comunicació són un bé social indispensable per a l'exercici de la llibertat i la pràctica democràtica. Els mitjans de comunicació són una peça fonamental de les democràcies. És important que un país disposi d'un conjunt de mitjans públics plurals i de privats amb diverses línies editorials, però sempre professionals. Els mitjans de comunicació produeixen informació d'interès general que ha de ser considerada un bé públic i, per tant, sotmesa a algun tipus de protecció per garantir la seva professionalitat, pluralitat i diversitat. El rol dels mitjans de comunicació públics i privats com a garants de la pluralitat i, per això, és imprescindible assegurar i protegir l'accés als mitjans de totes les opinions, creences, sensibilitats i tendències amb estricta neutralitat i criteri periodístic i en condicions d'equitat, per tal de preservar la formació d'una opinió lliure i les condicions del debat democràtic amb diversitats d'opinions.

Volem preservar la imparcialitat dels mitjans de comunicació públics i privats, la seva objectivitat i neutralitat. Treballarem per garantir el rigor informatiu i el pluralisme especialment dels mitjans de comunicació de titularitat pública, donant valor a l'autoritat professional com a element bàsic de l'aprofundiment democràtic. Treballarem perquè els recursos humans i tècnics propis dels mitjans públics estiguin en condicions d'oferir una programació i una informació de qualitat i plural.

P9. Reforçarem les institucions de **garantia del pluralisme i la diversitat** en l'àmbit dels mitjans públics.

P10. Promourem una nova **Llei de Comunicació Audiovisual de Catalunya** per:

- Incorporar els avenços de la Llei estatal 7/2010 i de la Directiva de Serveis de Comunicació audiovisual.

- Definir l'abast dels "serveis de comunicació audiovisual". Incorporant les noves modalitats de serveis que es generen pel desenvolupament de la tecnologia.
- Regular els continguts audiovisuals per definir els serveis de comunicació audiovisual com a serveis d'interès general (art 22 Llei 7/2010).

P11. Promourem l'Estatut dels drets del públic:

- Drets fonamentals de les persones usuàries. Els deures i drets dels operadors en relació amb l'impacte sobre els usuaris. Dret a la diversitat cultural i lingüística. Garantia d'aquests drets i obligacions dels operadors. Dret a rebre una comunicació plural i transparent. Regles i obligacions d'informació (transparència sobre la titularitat dels mitjans, programació i separació entre la informació i la comunicació de contingut comercial, separació de la informació i l'opinió).
- Drets de les persones usuàries respecte del servei públic i respecte dels operadors privats.

P12. Elaborarem un **pla estratègic de la CCMA** que respongui als objectius inicials de la Corporació: la promoció de la llengua i la cultura catalanes i l'impuls al sector audiovisual, sempre amb criteris de professionalitat i pluralitat.

P13. Impulsarem, d'acord amb el **sector de l'audiovisual català**, les mesures necessàries perquè aquest torni a convertir-se en un puntal de la creació cultural i econòmica del país. El sector està en un context de profunda transformació. Els nous formats, no sempre rendibles econòmicament, i la crisi han afectat la seva continuïtat i és per això que impulsarem les mesures necessàries per cercar acords amb nous operadors. En la línia d'ajudar a la millora de la competitivitat del sector, caldrà fer un esforç per adaptar el model de TV3 a nous formats innovadors i més econòmics, amb especial sensibilitat pels nous creadors.

4.3 PER UNA JUSTÍCIA ÀGIL, TRANSPARENT I EFICIENT AL SERVEI DE LA CIUTADANIA

El punt de partida per tal de recuperar la confiança malmesa en les institucions judicials ha de ser la d'apropar el poder judicial a la ciutadania, és a dir, evidenciar que la justícia és un servei públic bàsic per a les persones. I com a tal servei públic ha de ser desenvolupat amb rigor, eficiència i eficàcia.

Des del PSC volem una justícia més pròxima, eficaç i eficient. Una justícia accessible a tothom, on els conflictes es resolguin de manera justa i en un temps raonable. Una justícia més moderna, amb millor organització i gestió que garanteixi la qualitat del servei.

D'altra banda, hem d'exigir dels qui l'imparteixen independència, imparcialitat i transparència, per tal de garantir la igualtat d'oportunitats i l'equitat que propugna el nostre estat social i democràtic de dret.

Amb aquesta premissa bàsica, ens fixem els següents objectius:

O1. LA PRESTACIÓ D'UN SERVEI PÚBLIC FONAMENTAL: JUSTÍCIA EFECTIVA

El retard en la resolució dels assumptes en la via judicial té múltiples causes, però per a nosaltres una millor gestió dels recursos de l'administració de Justícia comportaria una Justícia més efectiva. El fet que en l'exercici de la Justícia a Catalunya hi concorrin diferents nivells competencials fa que la descoordinació, per acció o omissió, tingui conseqüències en la prestació d'un servei públic fonamental.

P1. Proposem **millorar la Coordinació entre el Departament de Justícia, el Ministeri de Justícia i el Consell General del Poder Judicial**, perquè es pugui aconseguir optimitzar el servei en l'àmbit de la Justícia als catalans i catalanes.

P2. Estendrem la **implementació de l'oficina judicial**, començant per aquells partits judicials amb major volum d'assumpes i en els que una nova forma de gestió és necessària. Proposem l'obertura de diferents punts d'informació al ciutadà i accés telemàtic al ciutadà per conèixer l'estat de tramitació dels seus expedients.

P3. Dotarem l'administració de justícia dels **recursos necessaris** perquè es pugui portar a terme la implementació de l'oficina judicial, però també perquè sigui realitat l'objectiu paper 0, per digitalitzar els arxius judicials, així com per garantir les condicions adequades dels espais en els quals es presta el servei públic de la Justícia.

O2. UNA JUSTÍCIA PROPERA I ACCESSIBLE, GARANTIA D'IGUALTAT D'OPORTUNITATS

En els últims temps el sentiment de desconfiança envers la justícia ha anat en augment. La recuperació de la confiança en les institucions, i també en les judicials, ha de venir d'apropar el poder judicial a la ciutadania, és a dir, fer més proper i més accessible el servei públic de la justícia. I això passa, entre d'altres, perquè els ciutadans i ciutadanes puguin adreçar-se a l'administració en la seva llengua, per la proximitat física dels jutjats i per la sensibilitat de l'administració davant de situacions especialment complexes.

Hem pogut veure una voluntat de recentralitzar alguns serveis relacionats amb la justícia. En alguns casos, la pressió ciutadana ha frenat aquesta tendència, com en el cas dels jutjats de VIDO. En altres, des del seu inici s'ha plantejat la centralització de jutjats, cosa que va en detriment de la proximitat de la justícia i suposa, també, un atac contra la igualtat d'oportunitats. És el cas dels jutjats especialitzats que s'ocuparan dels litigis de les clàusules sòl.

P4. Treballarem perquè el dret a l'habitatge de les persones que han de ser llençades de casa seva pugui ser efectiu en un altre habitatge, millorant els **protocols en casos de llançament signats entre els diferents operadors jurídics a Catalunya, per tal que hi siguin veritablement efectius**, de manera que els serveis socials municipals puguin actuar amb prou temps per evitar les situacions crítiques que es produeixen per la pèrdua de l'habitatge.

P5. Buscarem fórmules efectives per **avançar en l'ús del català en l'àmbit de la Justícia**. S'ha d'avançar en el coneixement per part dels operadors jurídics de la llengua catalana, així com el

seu ús per part de la ciutadania, quan es relacioni amb aquesta administració. Potenciarem la formació dels professionals del sector.

P6. Acostarem la justícia als ciutadans i les ciutadanes, per tal que anar als tribunals no signifiqui un perjudici superior al que ja suposa haver de trobar-se en un conflicte. Posarem especial dedicació en aquells àmbits d'especial feblesa per una de les parts, com són els **casos de violència de gènere i menors**, o dels litigis contra **entitats financeres per casos de clàusules abusives** que perjudiquen greument els ciutadans.

P7. Potenciarem els Jutjats de Pau per facilitar la seva tasca i reforçar les seves capacitats per resoldre els conflictes menors, atès el paper indispensable que aquesta Justícia representa per teixir una xarxa de seguretat jurídica a tot el territori.

P8. Millorarem el servei de justícia gratuïta i revisarem els honoraris dels i les professionals que intervenen en el torn d'ofici.

O3. RECUPEREM EL MODEL PENITENCIARI: PER LA REINSERCIÓ SOCIAL I LABORAL

Els governs d'esquerres del nostre país havien dissenyat un model penitenciari que, tant per infraestructures com per intervenció en la població reclusa, era de referència a tot el món. Actualment, amb les retallades dels governs de CiU i ERC, aquest model s'ha vist greument afectat. Especialment preocupant és allò que fa referència a la justícia juvenil.

La Model s'havia de tancar, però no n'hi ha prou en haver-la tancat. De fet, el seu tancament, ha provocat efectes en els altres centres penitenciaris que no beneficien el sistema en general. No hem de permetre que la seguretat es vegi malmesa per un tancament precipitat. Per tant, cal treballar per afavorir les condicions necessàries de seguretat i potenciar el tractament per l'acompliment de la reinserció social i laboral dels interns i les internes dels centres penitenciaris. Les persones internes han de tenir dret a la reinserció i a una segona oportunitat, per tal d'avançar cap a una societat més justa, més segura i en la qual ningú es quedi enrere.

P9. Construirem, de manera immediata, el **Centre Obert de la Zona Franca**, per tal de poder tancar l'actual de Trinitat Vella.

P10. Construirem, a la legislatura vinent, el **Centre de Preventius de la Zona Franca**, així com el **Centre Penitenciari de dones**.

P11. Reforçarem els programes de tractament per les persones internes dels centres penitenciaris. Volem un sistema d'execució penal que sigui novament referent en reinserció social perquè la recuperació de les persones per a la convivència pacífica en llibertat és un objectiu irrenunciable per a nosaltres. Per això és imprescindible la revisió i actualització dels programes d'intervenció i és fonamental posar especial èmfasi en la formació i capacitació professional per millorar la seva reinserció laboral, un cop estiguin en condicions de fer vida en llibertat. Els itineraris de la rehabilitació no només s'han d'enumerar sinó que s'han d'executar i complir a tots els centres. En aquesta legislatura s'ha treballat la situació de les persones internes als DERT. Revisarem a fons l'aplicació del règim tancat, proposant les reformes que siguin necessàries perquè no hi hagi cap dubte que es garanteixen els drets humans a les persones internes.

P12. Recuperarem els centres educatius de justícia juvenil, que es van tancar per les retallades, destinant els recursos necessaris per potenciar la intervenció als i les joves interns. Com s'ha acreditat amb les polítiques que es van iniciar amb els governs socialistes, cal posar èmfasi i potenciar el medi obert i la mediació per evitar la reincidència dels joves infractors.

4.4 LA SEURETAT COM A FACTOR DE LLIBERTAT

En els darrers mandats el Govern de la Generalitat ha optat per qüestions allunyades dels interessos dels ciutadans, hem de recuperar la seguretat a l'espai públic dels nostres pobles i les nostres ciutats. El PSC reforçarà els valors del civisme i la convivència.

Som conscients que en un món globalitzat també hem d'estar atents a les contradiccions i les amenaces dels radicalismes que, de qualsevol signe, estan amenaçant la societat democràtica. La creixent radicalització i fragmentació de la societat ha donat pas a pensaments de caràcter totalitari. Rebutgem aquesta amenaça i les nostres propostes contempen intrínsecament afrontar aquest risc creixent. Cal que la política prengui posició davant de la xenofòbia dels estats, el gihadisme i els extremismes de qualsevol signe.

Cal adaptar la legislació de seguretat als nous temps i a les noves demandes de la societat per superar l'actual desconcert entre preceptes constitucionals, jurisprudència i demandes ciutadanes, així com per superar l'actual model de separació competencial entre forces i cossos de seguretat catalans que contempli la intervenció integral dels policies dins del territori de Catalunya.

La legislació policial ha de donar resposta a les necessitats de la ciutadania sota el principi de subsidiarietat, donant el paper necessari als alcaldes i les alcaldesses com a autoritat política reconeguda en la direcció de la policia.

O1. LLEI DE SEURETAT PÚBLICA I LLEI DEL SISTEMA POLICIAL DE CATALUNYA

En relació al sistema de seguretat a Catalunya, després de la legislació que es va aprovar amb el consens i el desplegament dels Mossos d'Esquadra, ens trobem amb una demanda social de poder conviure millor en l'espai públic, a vegades desestructurat per l'incivisme i una delinqüència tant molesta com difícil de combatre.

Dirigirem el nostre esforç cap aquests problemes i tots els problemes que en una societat complexa i diversa estan presents i creen conflictes ciutadans, disposant dels instruments jurídics i el desplegament de recursos humans que requereix el manteniment del civisme i la seguretat, així com la coordinació amb totes les administracions per recuperar aquests objectius i el replantejament d'un sistema de seguretat pública integrat i adaptat a les necessitats i demandes del ciutadà.

Potenciarem la transversalitat d'actuació de tots els actors en matèria de seguretat, establint protocols d'actuació entre els diferents actors, per optimitzar recursos i incrementar l'eficàcia, l'eficiència i la millora dels serveis públics en matèria de seguretat.

Hem de promoure, per últim, una seguretat per a tothom: ningú ha de quedar privat del dret a estar i sentir-se segur en qualsevol lloc. Aquesta prerrogativa ha de ser garantida i controlada per les institucions públiques com a garants de la democràcia.

També proposem confeccionar una llei que superi l'actual model de separació competencial i que contempli la intervenció integral dels policies dins del territori de Catalunya. La llei del sistema de policia de Catalunya ha d'establir els mecanismes de control i de deontologia professional que han d'afectar a tota la policia, tendint i prioritzant els aspectes d'unificació necessaris per a una gestió eficient del sistema.

Cal establir, de forma urgent, els mecanismes i processos necessaris per reconèixer els cossos policials de Catalunya dins de les estructures de la lluita antiterrorista a Europa, en especial els Mossos d'Esquadra, i donar l'espai de formació i reconeixement a les policies locals com el primer nivell de detecció dels radicalismes a les nostres ciutats. Aquest reconeixement és imprescindible per tal de procedir a plantejar els mecanismes preventius que minimitzin els riscos inherents a la situació internacional.

P1. Desenvoluparem la **nova Llei Catalana de seguretat pública**, per superar l'actual desconcert entre preceptes constitucionals, jurisprudència i demandes ciutadanes.

P2. Desenvoluparem la **Llei del sistema policial de Catalunya**, per superar l'actual model de separació competencial i que contempli la intervenció integral de les policies dins del territori de Catalunya.

O2. PRESENCIA A TOT EL TERRITORI

Calen també els recursos necessaris per arribar a tot el territori. En aquest sentit, caldrà revisar l'actual estat del desplegament del Cos dels Mossos d'Esquadra, incrementant el nombre total d'efectius previstos inicialment i adaptant-los a les circumstàncies actuals.

Convocarem les places necessàries de mossos i bombers per reforçar aquests cossos, promovent una major presència de dones. L'envelliment dels diferents col·lectius implica la necessària articulació de mitjans que possibilitin l'optimització, en relació al seu desenvolupament, dels diferents serveis a la ciutadania.

També enfortirem l'Institut de Seguretat de Catalunya tant en els continguts, donant més presència i importància a la formació professional i de servei públic - amb més presència externa procedent de l'acadèmia universitària -, com en la coordinació entre totes les administracions, reforçant la formació per totes les policies de Catalunya deslocalitzant-la per fer-la més accessible i assequible a qualsevol cos de policia de Catalunya. El PSC té en el seu ideari revisar i impulsar el programa formatiu dels policies de Catalunya, incrementant els aspectes de tècniques de resolució alternatives de conflictes i en la formació en ètica i deontologia policial. Conceptes que han anat perdent pes en la formació impartida a l'Institut.

Calen també els instruments professionals a les diferents administracions per actuar en cas d'emergència: Bombers professionals i Bombers voluntaris, Servei d'emergències mèdiques, Voluntaris de Protecció Civil, Agrupacions de defensa Forestal, etc. Alhora, cal millorar i dotar de més contingut la coordinació i comandament existents (112, CECAT)

Actualitzarem els protocols d'actuació del Cos d'Agents Rurals de Catalunya, dotant-los dels mitjans normatius i més recursos materials i tècnics, que garanteixin la gestió de les seves competències i obligacions amb la màxima seguretat. Aquests protocols hauran de comportar la coordinació amb altres cossos de seguretat.

Per últim, la complexitat més gran existent en la mobilitat, produïda en part per l'increment d'activitats i del parc automobilístic, per la incorporació cada cop en edat més jove a la conducció, pel reflex també en aquest àmbit de la diversitat cultural i els seus costums, així com per la manca d'inversions en les vies públiques per part de les administracions, fan necessari un reforç en els recursos i les activitats que totes les administracions dediquen a la Seguretat Viària.

Cal revisar els objectius dels Plans de Seguretat Viària d'acord amb els fixats per la Unió Europea, impulsar campanyes i actuacions de prevenció a totes les administracions i també revisar les prioritats i actuacions preventives que han d'efectuar les policies de trànsit, en especial els MM.EE.

P3. Revisarem l'actual estat del **desplegament del Cos dels Mossos d'Esquadra, incrementant el nombre total d'efectius previstos.**

P4. Convocarem **les places necessàries de mossos i bombers** per reforçar aquests cossos, promovent una **major presència de dones.**

P5. Enfortirem **Institut de Seguretat de Catalunya**, donant més presència i importància a la formació professional i de servei públic

P6. Revisarem i impulsarem el **programa formatiu dels policies de Catalunya**, incrementant els aspectes de tècniques de **resolució alternatives de conflictes i en la formació en ètica i deontologia policial.**

P7. Reforçarem i adaptarem **els instruments professionals i voluntaris de què disposen les diferents administracions** per actuar en cas d'emergència: Bombers professionals i Bombers voluntaris, Servei d'emergències mèdiques, Voluntaris de Protecció Civil, Agrupacions de defensa Forestal, etc.

P8. Millorarem i dotarem de més contingut els **centres de coordinació i comandament.**

P9. Actualitzarem els **protocols d'actuació del Cos d'Agents Rurals de Catalunya**, dotant-los dels mitjans normatius i dels recursos materials i tècnics que garanteixin la gestió de les seves competències i obligacions amb la màxima seguretat.

P10. Reforçarem les activitats que totes les administracions dediquen a la Seguretat Viària i **revisarem els objectius dels Plans de Seguretat Viària.**

O3. MÉS I MILLOR PREVENCIÓ PER ANTICIPAR-SE ALS CONFLICTES

El PSC prioritzarà la prevenció i la mediació com a principals instruments d'anticipació als conflictes i a la delinqüència, i articularem un programa d'acció interdepartamental que

garanteixi que les escoles i els instituts siguin espais segurs i de construcció de convivència i ciutadania.

És necessari també, i dins d'aquest marc general de seguretat, establir una potent política de protecció civil i emergències per prevenir i afrontar amb èxit l'acció coordinada de totes les administracions. Cal continuar apostant per la millora de la planificació i capacitat dels serveis públics davant emergències i catàstrofes; cal, entre altres estratègies, professionalitzar més la protecció civil i apostar per la coordinació operativa de la protecció civil de les emergències. Així mateix, cal garantir i dinamitzar la participació ciutadana en les tasques de protecció civil mitjançant també les associacions de voluntaris (territorials o especialitzades). El sistema d'emergències de Catalunya ha d'anar construint una organització professionalitzada amb la participació del voluntariat, apropant-se als models que han articulat aquestes dues perspectives amb alts graus d'eficiència professional en la planificació, la prevenció i la intervenció.

La complexitat de la societat actual, l'increment de les activitats i de la mobilitat que es produeix al territori, el gran nombre d'activitats que se celebren i representen grans concentracions humanes, així com el cada cop més gran risc de situacions d'emergència produïdes pels fenòmens naturals, cada cop més extrems, fan necessari que les administracions, cada una en l'àmbit de la seva competència, disposin de tots els elements necessaris per fer front a aquestes situacions.

En aquest sentit, caldrà revisar l'estat actual i la idoneïtat de tota la planificació i de les estructures previstes a nivell local, autonòmic i estatal.

P11. Establirem una **política de protecció civil i emergències** per prevenir i afrontar amb èxit l'acció coordinada de totes les administracions.

P12. Professionalitzarem més la protecció civil i apostarem per la coordinació operativa de la protecció civil de les emergències.

P13. Construirem un **sistema d'emergències de Catalunya d'acord amb una organització professionalitzada amb la participació del voluntariat**

O4. MÉS I MILLOR ATENCIÓ A LES VÍCTIMES

Volem incrementar la protecció a les víctimes i millorar els protocols en matèria de violència familiar. Potenciarem el servei d'assistència telefònica pel que fa a les dones i a totes aquelles persones que pateixen situacions de violència amb un telèfon únic d'emergències 112 i ho coordinarem amb totes les institucions, incloses les judicials, que tenen encomanada la protecció de les víctimes. Respecte al funcionament del 112, veiem com en els últims temps la tecnologia ha millorat les seves prestacions (telefonía mòbil) i que amb la centralització física de la resposta a les demandes d'emergències i socors s'ha perdut eficiència. Proposem establir un sistema descentralitzat d'atenció 112 per àrees bàsiques policials, recuperant les sales conjuntes amb la participació dels diferents serveis afectats. Amb això millorarem l'atenció a la ciutadania, reduint els temps de resposta.

Potenciarem els serveis especialitzats d'atenció a les víctimes de fets delictius/catàstrofes, creant un espai d'interrelació entre els diferents actors participants en la seva gestió (polícia, serveis mèdics...), instaurant nous protocols d'actuació i revisant els existents perquè recullin la transversalitat de les diferents actuacions en matèria de seguretat.

P14. Incrementarem la **protecció a les víctimes** i millorarem els protocols en matèria de violència familiar.

P15. **Potenciarem el servei d'assistència telefònica** pel que fa a les dones i totes aquelles persones que pateixen situacions de violència amb un telèfon únic d'emergències 112.

P16. Establirem un **sistema descentralitzat d'atenció 112 per àrees bàsiques policials**, recuperant les sales conjuntes amb la participació dels diferents serveis afectats.

P17. Potenciarem els **serveis especialitzats d'atenció a les víctimes de fets delictius/catàstrofes**, creant un espai d'interrelació entre els diferents actors participants en la seva gestió.

P18. Instaurarem **nous protocols d'actuació i revisarem els existents**, perquè recullin la transversalitat de les diferents actuacions en matèria de seguretat.

4.5 PER UN MUNICIPALISME OBERT, INTEGRADOR I TRANSFORMADOR

El PSC ha estat al llarg de la seva història un partit municipalista. El nostre objectiu han estat sempre les persones, la millora de la seva qualitat de vida i la cohesió social dels barris, pobles i ciutats en els que hi viuen. Per això, les polítiques públiques que hem implementat i implementem estan basades en els nostres principis i valors fundacionals: la igualtat, la justícia i el progrés.

La crisi econòmica iniciada el 2008 va impactar, i ho continua fent, en massa famílies catalanes que han comprovat com alhora que empitjoraven les seves condicions de vida, els governs de dretes de Catalunya i Espanya els giraven l'esquena. Les administracions locals, com a governs de proximitat, han estat, en la majoria de les ocasions, les úniques institucions que han restat al costat de la ciutadania, donant resposta a les seves necessitats i garantint, en la mesura del possible, els seus drets. I ho han fet soles, perquè mentre que el Govern espanyol aprovava la *Llei de Racionalització i Sostenibilitat de l'Administració Local*, limitant les competències dels ajuntaments; el de la Generalitat incomplia, de forma sistemàtica i unilateral, els convenis, els acords i els contractes programes signats amb els ajuntaments relatius a escoles bressol, escoles de música, plans de barri, rendes mínimes d'inserció, ajuts a les famílies, entre altres.

L'actual Govern de la Generalitat no ha fet en cap cas, un desenvolupament legislatiu i de govern de caràcter eminentment municipalista. És més, la mala situació financera de la Generalitat ha fet que molts serveis locals finançats pel Govern estiguin amenaçats. Especialment greu és la morositat en els pagaments de tot tipus de transferències de la Generalitat als ajuntaments.

El país i la societat avança si avancen els seus pobles i les seves ciutats. No existeixen societats i països socialment desenvolupats amb governs locals febles. Creiem que per afrontar un futur

més pròsper i cohesionat, cal un nou impuls als ajuntaments en el marc del federalisme, del principi de subsidiarietat i de l'autonomia local.

01. DEFENSEM LA CORRESPONSABILITAT INSTITUCIONAL I EL FEDERALISME MUNICIPALISTA

Les administracions locals han d'estar en situació d'igualtat institucional amb la resta de nivells de govern amb els quals conviuen i amb els quals comparteixen destinataris de les seves actuacions. Per aquest motiu, exigim que la Generalitat restauri el principi de confiança trencat amb les administracions locals i que ho faci amb lleialtat i transparència, evitant situacions de desequilibris territorials.

P1. Impulsarem a les Corts la **derogació de la Llei de Racionalització i Sostenibilitat de l'Administració Local**.

P2. Promourem una **nova Llei de Governs Locals** per desenvolupar les previsions estatutàries, clarificar les competències i fer realitat la participació dels municipis en els ingressos de la Generalitat.

P3. Fomentarem la **col·laboració interadministrativa** per millorar la interoperativitat i el treball en xarxa entre els diferents agents que operaren al territori i evitar situacions de duplicitat de serveis.

P4. Aprovarem **carteres de serveis integrals i integrades per garantir serveis públics locals** de qualitat, ordenant-les mitjançant contractes programes entre les administracions locals i la Generalitat.

P5. Adequarem la **legislació vigent als petits municipis**, als municipis del món rural i als de muntanya, sigui amb lleis específiques o incloent articulats concrets a la ja existent.

02. LES ADMINISTRACIONS LOCALS NECESSITEN UN FINANÇAMENT JUST I EQUITATIU

Les administracions locals, com a governs de proximitat, són les que estan més a prop de la ciutadania, copsant les seves necessitats i intentant donar resposta a les diferents demandes. Per aquest motiu, enguany, més que mai, és necessari que els ajuntaments es converteixin en administracions sòlides, amb capacitat per donar resposta de manera eficaç, eficient i efectiva, i això només serà possible amb més competències, més recursos i més autonomia municipalista..

P6. Impulsarem un **nou sistema de finançament local**, mitjançant la **Llei d'Hisendes Locals**, que es regeixi pels principis de suficiència de recursos, equitat, autonomia i responsabilitat fiscal.

P7. Promourem **modificacions puntuals de l'actual normativa tributària local, autonòmica i estatal** per evitar situacions de desemparament i iniquitat.

P8. Augmentarem progressivament les **transferències corrents per finançar programes i serveis de competència compartida** entre la Generalitat i els ajuntaments, fins a arribar al 5% dels ingressos corrents de la Generalitat el 2019.

P9. Promourem una llei al Parlament de Catalunya que reguli el **Fons de Cooperació Local** a partir dels ingressos tributaris de la Generalitat, de caràcter incondicionat, que tingui en compte la capacitat fiscal i les necessitats de despesa dels governs locals, així com les singularitats dels territoris.

P10. Recuperarem i reformularem el **Pla Únic d'Obres i Serveis (PUOSC)** per sobre de la mitjana d'increment del pressupost dels ajuntaments, treballant per millorar el finançament de la despesa corrent de les administracions locals.

P11. Crearem **nous fons per activar els instruments de cooperació local**, com la Llei 2/2004, del 4 de juny, de millora de barris, àrees urbanes i viles que requereixen una atenció especial, i la Llei 3/2009, del 10 de març, de regularització i millora d'urbanitzacions amb dèficits urbanístics.

P12. Modificarem l'actual llei sobre l'**Impost d'Estades Turístiques per dotar de major autonomia als municipis**, a fi que els seus recursos serveixin per a fer promoció turística del conjunt del país, però també per a poder pal·liar els efectes del turisme damunt del territori.

P13. Recuperarem la llei de barris impulsada pels governs d'esquerres a Catalunya. El seu objecte serà implicar l'Administració de la Generalitat de Catalunya en el desenvolupament dels nostres pobles i ciutats, invertint en la millora urbana com a espai de desenvolupament econòmic i justícia social.

03. DONAREM L'IMPULS DEFINITIU A LA REALITAT METROPOLITANA

El S.XXI esdevindrà el temps de les ciutats i les regions metropolitanes. Aquest és un fenomen global en què cada vegada les ciutats agafaran major protagonisme econòmic, social i polític enfront dels estats i les regions. Les ciutats són el principal espai de convivència dels ciutadans a Europa i per tant un dels espais on s'aborda diàriament els reptes globals com el medi ambient, la desigualtat o el progrés econòmic. Per aquest motiu és de vital importància dotar de visió, lideratge i capacitat de gestió la realitat metropolitana al nostre país.

P14. Impulsarem la major coordinació de la realitat metropolitana, convertint l'AMB en l'espai real de gestió dels serveis i reptes de les ciutats que configuren l'àrea de Barcelona.

P15. Impulsarem la **creació d'una Carta Metropolitana**, que seguint el model de la Carta Municipal de Barcelona reconegui en forma de llei la realitat metropolitana i les seves competències.

P16. Impulsarem la coordinació de polítiques locals a nivell metropolità, especialment en els àmbits de la cultura, la seguretat i el desenvolupament econòmic.

P17. Impulsarem les realitats metropolitanes de Lleida, Girona i Tarragona per a donar un espai de governança compartida.

04. REFORÇAREM L'AUTOGOVERN I LES INSTITUCIONS ARANESES

Aran és definit en el preàmbul de la Llei 1/2015 de 5 de febrer de Règim Especial de la Vall d'Aran, com una realitat nacional amb personalitat pròpia i diferenciada, fonamentada en el fet que la comunitat aranesa disposa de llengua i cultura pròpia i d'una tradició de govern defensat pels aranesos i les araneses al llarg del temps. Així mateix, el capítol VII de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, en l'article 94.1 diu:

"Aran disposa d'un règim jurídic especial establert per llei del Parlament. Per mitjà d'aquest règim es reconeix l'especificitat de l'organització institucional i administrativa d'Aran i se'n garanteix l'autonomia per ordenar i gestionar els afers públics del seu territori".

En aquest sentit, cal afirmar que els progressos fets amb l'Estatut de Catalunya de 2006 van ser força importants, permetent el desenvolupament d'una nova Llei d'Aran 1/2015, i de la Llei de l'Occità, aranès a Aran 35/2010.

Per tot això, cal evidenciar els avanços fets en aquests últims anys pel que fa al reconeixement institucional d'Aran i del seu marc competencial portats a terme per la Generalitat de Catalunya. Si bé és cert que també expressem la dificultat que la Vall d'Aran sempre ha tingut per desplegar aquests marcs legislatius.

P18. Impulsarem el desplegament de les lleis 1/2015, del 5 de febrer, del **règim especial d'Aran i 35/2010, de l'1 d'octubre, de l'occità, aranès a l'Aran.**

P19. En l'àmbit de la llei de règim especial d'Aran, desplegarem aquells preceptes que fan referència a l'àmbit competencial, del **sistema de finançament del Conselh Generau d'Aran, així com el seu sistema electoral.** Pel que fa a la llei de l'occità, aranès a l'Aran, el Partit dels Socialistes de Catalunya es compromet a desplegar tots els preceptes d'aquesta llei i a evitar la contínua davallada de l'ús social de l'aranès.

P20. Ens comprometem a col·laborar amb Unitat d'Aran en la recerca de majors cotes de reconeixement de les institucions araneses en el marc de la reforma de la Constitució Espanyola.

4.6 CATALUNYA I EUROPA

La Unió Europa viu actualment un dels moments més crítics des de la seva creació, amb una crisi econòmica i financera global i un model de gestió erroni, ineficient i insolidari basat en l'austeritat. Aquesta gestió ha provocat un gran augment de la desigualtat, un empobriment de bona part de la població i una gran frustració a tots aquells joves que no poden veure satisfetes les seves expectatives professionals i vitals.

Una de les conseqüències d'aquesta deriva és un alarmant increment de la desafecció ciutadana cap a la política en general i cap a les institucions europees en particular, així com de les diferències i prejudicis entre els diferents països de la Unió. Els grans beneficiats d'aquesta

situació són els partits d'arrel nacionalista, que són l'arrel del perill per a la construcció europea i també una de les causes que va motivar l'existència d'una Europa unida i forta. Aquests partits euroescèptics i euròfobs lluiten de manera molt perillosa contra la integració europea amb arguments populistes i en molts casos xenòfobs.

En aquest context, l'acció col·lectiva a Europa és simplement indispensable. Apostem per avançar cap a una Europa més federal, més enllà de la governança de l'euro i l'estabilitat financera, amb la cessió de sobirania dels Estats membres, però respectant la pròpia singularitat. Cal avançar en una governança més eficaç, transparent i democràtica i dotar a Europa dels mitjans necessaris per protegir els interessos i el benestar de la ciutadania.

Volem una Europa que defensi els drets socials i laborals de la ciutadania europea. Volem construir una UE alternativa, fent possible un profund canvi per a una Europa més social, democràtica i solidària. Catalunya necessita la UE per al seu ple desenvolupament com a país i per al desenvolupament econòmic i social de l'actual generació i de les generacions futures. No concebem Catalunya fora de la UE, ni la UE sense Catalunya. Europa és un espai de governança necessari per afrontar els reptes globals que no poden ser resolts pels governs dels Estats i, en aquest sentit, defensem una Europa Federal diversa i cohesionada, que avanci en el camí del progressisme internacionalista i cosmopolita.

Defensem una unió política, econòmica, fiscal i social i la nostra acció a Europa es fonamentarà en assolir els següents objectius:

O1. UNA NOVA POLÍTICA ECONÒMICA PER EUROPA I UNA MILLOR CONVERGÈNCIA EN LA GOVERNANÇA DE LA CRISI

L'origen estructural de la crisi de l'Euro radica en què l'Eurozona no és una unió monetària òptima, ni molt menys fiscal: els mercats no estan completament integrats, les estructures econòmiques no són convergents, la mobilitat laboral no és suficient i les seves institucions centrals no tenen els instruments necessaris per garantir l'estabilitat, la correcció dels desequilibris o la supervivència en cas de crisi.

Completar la unió econòmica requereix no només la unió bancària, sinó també un veritable marc integrat fiscal i financer, amb una política econòmica comuna, que inclogui la mutualització de riscos, el llançament de polítiques de creixement i la lluita contra el frau i els paradisos fiscals. Per això, ens comprometem a treballar per:

P1. Donar suport a la **política monetària del Banc Central Europeu**, incloent-hi el programa de compra d'actius públics i privats.

P2. Promoure la flexibilitat en la **interpretació del Pacte d'Estabilitat i Creixement**.

P3. Rellançar de la **inversió pública i privada a través del Fons Europeu** per a les Inversions Estratègiques.

P4. Augmentar dels **préstecs del Banc Europeu d'Inversions**.

P5. La creació de la **capacitat fiscal de l'Eurozona**, sostinguda sobre els beneficis del BCE, l'impost de transaccions financeres i una fracció de l'impost de societats, amb l'objectiu de finançar les inversions anti-cícliques i una Assegurança Europea d'Atur.

P6. La culminació de la Unió Bancària amb la introducció d'una **Assegurança Europea de Dipòsits**.

P7. La lluita contra l'evasió i el frau fiscal, dins i fora de la Unió, amb la **creació d'una Agència Tributària Europea**, intercanvi automàtic d'informació tributària, una llista europea de paradisos fiscals, una llista d'evasors fiscals transfronterers i protecció europea per als informants.

02. EL PILAR SOCIAL DE LA UNIÓ: DRETS SOCIALS I LABORALS DE LA CIUTADANIA EUROPEA

El creixement econòmic és necessari, però no suficient per al progrés de la ciutadania. Cal capgirar la lògica de les decisions a Europa i avançar cap a un nou model que vagi molt més enllà de la governança de l'euro i l'estabilitat financera, un model que impliqui la defensa dels drets socials i laborals de la ciutadania europea.

Vam ser determinats a Europa en la creació dels Estats del Benestar fa cinquanta anys i seguim creient fermament en el model social europeu que s'ha conformat des de llavors. Aquesta Europa Social ha de ser el tret diferencial de l'Europa del futur. Una Europa més social, democràtica i solidària que no deixi ningú enrere. I per això ens comprometem a treballar per:

P8. Un **Marc Europeu vinculant de salaris mínims** que s'acosti al 60% del salari mitjà de cada Estat membre

P9. Una **Directiva sobre condicions de treball justes** que posi fi a la destrucció laboral que s'està produint en la desregulació creixent dels contractes de treball.

P10. Una **estratègia renovada de suport a l'ocupació dels joves**, que inclogui garanties de formació intermediària laboral entre els Estats membres.

P11. La **portabilitat d'un conjunt de drets i prestacions socials bàsics entre els Estats membres de la UE**, d'acord amb el dret de lliure circulació de treballadors i treballadores: prestacions d'atur, assistència sanitària, drets a pensions, etc.

P12. Acabar amb el dumping social, consagrant el **principi d'igual salari per igual treball** i creant una **Agència Europea d'Inspeccions de Treball** per fer front de manera més eficaç als abusos laborals.

03. CATALUNYA DINS DE LA UNIÓ EUROPEA I EL MÓN: PER UNA POLÍTICA TRANSPARENT, ESTRATÈGICA I PLURAL

La política europea és el nostre quart àmbit de governança que es complementa amb l'estatal, l'autonòmic i el local. L'Estatut d'Autonomia de Catalunya i el Tractat de Lisboa potencien el

paper de Catalunya a la Unió Europea. Treballarem per ampliar la participació i la influència de Catalunya dins els mecanismes de representació i decisió a les institucions europees i ho farem amb transparència i rigor.

Alhora, en el desenvolupament estratègic de la nostra acció exterior, farem valdre també l'important paper que exerceixen les entitats públiques i privades, les organitzacions no governamentals, les empreses i els ciutadans i les ciutadanes, tant els i les que viuen a Catalunya com els que resideixen a l'estranger, en la defensa dels interessos econòmics, polítics i socials de Catalunya al món.

P13. Defensarem una fiscalització més estreta per part del Parlament de Catalunya del compliment del Pla Estratègic d'Acció Exterior i de Relacions amb la UE (2015-2018), exigint informes de seguiment que incloguin variables d'avaluació comparativa.

P14. Redefinirem els objectius marcats pel **Pla Estratègic d'Acció Exterior**, actualment massa ambiciosos a la llum dels recursos dels quals disposa l'acció exterior catalana, per tal de dotar de coherència estratègica a aquest Pla. I redefinirem també les prioritats geogràfiques marcades.

P15. Dotarem de continguts reals la **narrativa** euromediterrània de l'acció exterior del Govern de la Generalitat.

P16. Continuarem amb els esforços per **enfortir, ampliar i professionalitzar les estructures governamentals de l'acció exterior de Catalunya**, mitjançant mecanismes de contractació i formació pública i transparent, posant així fi a l'externalització d'aquests processos i de fons públics cap a consorcis públic-privats com el Diplocat.

P17. Potenciarem les **comunitats catalanes a l'exterior**, augmentant la protecció als i les joves i als treballadors i les treballadores catalans a l'exterior, millorant l'**orientació i informació** a tothom que plantegi projectes personals o professionals d'emigració i **definint plans de retorn** per qui vulgui establir-se de nou a Catalunya.

P18. Garantirem i potenciarem la **participació i el lideratge de Catalunya al Comitè de les Regions de la Unió Europea**, amb la voluntat d'eixamplar el seu paper en l'entramat institucional comunitari.

P19. Reforçarem la **participació del Govern de la Generalitat de Catalunya en les diferents institucions i organismes de la Unió Europea**, aprofundint en la participació de Catalunya en la conformació de la voluntat de l'Estat i, en particular, en l'àmbit de les competències exclusives. En aquest sentit, considerem necessari reformular les funcions de la Delegació del Govern davant la UE i millorar la seva eficàcia.

P20. Igualment, i de manera prioritària, seguirem **impulsant l'ús oficial del català a les diferents institucions comunitàries**, i sobretot en aquelles on encara no és present. En aquest sentit, treballarem especialment perquè es produeixi la majoria parlamentària necessària per desbloquejar l'ús del català en el Ple del Parlament Europeu.

P21. Contribuirem a la **millora de la formació de la joventut del nostre país, fomentant la cooperació amb universitats i centres de recerca dels països mediterranis**, i promovent l'especialització universitària en les relacions econòmiques, socials i culturals entre les dues riberes del Mediterrani.

O4. LA COOPERACIÓ TRANSFRONTERERA I INTERREGIONAL: L'EUROREGIÓ PIRINEUS-MEDITERRÀNIA

Catalunya ha de mantenir i aprofundir els projectes de cooperació transfronterera i interregionals que, en gran mesura ha contribuït a impulsar, com a espais polítics de cooperació i pols de desenvolupament sostenible basats en la creativitat, la innovació i la integració social i econòmica dels territoris. L'Euroregió Pirineus-Mediterrània, punt de connexió entre el Mediterrani Occidental i el nucli central de l'Europa comunitària, n'és un clar exponent.

P22. Impulsarem la participació activa de Catalunya en l'**Euroregió Pirineus-Mediterrània** com a model a seguir per l'impuls de polítiques econòmiques i socials en l'àmbit euromediterrani.

P23. Defensarem la **Unió pel Mediterrani (UpM)**, en especial relançarem la capitalitat de Barcelona en aquest projecte amb la vocació que Catalunya sigui un focus influent de la mediterrània, tenint en compte la greu inestabilitat política i institucional que viu la ribera sud.

P24. Promourem el diàleg i el consens per al **Corredor Mediterrani**, sabent que el traçat que defensa Catalunya.

P25. Impulsarem la **cooperació entre empreses dels diferents països de l'arc mediterrani**, en l'esfera econòmica i empresarial, així com la cooperació entre els agents socials.

O5. UNA EUROPA FEDERAL DESPRÉS DEL BREXIT, PROTECCIÓ DELS DRETS DELS CATALANS I LES CATALANES AL REGNE UNIT

Per primer cop des de la creació de la Unió Europea, un Estat membre decideix abandonar el club, generant una espiral d'incerteses econòmiques, polítiques i socials sense precedents, tant per a la UE com per al Regne Unit. La ciutadania europea és la base d'un projecte d'integració de les nacions europees en una entitat supranacional, que només pot ser federal en la seva organització i estructura. És per això que volem mantenir la idea d'una unió política forta, no purament comercial, sinó profundament federal, més integrada i cohesionada que ens permeti abordar conjuntament els reptes globals.

P26. Crearem una comissió d'estudi al Parlament de Catalunya i una unitat d'estudi al Govern per **analitzar en profunditat els efectes** polítics i econòmics que la sortida del Regne Unit tindrà per a Catalunya.

P27. Defensarem fermament els drets dels catalans i les catalanes que viuen, estudien i treballen al Regne Unit, de la mateixa manera que volem que els ciutadans i les ciutadanes britànics que viuen a Catalunya ho puguin seguir fent amb totes les garanties.

EIX 5. CATALUNYA I ESPANYA: LA SOLUCIÓ ÉS FEDERAL

Catalunya és una nació plural i diversa i Espanya una nació de nacions, un conjunt de pobles amb singularitat pròpia, però amb llaços socials, culturals i polítics que els han mantingut units. Avui, Espanya és un país modern -plurilingüe i pluricultural- que es fonamenta en la igualtat de drets i la garantia del dret d'autonomia dels pobles que la integren. És per això que, com sempre hem defensat, el fet de reconèixer Catalunya com a nació i Espanya com un estat plurinacional, no trenca la unió política d'Espanya ni dona als catalans drets diferents dels de la resta d'espanyols.

Les històries de Catalunya i Espanya estan entrelaçades. La història de Catalunya no es pot entendre sense la d'Espanya en el seu conjunt i viceversa. La prosperitat d'una i altra estan connectades, com també l'autonomia de Catalunya ha estat sempre estretament lligada a la democràcia espanyola. La Constitució del 1978 és la primera de tota la història d'Espanya que es va elaborar des d'un ampli consens de les diferents forces polítiques, amb les catalanes al capdavant. Votada per una immensa majoria de catalans i catalanes va ser un punt de trobada en un moment polític excepcional, un acord que ens ha proporcionat el període democràtic més llarg i pròsper de la nostra història i l'etapa de més autogovern i de millor reconeixement de la singularitat de Catalunya.

Però avui, gairebé una dècada després de la sentència del Tribunal Constitucional (TC) sobre l'Estatut d'Autonomia (EAC) del 2006, la relació entre Catalunya i Espanya s'ha instal·lat, de la mà dels seus governs, en un conflicte permanent agreujat per l'ús partidista de les institucions democràtiques i de dret (uns enfrontant els principis de democràcia i legalitat i els altres judicialitzant la política); per la manca d'imparcialitat i neutralitat dels mitjans de comunicació públics, com TV3 i TVE; i per la instrumentalització política dels sentiments, les emocions i les expectatives de la ciutadania.

Un conflicte que malauradament ha acabat de la pitjor de les maneres amb la Declaració Unilateral d'Independència (DUI) per part del Parlament de Catalunya, l'aplicació de l'article 155 de la Constitució espanyola per part del Govern espanyol i l'empresonament de bona part del govern de la Generalitat.

Aquest xoc de trens a què el PP i Junts pel Sí ens han condemnat no és el camí de sortida, sinó una manifestació d'impotència, manca de voluntat, incapacitat evident i fracàs polític. Nosaltres no ens resignem, no volem ser captius d'aquest enfrontament. No contribuirem a incrementar les expectatives de la gent amb promeses d'una vida millor en un paradís incert ni ens quedarem impassibles davant un conflicte inqüestionable, negant l'evidència d'una exigència real de canvi.

Com hem comprovat, la unilateralitat no condueix enlloc més que al conflicte extrem i per això ens oposem a qualsevol proposta que posi en risc la convivència o estigui al marge de la legalitat democràtica. Així doncs, no participem en el procés independentista, perquè no compartim ni l'objectiu de la independència ni els mitjans per aconseguir-ho, fonamentats en la unilateralitat, la il·legalitat i la desobediència i no creiem en un referèndum de secessió unilateral perquè obvia els mecanismes de reforma de la Llei - tant la Constitució com l'Estatut

-, no ofereix cap garantia democràtica real i és una imposició a la meitat de la ciutadania de Catalunya. A més, un resultat ajustat en qualsevol direcció no desbloquejaria la situació i consagrarà definitivament una Catalunya dividida en dos.

Des del 2010, el Govern de la Generalitat ha abandonat la ciutadania i ha dedicat tots els seus esforços, les seves energies i les seves accions a un *procés* que no ha produït cap benefici concret, cap avenç tangible ni per al país ni per a la societat, però que ha contribuït a erosionar la qualitat de la política i de les institucions catalanes i espanyoles.

Cal trencar amb la falsa disjuntiva entre immobilitisme i independentisme i acabar amb un estèril enfrontament que no només genera patiment, malestar i incertesa, sinó que també ens fa perdre un temps valuós i enormes oportunitats. En aquest context, el paper del PSC és més necessari que mai. Per a nosaltres, la cohesió social i la unitat civil són dues cares de la mateixa moneda i són objectius irrenunciables. Com a catalanistes volem la llibertat i l'autogovern de Catalunya per construir una societat oberta, avançada, inclusiva, capaç d'unir en un mateix projecte a persones de procedència diversa. Com a federalistes defensem la integració dels pobles i les nacions d'Espanya en un projecte compartit de ciutadania que reconegui el caràcter plurinacional, pluricultural i plurilingüe de l'Estat.

Davant la incapacitat i la falta de lideratge polític dels Governs català i espanyol, nosaltres oferim una alternativa perquè la reivindicació de més autogovern per a Catalunya és perfectament compatible amb la voluntat de compartir un mateix Estat amb tots els pobles d'Espanya. Volem una Catalunya amb el màxim nivell d'autogovern en el si d'una Espanya Federal; volem continuar progressant dins d'Espanya i amb Espanya; volem recollir el reconeixement de les aspiracions nacionals de Catalunya, més autogovern i un finançament més just. Reivindiquem el projecte polític del socialisme català i la defensa de la identitat i de l'autogovern de Catalunya.

Tenim clar que estem davant d'un problema polític i social que només pot trobar solució a través de la negociació i el pacte. Un acord és sempre millor que no fer res o que una ruptura, però dialogar per arribar a un acord significa també voluntat de cedir i ser molt conscients que no s'hi arribarà mai si les posicions són immutables i cadascú pretén imposar la seva voluntat, perquè llavors el diàleg es converteix en una operació propagandística. La via de l'acord que defensem no persegueix ni unanimitat ni uniformitat, sinó la cerca d'allò que compartim, perquè l'acord l'hem de construir entre tots. Proposem canviar la lògica de l'enfrontament per la lògica del diàleg.

Fem un balanç positiu dels gairebé 40 anys de l'Estat de les Autonomies, però considerem que cal corregir les disfuncions detectades i adaptar-lo als nous temps, i superar també l'anomalia que va suposar la sentència del TC sobre l'Estatut l'any 2010. El que proposem és renovar el pacte del 1978 amb una reforma constitucional federal inclusiva, un acord per aconseguir que Catalunya se senti tractada amb justícia i resoldre problemes concrets a partir de fórmules federals de relació i col·laboració.

Creiem que en el federalisme es troben les millors solucions per reconèixer, respectar i integrar les diverses aspiracions nacionals que conviuen a Espanya, sense disminuir la cohesió social i la igualtat entre espanyols. La reformulació de les relacions entre Catalunya i Espanya en sentit federal és la més viable políticament, la més estable econòmicament, la més justa

socialment i l'única capaç d'aglutinar un ampli suport social. Federalisme és reconeixement, autogovern i govern compartit, finançament just i suficient, respecte a la pluralitat des de la llibertat individual i col·lectiva. Federalisme és assegurar la convivència i els drets a través del pacte.

La reforma constitucional no és un fi en si mateix, sinó el camí per recompondre consensos trencats, renovar les nostres regles de convivència i impulsar la modernització de l'Estat. Aquesta és la nostra aportació al diàleg. Una aportació que concep la diversitat dels pobles d'Espanya com una oportunitat on la identitat i la llibertat de cadascú troba en el respecte als altres la millor manera de conuiu junts per poder dur a terme un ambiciós projecte comú de progrés i solidaritat. Una aportació que en cap cas exclou d'altres possibilitats d'acord polític, democràtiques i legals, per resoldre el conflicte.

Ens mantenim fidels al nostre compromís fundacional catalanista i federalista de garantir la unitat civil del nostre poble i de cercar permanentment l'entesa amb la resta de pobles d'Espanya. Estem convençuts que l'única solució passa per la via del diàleg, la negociació i el pacte des d'un total respecte a la legalitat i que, per acordar aquestes noves formes de relació, la decisió i la seva articulació han de ser fruit d'un procés pactat a tot l'Estat i referendat pel conjunt de la ciutadania.

01. UN ACORD PER A LA CONFIANÇA I LA RECONCILIACIÓ

La sentència del TC del 2010 sobre l'EAC, quatre anys després que fos referendat pel 74% dels catalans i les catalanes el 18 de juny del 2006, va generar profundes ferides a la societat catalana. La manca de respecte a la decisió que havia pres la ciutadania, interpretada també com la negativa al desenvolupament de l'autogovern de Catalunya, va esdevenir el punt d'inflexió d'un conflicte territorial i social que, gairebé deu anys després, continua sense resoldre's.

Aquesta insatisfacció s'ha vist agreujada pels efectes de la crisi econòmica i també per una escalada de despropòsits entre partidaris i detractors de la independència. L'acumulació d'incompliments per part dels successius governs espanyols; l'ofensiva recentralitzadora i escassament sensible a la realitat pluricultural i plurilingüe d'Espanya del Govern del Partit Popular; la manca de voluntat real de diàleg i l'adopció de posicions maximalistes i immutables que es pretenen imposar; els continuats desafiaments a la legalitat del Govern català i la crida a la desobediència; l'ús de les institucions de l'Estat democràtic i de dret en benefici del seu projecte polític; i la instrumentalització política dels sentiments de pertinença de la ciutadania, ens han acabat conduint al xoc de trens.

En aquest context, la política ha de recuperar la seva legitimitat, la capacitat de representació i la proximitat, ja que només així es podrà refer la necessària confiança de la ciutadania per avançar en democràcia i continuar progressant com a país i com a societat.

Ni l'immobilisme ni la unilateralitat ni la il·legalitat porten enlloc, i la via penal tampoc. **El diàleg és l'únic instrument per plantejar propostes i resoldre conflictes.** Un diàleg que permeti objectivar els problemes, desterrar el victimisme i els enfrontaments i cerqui solucions de consens; un diàleg que serveixi per avançar i retrobar el progrés social i econòmic de

Catalunya. Aquest diàleg ha de començar l'endemà mateix de les eleccions. Les eleccions posaran fi al període d'excepcionalitat i transitorietat que comporta l'aplicació de l'article 155 de la Constitució espanyola i immediatament s'ha de constituir un govern que comenci el diàleg per arribar a un gran acord per a la confiança i la reconciliació amb el major nombre de forces polítiques possible, tant a nivell de Catalunya com a nivell d'Espanya.

La base per aquest acord pot ser un conjunt de propostes per a Catalunya que desenvolupin al màxim les potencialitats de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya i la Constitució espanyola vigents per enfortir el nostre autogovern i impulsar la renovació del pacte constitucional en un sentit federal. Els i les socialistes les hem recollit en la **Declaració de Barcelona, signada conjuntament pel PSC i el PSOE**. Amb aquestes propostes es poden revertir els cinc anys d'absència de política i diàleg entre el Govern de la Generalitat i el Govern espanyol, superant l'actual situació de bloqueig i conflicte per continuar avançant en el progrés i la modernització de Catalunya. No hi ha solucions màgiques ni immediates, sinó un camí que ha d'iniciar-se a través de propostes concretes.

- Impulsar el **desenvolupament normatiu de l'Estatut d'Autonomia**, a partir de la resolució dels conflictes competencials pendents i la recuperació dels articles que van ser declarats inconstitucionals pel Tribunal Constitucional (derogació de la LRSAL, reconeixement de les vegueries, descentralització del TSJC i el Consell de Justícia de Catalunya, represa dels treballs de la Comissió Bilateral Estat-Generalitat i de la Comissió Mixta, culminació dels traspassos pendents i dels recursos necessaris, etc.)
- Promoure el diàleg i l'acord per abordar el **llistat de reivindicacions que el Govern català** va presentar al Govern espanyol l'abril del 2016, a excepció de la demanda relativa al referèndum de secessió (finançament de la Llei de Dependència, descentralització de la gestió del 0,7% de l'IRPF per a finalitats socials i de les beques universitàries, respecte a l'autonomia local i al model d'escola catalana, etc.).
- Abordar la **negociació de la revisió del sistema de finançament autonòmic**, entre d'altres, reassignant els límits del dèficit públic imposats a les Comunitats, negociant una quitança del deute, introduint el principi d'ordinalitat i impulsant els consorcis tributaris.
- Revisar la **inversió estatal en infraestructures estratègiques** de Catalunya (compliment de la DA3a de l'Estatut, construcció del Corredor Mediterrani, millores en la xarxa de ferrocarrils i rodalies, facilitar les connexions als ports i els aeroports catalans, etc.).
- Impulsar el **reconeixement de la importància estratègica i simbòlica de la ciutat de Barcelona**, perquè pugui exercir el seu lideratge com a gran capital catalana, espanyola i europea.
- Treballar per al **reconeixement de la llengua, la cultura i els símbols de Catalunya** (derogació de la LOMCE, aprovació d'una llei de reconeixement de la pluralitat lingüística a Espanya, assegurar la presència de la llengua i la cultura catalanes a la UNESCO, resoldre les qüestions relatives a la memòria històrica com ara l'anul·lació radical i expressa del judici al president Lluís Companys, etc.)

Un cop assolit aquest primer acord, el govern continuarà el diàleg per aconseguir dos altres objectius: un model de finançament més just i suficient per a Catalunya i la reforma federal de la Constitució espanyola.

02. UN NOU MODEL DE FINANÇAMENT: LA HISENDA FEDERAL

En les darreres dècades, Espanya ha passat de comptar amb una estructura política quasi completament centralitzada a situar-se entre els països més descentralitzats de la OCDE. En aquest sentit, el paper de les Comunitats Autònomes ha anat reforçant-se i prenent protagonisme gràcies a la gestió de molts dels serveis públics que més incidència tenen en la vida de la ciutadania i en el seu benestar, tals com l'educació, la sanitat i els serveis socials.

Els diversos acords de finançament entre l'Estat i les CCAA, i sobretot el darrer acord vigent del 2009, van permetre un augment de l'autonomia tributària de les Comunitats Autònomes i també la millora dels recursos. Tanmateix, aquest model segueix essent complex i poc transparent, sense resoldre completament els problemes d'equitat i d'eficiència.

Els successius Governos de Convergència, ara Junts Pel Sí al costat d'ERC, han estat incapaços de millorar el finançament de Catalunya i han optat per l'enfrontament en lloc de per una imprescindible negociació amb el Govern d'Espanya, que hauria de donar lloc a un nou model de finançament per a Catalunya pendent de renovar des del 2014. Amb anys d'endarreriment, el Govern d'Espanya va donar per oberta la negociació del que haurà de ser el nou model de finançament autonòmic. El Govern català no ha participat fins ara en cap negociació. Davant d'aquest escenari, i amb l'objectiu d'avançar en la construcció d'un estat federal, proposem una Hisenda Federal que faci realitat el ple reconeixement de les Comunitats Autònomes com a autèntiques entitats de govern, tot superant l'enfocament de descentralització de la despesa que ha estat el dominant fins ara. Per al PSC, l'objectiu principal d'una hisenda federal per a Espanya és compartir de forma justa i equitativa els ingressos tributaris que es generen en el conjunt d'Espanya, mantenint un nivell elevat d'autonomia i responsabilitat dels diferents nivells de govern davant de la ciutadania en l'exercici de les seves respectives competències.

*També volem reforçar, amb la reforma del sistema de finançament, el que considerem bàsic en un sistema fiscal: que cada nivell d'administració pugui gestionar els impostos de manera que recapti per poder finançar els serveis que presta, que contribueixi a la redistribució de la renda i la riquesa de manera justa i equitativa, que l'estructura impositiva incideixi en el comportament responsable de la ciutadania i que enforteixi el rendiment de comptes i l'exigència mútua entre governs i governats. Impulsarem la negociació d'un **Pacte Fiscal Federal** que passa per:*

P1. Més recursos per afrontar les competències que tenim. Proposem augmentar la participació actual de les Comunitats Autònomes en l'IRPF, IVA i Impostos Especials de manera que amb els tres impostos es cobreixin les necessitats dels serveis de l'Estat del Benestar competència de les Comunitats Autònomes. Els ingressos tributaris es poden ampliar amb la cessió dels nous impostos creats els darrers anys que ja han estat concertats amb les Comunitats Forals, com ara els nous impostos ambientals.

La davallada de recaptació tributària, com a conseqüència de la crisi, ha afectat totes les administracions públiques, però la capacitat de recuperació posterior és i ha estat molt menor en les Comunitats Autònomes de règim comú que en el Govern Central i les hisendes forals.

P2. Un sistema equitatiu, que no discrimini ningú. Equitat i no igualitarisme: un sistema que garanteixi que tothom és tractat de la mateixa forma davant d'esforços fiscals similars. Per això, proposem un Fons de Garantia de Serveis Públics fonamentals de l'Estat del Benestar dotat amb els recursos de l'IRPF, IVA i Impostos Especials de les Comunitats Autònomes, que garanteixi efectivament l'accés en igualtat de condicions a aquests serveis bàsics a tota Espanya.

P3. Un sistema que garanteixi el criteri d'ordinalitat en els recursos finals. El vigent model de finançament assigna els recursos finals de manera desequilibrada i no respon a cap criteri raonable concret. Per això, el model ha de garantir en primer lloc el criteri d'ordinalitat, que no és res més que el reconeixement que *“la realització de la solidaritat entre Comunitats Autònomes no pot redundar per a les més riques en major perjudici que l'inherent a tota contribució solidària envers les menys pròsperes per a una aproximació progressiva entre totes elles, excloent-se, per tant, el resultat d'una pitjor condició relativa d'aquell que contribueix respecte del que es beneficia”*, com assenyala la mateixa Sentència del Tribunal Constitucional sobre l'Estatut d'Autonomia de Catalunya i es reconeix a l'acordat pel socialisme espanyol al Pacte Granada del 2013.

Per això, proposem que el criteri d'ordinalitat s'ha de complir, en tot cas, dins el marc del model de finançament, de manera que l'ordenació en els recursos finals de cada Comunitat Autònoma, després del necessari anivellament entre comunitats autònomes, no difereixi de l'ordenació dels seus recursos tributaris abans de l'anivellament.

P4. Convergència territorial. Equiparació de resultats, independentment del model de finançament que s'apliqui. Sigui règim comú o règim foral, els recursos finals han d'anar convergint. Per això, proposem que les Comunitats Forals participin també en el Fons de Garantia de Serveis Públics fonamentals de l'Estat del Benestar.

P5. Autogovern i corresponsabilitat fiscal. Els governs autonòmics han de ser políticament, fiscalment i financerament responsables davant la ciutadania i també davant tot el país. Proposem fomentar la corresponsabilitat fiscal en el sentit de millorar la capacitat normativa dels impostos cedits i compartits, especialment l'IRPF. Alhora volem poder acordar, conjuntament amb la resta de Comunitats Autònomes i el Govern central, uns límits a la competència fiscal a la baixa en determinats impostos.

P6. Consorci Tributari de Catalunya entre l'Agència Tributària del Govern central i la Generalitat de Catalunya. Aquest Consorci, contemplat a l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, compartirà la gestió, recaptació, liquidació i inspecció dels impostos que paguem. Ha de ser una manifestació clara de l'autogovern i corresponsabilitat fiscal anteriors i ha de permetre millores de gestió i d'inspecció tributària i uns mecanismes de liquidació d'ingressos molt més ràpids, àgils i acurats que els actuals; alhora reforça la funció dels tributs com a eines de relació entre els governs i la ciutadania.

P7. Lleialtat institucional i cogovern en un Estat federal. El nou marc ha de garantir que les qüestions que afecten les Comunitats Autònomes es puguin consensuar i que aquestes tinguin un pes suficient en la presa de decisions. Proposem una modificació a fons del Consell de Política Fiscal i Financera i una redefinició de les Conferències de Presidents de manera que se superi el clima conflictiu actual per un de més cooperatiu, tot mantenint les necessàries relacions bilaterals en un marc de transparència i lleialtat respecte el conjunt.

Volem desenvolupar l'Estatut d'Autonomia de Catalunya i fer-lo avançar el màxim utilitzant a fons els mecanismes previstos en el mateix Estatut, en especial, en aquesta qüestió concreta, la Comissió Mixta d'Afers Econòmics i Fiscals Estat-Generalitat, que és l'òrgan bilateral de relació entre l'Administració de l'Estat i la Generalitat en l'àmbit del finançament autonòmic, i a qui li correspon, entre altres funcions, la de *"canalització del conjunt de relacions fiscals i financeres de la Generalitat i l'Estat"*.

P8. Simplicitat i transparència. L'estructura bàsica del model que proposem és molt simple i elimina molts dels problemes tècnics i polítics que han incidit en la inestabilitat i opacitat dels resultats finals del model actual. No només és necessari que es publiquin els resultats a temps i de forma entenedora i comparable entre tots els sistemes de finançament -tant de règim comú com els de conveni i concert-, sinó que, en el marc d'un Senat federal reformat, es generi un debat anual sobre la base dels resultats obtinguts amb el conjunt de sistemes de finançament aplicats a totes les Comunitats Autònomes i sobre les necessitats d'actualització, evolució de l'equiparació i reforma, si s'escau. Per això, proposem donar més rellevància a òrgans independents que facilitin la informació i la inspiració necessàries per a l'efectiva confluència de voluntats, pròpia d'un estat federal.

P9. Retirada del FLA i alleujament del deute. Cal assolir la sostenibilitat de les finances autonòmiques, recuperar la plena autonomia i la corresponsabilitat financera de les Comunitats Autònomes, que s'ha vist totalment limitada per la incapacitat d'accés als mercats financers a causa de la crisi econòmica. El Fons de Liquiditat Autonòmica i els altres mecanismes similars al FLA han estat els instruments que han permès a les Comunitats no fer fallida, però cal, tan aviat com es posi en marxa el nou model, començar a retirar-lo. Però assolir la sostenibilitat de les finances autonòmiques requereix, a més del canvi en el model de finançament en la línia que proposem, un alleujament del deute. La proposta és una condonació per part de l'Estat d'una part del deute i una possible reestructuració en alguns casos.

P10. Compromís polític i institucional per a un nou sistema fiscal. L'augment de recursos i la millora de l'equitat només seran possible plenament si avancem en l'establiment d'un sistema fiscal reforçat, en què tots els nivells de govern responsables treballin coordinadament en la lluita contra el frau i l'evasió fiscal, s'impliquin en la reforma de l'actual tributació sobre la riquesa en totes les seves formes, en el desenvolupament d'una millor i més eficaç fiscalitat ambiental i en el necessari impuls per a una fiscalitat més integrada amb la Unió Europea.

O3. UNA REFORMA CONSTITUCIONAL INCLUSIVA

La via de l'acord és l'única eficient, viable i legítima per renovar les nostres regles de convivència i evitar la fractura social. Aquest acord ha de construir-se i **la nostra proposta és una reforma federal inclusiva de la Constitució**, perquè el federalisme és la que millor s'ajusta al món d'interdependències creixents i sobirania compartides en què vivim; perquè evita el xoc d'identitats i la fractura de la societat en funció dels sentiments d'auto identificació nacional de les persones; perquè es basa en l'acció política democràtica, la negociació i el pacte; i per coherència amb els valors de llibertat, igualtat, fraternitat i solidaritat del socialisme català.

Amb la reforma constitucional que proposem volem assegurar el **Reconeixement** de la identitat nacional catalana, de la seva singularitat dintre d'Espanya, que té arrels històriques profundes; definir les **Regles** clares que delimitin amb precisió els espais competencials, permetent que la Generalitat pugui desenvolupar les polítiques públiques, procurant la màxima proximitat, eficàcia i eficiència, evitant duplicitats i interferències innecessàries del govern de l'Estat federal; reformar profundament la cambra de **Representació** territorial, amb la creació d'un Senat federal amb competència exclusiva sobre les lleis de cooperació horitzontal; i garantir els **Recursos** necessaris a partir d'un federalisme fiscal basat en els principis d'ordinalitat, suficiència, justícia i solidaritat.

A més de la necessària actualització del text constitucional, després de gairebé 40 anys de desenvolupament autonòmic, **la transformació d'Espanya en un Estat plenament federal ha de servir no només per abordar l'encaix de Catalunya en la resta d'Espanya, sinó també per consolidar les conquestes socials assolides i recollir les voluntats i els anhels dels ciutadans i les ciutadanes**, impulsant la modernització de les nostres institucions, millorant la qualitat democràtica i garantint constitucionalment les polítiques públiques.

Compromesos amb l'autogovern de Catalunya, les institucions i la ciutadania, la nostra proposta de reforma constitucional federal inclusiva hauria de servir per acordar, entre d'altres, les següents qüestions:

- La transformació de l'Estat de les Autonomies en un **Estat federal** integrat les Comunitats Autònomes (CCAA) com a ens federats.
- El **reconeixement del caràcter plurinacional de l'Estat**, juntament amb el reconeixement de Catalunya com a nació.
- El **reconeixement de les singularitats pròpies** de les nacions històriques, tenint en compte els fets diferencials i els drets històrics ja reconeguts per la Constitució i els Estatuts vigents (article 5 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya).
- La **delimitació clara dels espais competencials** entre l'Estat Federal i les CCAA o ens federats i el **reconeixement d'una asimetria competencial**.
- La consideració dels temes lingüístics i culturals com a competència explícita de les **comunitats amb llengua pròpia**.
- La **transformació de l'actual Senat** en un Senat Federal integrat pels representants de la ciutadania i els governs autònoms dels ens federats.
- La **regulació del model de finançament** dels ens federats en la Constitució, que incorpori els principis de solidaritat, ordinalitat, corresponsabilitat i suficiència.

- El **reconeixement constitucional dels drets socials** com a drets de ciutadania així com la garantia del seu exercici en condicions d'igualtat, a partir de la incorporació del principi d'estabilitat social per garantir un nivell de serveis públics bàsics.
- La territorialització del sistema de **govern del poder judicial**.
- L'aprofundiment del **caràcter democràtic, participatiu i deliberatiu del nostre sistema polític i institucional**.
- El **reconeixement de les relacions de col·laboració i lleialtat federal** entre els ens federats i d'aquests amb l'Estat, com a garantia d'igualtat, solidaritat, cohesió territorial, diversitat i autonomia competencial.
- El **reconeixement constitucional dels governs locals** com a garants de la cohesió social, vectors de desenvolupament econòmic i vertebradors del territori.

L'èxit d'aquesta reforma exigeix temps i un consens sòlid i, per aquest motiu, no hi ha cap altre camí que l'entesa entre les diferents forces polítiques. És per això que creiem imprescindible **impulsar la comissió creada amb aquest objectiu a petició dels i les socialistes al Congrés dels Diputats**, perquè comenci a treballar en els continguts d'aquesta reforma constitucional en sentit federal des dels principis del consens, el diàleg i la pluralitat.

O4. SANCIONAR ELS ACORDS VOTANT DE NOU

Com a demòcrates posem les persones, la seva llibertat, la seva dignitat, els seus drets i la seva plena capacitat de controlar la vida i de desenvolupar el seu potencial en el centre de les nostres propostes i les nostres polítiques. I també **com a demòcrates volem votar per decidir el nostre futur, però votar respectant sempre l'Estat de dret**.

La nostra prioritat absoluta és impulsar un nou acord, una reforma constitucional federal inclusiva que sigui sotmesa al vot dels ciutadans i les ciutadanes, perquè **l'única manera de resoldre un problema democràtic és votant de nou. I fer-ho permetent que la ciutadania manifesti el seu suport o rebuig a un nou acord que estableixi les bases d'una nova convivència en el marc d'una Espanya federal**.

L'encaix de Catalunya a Espanya no és un problema català o de Catalunya, sinó un problema espanyol i, per tant, **no hi haurà solució estable ni legítima que no estigui sotmesa al vot de tota la ciutadania. Defensem una doble votació: primer, la reforma constitucional acordada haurà de ser votada per tots els ciutadans i les ciutadanes d'Espanya. I després, els catalans i les catalanes hauran de votar sobre el nou estatut derivat d'aquest nou marc constitucional**.

Un acord que aglutini a la immensa majoria dels ciutadans i les ciutadanes serà sempre millor solució que la independència o l'enquistament del conflicte. **Defensem que els ciutadans i les ciutadanes decideixin i votin un pacte per a molts anys, per avançar i progressar junts sense trencar. En definitiva, proposem un doble referèndum perquè sigui la ciutadania qui tingui l'última paraula**.

I GUIA DE CONTINGUTS

1. UN DESENVOLUPAMENT ECONÒMIC DINÀMIC EN UN TERRITORI SOSTENIBLE

1.1. Dret al treball i treball amb drets

- Agenda pel Treball i les Noves Oportunitats
- Dret al treball digne i per a tothom
- Treball amb drets: salari, jornada, estabilitat i salut
- Convertim idees innovadores en projectes empresarials competitius
- Un acord català pel treball de qualitat

1.2 Ingressos suficients per als serveis públics i el progrés social

- Una fiscalitat catalana progressiva i equitativa
- Contra les pràctiques fiscals fraudulentres

1.3 La sostenibilitat social i ecològica, la lluita contra el canvi climàtic i l'equilibri territorial

- Llitem contra el canvi climàtic: la fi de l'era fòssil i nuclear
- La biodiversitat, els espais naturals i l'aigua, drets fonamentals
- La transició energètica, cap a una Catalunya 100% renovable i autosuficient
- Polítiques rurals, garantia de drets de ciutadania
- Mobilitat sostenible, més i millor transport públic
- Modernització de les infraestructures a Catalunya

1.4 Noves polítiques econòmiques per un nou model de progrés social

- Recuperar la confiança i recuperar el crèdit reputacional
- La innovació al centre de l'acció del Govern
- Un compromís amb la recerca: reactivació econòmica i cohesió social
- L'Institut Català de Finances, un autèntic instrument públic d'inversió
- Per una indústria sostenible, generadora d'ocupació i adaptada a la transformació digital
- El desenvolupament econòmic passa a les ciutats
- Per un comerç innovador, competitiu i arrelat als barris
- Per un turisme de qualitat, sostenible i ordenat
- Per una economia social innovadora i solidària

1.5 El sector agroalimentari, motor econòmic i territorial de Catalunya

- Garantir l'estabilitat econòmica: creixement, viabilitat i sostenibilitat
- El futur del sector agroalimentari: modernització i competitivitat
- Per un sector arrelat al territori: aliments bons, sans i segurs
- Recuperar el valor dels aliments, lluitar contra el malbaratament

2. VALORS, CULTURA I EDUCACIÓ PER A UNA CIUTADANIA PLENA

2.1 La cultura al servei de la ciutadania i com a eina de cohesió social

- La igualtat en l'accés a la cultura, un element cabdal
- Per una cultura del segle XXI: creació, producció i innovació
- El nostre patrimoni cultural, història viva
- La cultura, un sector d'oportunitats
- Per un nou govern de la cultura
- Cultura popular i tradicional: identitat, cohesió social i generació de recursos

2.2 La política lingüística: sentiment, cohesió i igualtat d'oportunitats

- La pluralitat lingüística, element de riquesa cultural
- La llengua com a factor de cohesió social
- Per una política lingüística transversal al servei de la ciutadania
- El model d'immersió lingüística: convivència, igualtat i bilingüisme

2.3 Per una escola pública catalana, inclusiva, laica i de qualitat

- Pacte social per l'educació: recuperem i actualitzem el Pacte Nacional per l'Educació
- Una educació corresponsable per fer possible la societat educadora
- Equitat, igualtat d'oportunitats i cohesió social
- Escola inclusiva: una escola per a tothom, una atenció integral
- Educació integral completa: ensenyaments artístics, humanístics i cívics, lleure, esports, idiomes i multilingüisme
- Invertir en educació és invertir en el futur de Catalunya
- Prestigiar al professorat, la clau del sistema
- La Llei d'Educació de Catalunya (LEC): igualtat d'oportunitats i accés a l'ensenyament
- No a la LOMCE que trenca el model social i educatiu a Catalunya
- Educació per una societat digital, noves formes d'aprenentatge i bon ús
- Un nou model de formació professional, qualificació i orientació

2.4 Per una universitat que garanteixi la igualtat d'oportunitats i el progrés social

- Una universitat pública de qualitat i accessible
- El govern de les universitats: capacitat de gestió i finançament
- Per un model propi de professorat, reconeixement i dignificació social

2.5 Valors per a la convivència

- Acollida
- Integració i interculturalitat
- Igualtat en la diversitat
- Participació i associacionisme
- Cooperació i solidaritat
- Llibertat religiosa i laïcitat
- Preservar la memòria històrica

2.6 L'esport, una eina per a l'ocupació i el benestar

- El futur del model esportiu català, protegem la política pública esportiva
- Facilitar la pràctica esportiva escolar, amateur i federativa
- L'esport, un dret individual i col·lectiu per a la integració de tothom

3. PER UNA SOCIETAT INCLUSIVA, MÉS JUSTA I COHESIONADA

3.1 Un sistema de salut públic centrat en les persones i les seves necessitats

- La lluita contra les desigualtats en salut
- Un sistema sanitari igual per a tothom
- Un sistema sanitari de qualitat
- Un sistema sanitari adaptat a les necessitats de les persones
- Un sistema sanitari que cregui en els seus professionals
- Un sistema sanitari amb futur

3.2 Garantia de serveis públics i d'igualtat

- Serveis socials d'accés universal per afrontar les velles i noves desigualtats
- Promoció de l'autonomia personal i l'atenció a les persones en situació de dependència

3.3 Una societat accessible per a tothom

- Per una nova cultura de les capacitats
- El dret a l'accessibilitat per desenvolupar una vida independent i autònoma

3.4 Polítiques d'inclusió Social per atendre els col·lectius més desfavorits i prevenir situacions de vulnerabilitat

- Cap a un model social basat en la garantia de rendes
- Contra la pobresa energètica, garantim l'accés a l'energia
- L'habitatge, una necessitat bàsica imprescindible per viure amb dignitat
- Estratègia global: Pacte per la lluita contra la pobresa i l'exclusió social
- Més i millors oportunitats per a infants i joves
- El dret a l'alimentació és inherent a la dignitat humana
- Cohesió social i territorial en la lluita contra les desigualtats
- Contra la discriminació, l'estigma i el rebuig social a la pobresa

3.5 Habitatge assequible en barris amb qualitat de vida

- El Servei català d'habitatge, recuperem la iniciativa pública
- Una llei de barris 2.0 per a la rehabilitació i l'eficiència energètica d'habitatges
- Facilitem l'accés a l'habitatge, contra l'okupació
- Una política d'habitatge al servei de la ciutadania: recursos i marc legal

3.6 Atenció de les necessitats canviants al llarg de la vida

- Compromís amb les famílies
- La infància i l'adolescència, ciutadans i ciutadanes de ple dret d'avui i de demà
- Els i les joves, una generació de trinxera
- Gent gran: fer-se gran sense quedar-se enrere

3.7 Igualtat Home- Dona

- La coeducació com a eix central per a la igualtat d'oportunitats i el respecte
- Tolerància zero envers la violència contra les dones
- Una llei d'usos del temps per fomentar la conciliació i compartir la cura familiar
- Un model municipal públic que potencii les polítiques de gènere
- Contra la tracta i el proxenetisme

4. UNA DEMOCRÀCIA FORTA: DEFENSA DEL QUE ÉS PÚBLIC, POLÍTICA I INSTITUCIONS AL SERVEI DE LA CIUTADANIA

4.1 Integritat i ètica pública: nuclis de la governança i bon govern

- Una llei de l'Administració Pública per protegir el servei públic
- Contractació i compra pública exemplars
- Transparència i govern obert per governar per tothom

4.2 Enfortir la democràcia

- Una llei electoral per millorar la representació al Parlament català
- Institucions inclusives, al servei de l'interès general
- Garantir l'exemplaritat dels partits polítics
- Per uns mitjans de comunicació públics de qualitat i plurals

4.3 Per una justícia àgil, transparent i eficient al servei de la ciutadania

- La prestació d'un servei públic fonamental: justícia efectiva
- Una justícia propera i accessible, garantia d'igualtat d'oportunitats
- Recuperem el model penitenciari: per la reinserció social i laboral

4.4 La seguretat com a factor de llibertat

- Llei de Seguretat Pública i Llei del Sistema Policial de Catalunya
- Presència a tot el territori
- Més i millor prevenció per anticipar-se als conflictes
- Més i millor atenció a les víctimes

4.5 Per un municipalisme obert, integrador i transformador

- Defensem la corresponsabilitat institucional i el federalisme municipalista
- Les administracions locals necessiten un finançament just i equitatiu
- Donarem l'impuls definitiu a la realitat metropolitana
- Reforçarem l'autogovern i les institucions araneses

4.6 Catalunya i Europa

- Una nova política econòmica per Europa i una millor convergència en la governança de la crisi
- El pilar social de la Unió: drets socials i laborals de la ciutadania europea
- Catalunya dins de la Unió Europea i el món: per una política transparent, estratègica i plural
- La cooperació transfronterera i interregional: l'Euroregió Pirineus-Mediterrània
- Una Europa federal després del *Brexit*, protecció dels drets dels catalans i les catalanes al Regne Unit

5. CATALUNYA I ESPANYA: LA SOLUCIÓ ÉS FEDERAL

- Un acord per a la confiança i la reconciliació
- Un nou model de finançament: la hisenda federal
- Una reforma constitucional inclusiva
- Sancionar els acords votant de nou

